

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์. คำอธิบายกฎหมายอาญา 1. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2531.

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. ตลาดหุ้นในประเทศไทย. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร :
ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2538.

ทวี วิริยทรัพย์. ตลาดหุ้นในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : ตลาดหลักทรัพย์แห่ง
ประเทศไทย, 2521.

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ประ เสริฐ เมฆมณี. ตำรวจและกระบวนการยุติธรรม. กรุงเทพมหานคร: บริษัท บพิศการพิมพ์
จำกัด, 2534.

พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2505

พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 (แก้ไข พ.ศ. 2522 และ 2527)

พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2535

พระราชบัญญัติว่าด้วยการประกอบธุรกิจ ธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิต
ฟองซิเอร์

เพชร ชุมทรัพย์. หลักการลงทุน. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2538.

สถาบันกฎหมายอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด. รายงานการเสวนาทางวิชาการ "มาตรการทาง
กฎหมายในการปราบปรามการบ้านหุ้น". กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติธรรม,
2537.

อัฒพ ชูบำรุง. ทฤษฎีอาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2527.

บทความ

กิตติพงษ์ กิตยารักษ์. การนำหลักความผิดฐานสมคบมาใช้ในประเทศไทย. วารสารบัณฑิตย
เล่มที่ 50 ตอน 2 (มิถุนายน 2537).

จุมพล พันธุ์สัมฤทธิ์. อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและมาตรการแก้ไขในประเทศไทย. วารสาร
อัยการ ปีที่ 18 ฉบับที่ 206 (เมษายน 2538).

ประธาน วัฒนวาณิชย์. อาชญากรรมทางเศรษฐกิจในลำดับที่เปลี่ยนแปลง: ความหมายขอบเขต
และมาตรการแก้ไข. วารสารนิติศาสตร์ ฉบับที่ 3 (กันยายน 2536)

ประสาร ไตรรัตน์วรกุล. การห้ามบ้านหุ้นและปัญหาในการดำเนินคดีบ้านหุ้น. วารสารดุลพินิจ
เล่มที่ 1 ปีที่ 42 (มกราคม - มีนาคม 2538).

ประสาร ไตรรัตน์วรกุล และ รื่นวดี สุวรรณมงคล. บทบาทของ ก.ล.ต. ที่มีต่อตลาดหลักทรัพย์.
เอกสารของสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ใช้ประกอบการอภิปรายทางวิชาการ
เรื่องโฉมหน้าใหม่ของหุ้นไทย จัดโดยมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เมื่อวันที่ 19
กันยายน 2535. (อัดสำเนา)

พิเศษ เสตเสถียร. การกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ (การปันหุ้น).

วารสารดุลพินิจ เล่ม 2 ปีที่ 42 (เมษายน - มิถุนายน 2538).

"บทเรียนราคาแพง". วารสารการเงินธนาคาร. ปีที่ 13 ฉบับที่ 147 (กรกฎาคม 2537)

:18-20.

"เล่นหนักอินไซด์เดอร์เอาผิดถึงพนักงาน/ บุคคลที่ 3 โอนตำรวจ-อัยการ ชื่น ก.ล.ต." วารสาร

การเงินธนาคาร เล่มที่ 160 ปีที่ 14 (สิงหาคม 2538):209-216.

"สาวปันหุ้น KMC - เสียสอง". วารสารการเงินธนาคาร เล่มที่ 130 ปีที่ 12 (กุมภาพันธ์

2536):196-201.

"ทำไมเสียสองพันพงหนาม?". หนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ (ฉบับวันอาทิตย์ที่ 10 - วันพุธที่

13 กรกฎาคม 2537):1.

วิทยานิพนธ์

กัลยา หมั่นสวัสดิ์. การซื้อหุ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการจัดการในบริษัท. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต
สาขานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

จรงค์ จุฑานนท์. การคุ้มครองสิทธิของประชาชนต่อการถูกจับกุมและการตรวจค้นที่ไม่ชอบธรรม.
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2525.

นพพร บุญถนอม. การบังคับใช้กฎหมายป้องกันการฉ้อฉลและการสร้างราคาในการซื้อขาย
หลักทรัพย์ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

ปิยะพันธุ์ สารากรบริรักษ์. การกำหนดความผิดอาญาฐานเกี่ยวกับการฟอกเงิน. วิทยานิพนธ์
นิติศาสตร์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.

ไวยยา สามิบัติ. การนำหลักการสมคบกันกระทำความผิดมาใช้เพื่อป้องกันปราบปรามยาเสพติด
ในประเทศไทย วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2534.

เอกสารอื่น ๆ

คณะกรรมการศึกษากฎหมายเกี่ยวกับหลักทรัพย์ของประเทศไทยหรืออเมริกา, ธนาคารแห่งประเทศไทย.
รายงานการศึกษาการกำกับควบคุมธุรกิจหลักทรัพย์ โดย Securities Exchange
Commission (SEC) ของสหรัฐอเมริกา. กรุงเทพมหานคร : ธนาคารแห่ง
ประเทศไทย , 2531.

นิติศาสตร์, คณะ. อาชญากรรมทางธุรกิจกับการบันทึก. เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องอาชญากรรม
ทางธุรกิจกับการบันทึก. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ข้อมูลอาชญากรรมทางธุรกิจ
คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 5 สิงหาคม 2536.

ยุทธนา เพียรเวช. การดูงาน ณ ประเทศสิงคโปร์ "Commercial Affairs Department"
(CAD). เอกสารสรุปผลการดูงานของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และ
ตลาดหลักทรัพย์ ในระหว่างวันที่ 20-22 พฤศจิกายน 2538.

วิภาดา ศิริเจริญ. สรุปผลการดูงานต่างประเทศและข้อเสนอแนะของคณะอนุกรรมการฝ่ายกฎหมาย
พนักงานอัยการ และพนักงานสอบสวน. เอกสารสรุปผลการดูงานของสำนักงานคณะกรรมการ
กำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ในระหว่างวันที่ 27 ก.ค.-12 ส.ค. 2536.

เศรษฐศาสตร์, คณะ. ความมั่นคงของสถาบันการเงิน. เอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการ
ครั้งที่ 10 ของคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 19-20 กุมภาพันธ์
2530.

สภานิติบัญญัติ. รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาร่างประกาศหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
เล่มที่ 5. กรุงเทพมหานคร, 2534.

อัยการสูงสุด, สำนักงาน. การบันทึก. เอกสารประกอบการสัมมนาจัดโดยสำนักงานอัยการสูงสุด,
2 สิงหาคม 2537

----- ระเบียบกรมอัยการว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. 2528.

ภาษาอังกฤษ

Barber, David H. Gilbert's Law Summaries: Securities Regulation. USA:
Harcourt Brace Javanovich Legal & Professional Publication.,
1983.

Burchell, Edward J. Business Organization (Part 2). USA : Matthew
Bender & Co., Inc., 1993.

Department of Justice. U.S.A. Civil RICO : A Manual for federal
Prosecutors. USA : The Organized Crime and Racketeering
Section, Washington D.C., 1988.

Department of Justice. U.S.A. Racketeer Influenced and Corrupt
Organization (RICO) : A Manual for Federal Prosecutor.
USA : Washington D.C., 1988.

Fabozzi, Frank J. Capital Markets : Institutions and Instruments.
USA : New Jersey : Prentice - Hall International, Inc., 1992.

Gillen, Mark R. Securities Regulation in Canada. Canada : Carswell Thomson Canada Limited, 1992.

Griffiths, John. "Ideology in Criminal Procedure or "A third Model" of the Criminal Process". The Yale Law Journal 79(USA), 1970.

Hazen, Thomas Lee. Treatise on the law of securities Regulation. 2nd ed. Volume 1-2. USA : West Publishing Co., 1994.

Jennings, Richard W. Securities Regulation : Cases and Materials. 7th ed USA : The Foundation Press, Inc., 1992.

Kamisar, Yale., Lave, Wayne R., and Israel, Jerold H. Modern Criminal Procedure : Cases, Comments and Questions. 4th ed. USA : St. Paul, Minn : West Publishing Co., 1974.

Kerper, Hazel B. Introduction to the Criminal Justice System. USA : West Publishing Co., 1972.

Mathews, Arthurs F. Enforcement and Litigation under the Federal Securities Law 1975. USA : Practising Law Institute, 1975.

Nizam, Mohammad. The Criminal Procedure Code : Lecture Hand outs Singapore : Commercial Affairs Departments, 1995. (mimeographed)

Posner, Richard A. Economic Analysis of Law. 4th ed. Canada : Little, Brown and Company, (Canada) Ltd., 1992.

Radzinowicz, Leon. Ideology and Crime. USA : New York : Columbia University Press, 1966.

Ratner, David L. Securities Regulation in a Nutshell. 4th ed. USA : West Publishing Co., 1992.

Ratner, David L. Securities Regulation : Selected Statutes, Rules, and Forms. USA : West Publishing Co., 1991.

Robbins, Sidney M. A capital Market in Thailand. Bangkok : Bank of Thailand, 1970.

Soderquist, Larry D. Securities Regulation. 2nd ed. USA : The Foundation Press Inc., 1988.

The Companies Act. Singapore

The Securities Act 1933. USA

The Securities Exchange Act 1934. USA

The Securities Industry Act 1986. Singapore

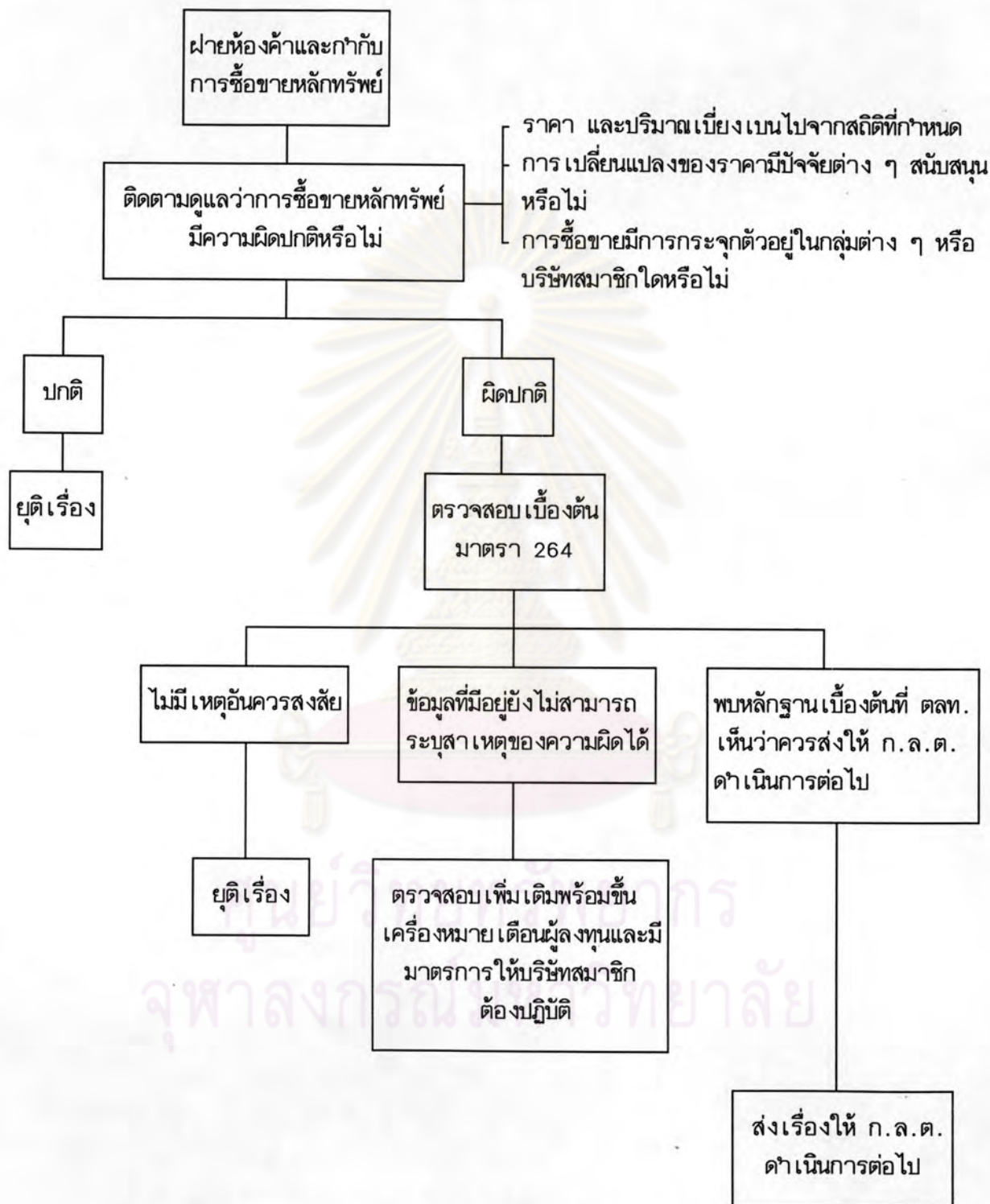
The Trust Indenture Act 1939. USA

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

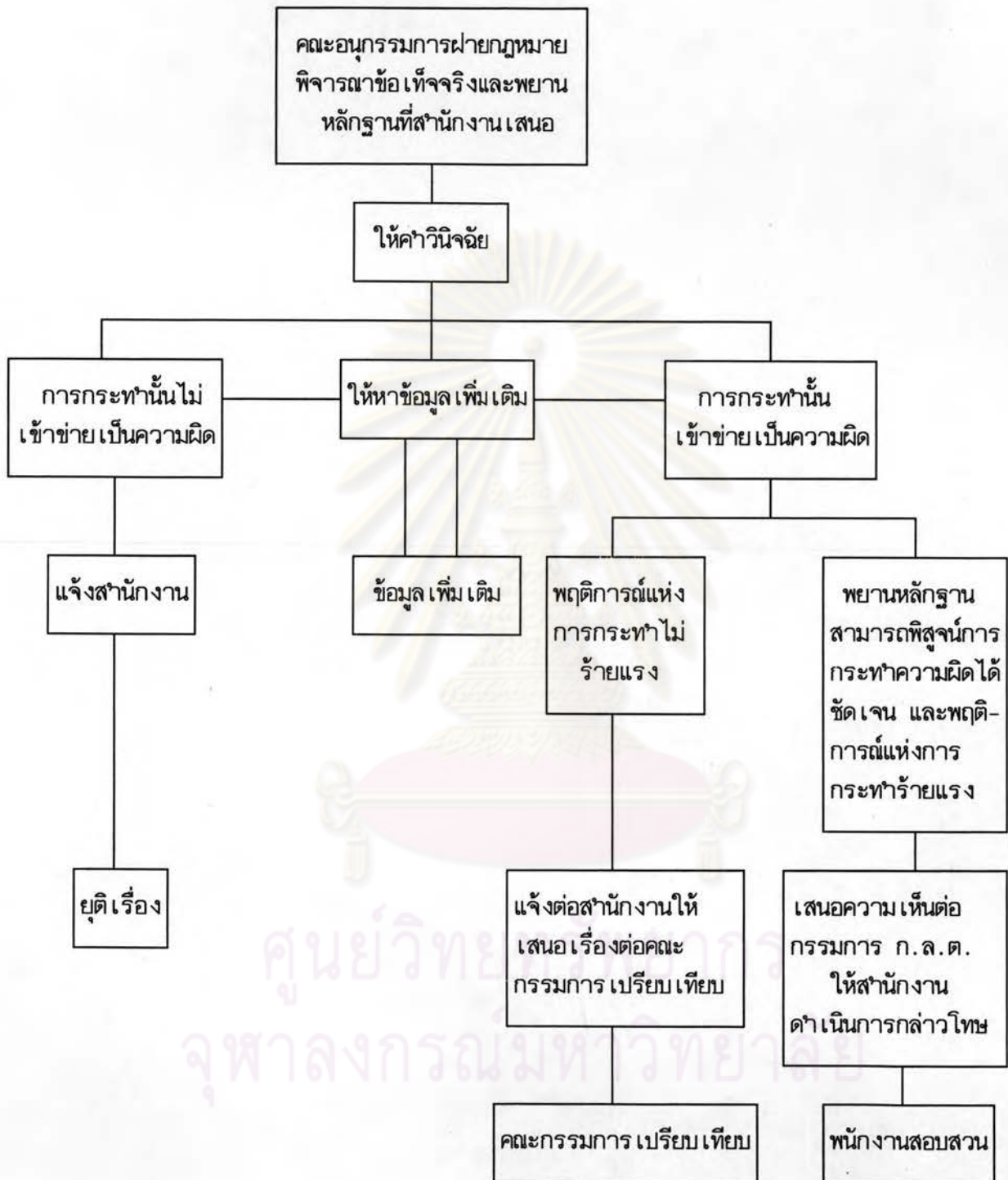

* อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535

สำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต.

ภาคผนวก ข.

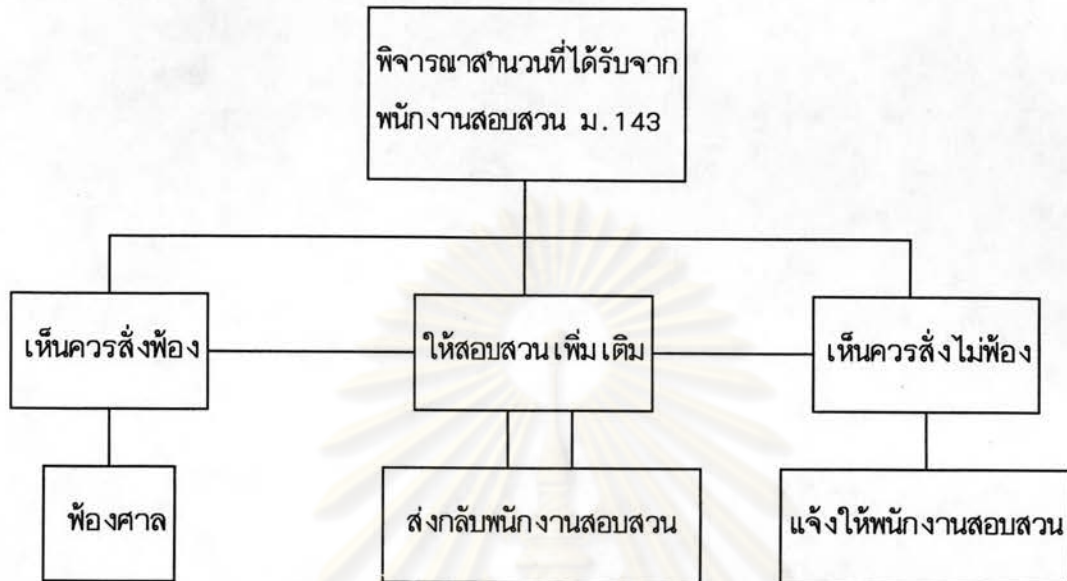
พนักงานสอบสวน

ภาคผนวก ง.

พนักงานอัยการ

ภาคผนวก จ.

* อาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(๓๑ ทวิ)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

กั NOV 2

คดีหมายเลขคำที่ 2231/2536

คดีหมายเลขแดงที่ 3292/2537

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลอาญา

วันที่ 27 เดือนมิถุนายน พุทธศักราช 2537

ความอาญา

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด

โจทก์

ระหว่าง

- นายสง วัชรศรีโรจน์ ที่ 1, นางสาวสุพรรณ วัชรศรีโรจน์ ที่ 2,
- นางสาวบุษกร วัชรศรีโรจน์ ที่ 3, นางชมพูนุท นิมหทัยวุฒิ ที่ 4,
- นางวรรณิ์ กุปติหงศ์กุล ที่ 5, นางสาวทัศนีย์ วัชรศรีโรจน์ ที่ 6,
- นางสาวชนัสถ์นันท์ สุขุมพานิช ที่ 7, นางสาวพิไลกร หัตถถดรวม ที่ 8,
- นายอภิรักษ์ บัญญากร ที่ 9, นายสุรพล จึงวิวัฒนาการ ที่ 10,
- นายสมศักดิ์ จารุสัมพันธ์จิต ที่ 11, นายวีรพงษ์ บัวมณี ที่ 12. จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535.

โจทก์ฟ้องว่า (ก) เมื่อระหว่างวันที่ 2 ถึง 29 ตุลาคม พ.ศ. 2535

เวลากลางวันต่อเนื่องกัน จำเลยที่ 1 ถึงที่ 12 ได้บังอาจร่วมกันกระทำความผิดตามกฎหมายหลาย
 บทหลายกระทงต่างกรรมต่างวาระกัน กล่าวคือ ได้ทำการซื้อหลักทรัพย์ประเภทหุ้นธนาคาร
 กรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด (ชื่อย่อว่า บีบีซี) ซึ่งเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
 แห่งประเทศไทย โดยใช้เงินสดและเงินกู้ ชื่อผ่านบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์และบริษัทหลักทรัพย์

6 แห่ง คือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์นครหลวง เกรดคิด จำกัด, บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ศรีมิตร จำกัด, บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ไทยฟูจิ จำกัด, บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์วชนกิจ จำกัด, บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ร่วมเสรมกิจ จำกัด และบริษัทหลักทรัพย์เอกเอเชีย จำกัด โดยจำเลยที่ 1 ถึงที่ 12 ร่วมกันซื้อหลักทรัพย์ดังกล่าวโดยรู้เห็นและตกลงกันอันเป็นการอำพรางเพื่อให้บุคคลทั่วไปหลงผิดไปว่าขณะใดขณะหนึ่งหรือช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง หลักทรัพย์นั้นได้มีการซื้อขายกันมาก หรือราคาเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่มีการเปลี่ยนแปลงอันไม่ตรงต่อสภาพปกติของตลาด ในลักษณะต่อเองกัน เป็นผลทำให้การซื้อขายหลักทรัพย์ผิดไปจากสภาพปกติของตลาด การกระทำดังกล่าวกระทำไปเพื่อชักจูงให้บุคคลทั่วไปซื้อขายหลักทรัพย์นั้นและไม่ใช่เป็นการกระทำโดยสุจริตเพื่อปกป้องประโยชน์อันชอบธรรมของตน โดยก่อนเกิดเหตุคดีนี้ตั้งแต่ต้นปีพ.ศ. 2535 ถึงวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2535 ปริมาณการซื้อขายหุ้นธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด เฉลี่ยวันละ 1.9 ล้านหุ้น เฉลี่ยหุ้นละ 11.92 บาท อัตราส่วนราคาหุ้นเปรียบเทียบกับกำไรสุทธิต่อหุ้นในช่วงเดือนกันยายน พ.ศ. 2535 ถัวเฉลี่ยเท่ากับ 15.01 เท่า แต่ระหว่างวันที่ 2 ถึง 29 ตุลาคม พ.ศ. 2535 ปริมาณการซื้อขายและราคาหุ้นดังกล่าวปรับตัวสูงขึ้นมากโดยมีปริมาณการซื้อขายเฉลี่ยวันละ 14.15 ล้านหุ้น ราคาหุ้นเพิ่มขึ้นเป็น 40.75 บาท ในวันที่ 29 ตุลาคม พ.ศ. 2535 อัตราส่วนราคาหุ้นเปรียบเทียบกับกำไรสุทธิต่อหุ้นเฉลี่ยเท่ากับ 31.79 เท่า อันผิดไปจากสภาพปกติของตลาด จำเลยที่ 1 ถึงที่ 12 ใ้ร่วมกันซื้อหุ้นดังกล่าวรวม

12 วันทำการ คือวันที่ 2,5,6,7,8,9,20,22,26,27,28 และ 29 ตุลาคม พ.ศ.2535 เป็นจำนวนหุ้นรวม 119,599,700 หุ้น คิดเป็น 43% ของการซื้อรวมของตลาด เป็นเงินที่ซื้อหุ้นรวม 2,771,597,075 บาท คิดเป็น 40.42 % มูลค่ารวมของตลาด จนทำให้ปริมาณการซื้อขายและราคาหุ้นดังกล่าวเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงเวลานั้น โดยมีราคาปิดสูงสุดรวม 11 วันทำการจากทั้งหมด 13 วันทำการ เป็นผลให้การซื้อขายหุ้นธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด ผิดไปจากสภาพปกติของตลาด และจำเลยที่ 1 ถึงที่ 12 ให้ความร่วมมือกันกระทำการดังกล่าวเพื่อชักจูงให้บุคคลทั่วไปเข้ามาทำการซื้อหรือขายหุ้นดังกล่าวซึ่งมีบุคคลทั่วไปหลงผิดถูกชักจูงให้เข้าซื้อหุ้นนั้นประมาณเจ็ดพันกว่าราย ปริมาณการซื้อรวม 158,539,026 หุ้น หรือคิดเป็นร้อยละ 57 ของปริมาณการซื้อขายรวมของตลาด จำเลยที่ 1 ถึงที่ 12 มิได้กระทำไปโดยสุจริตเพื่อปกป้องประโยชน์อันชอบธรรมของตน ซึ่งผลประโยชน์จากการกระทำการโดยไม่สุจริตของจำเลยที่ 1 ถึงที่ 12 ดังกล่าวที่จะพึงได้รับ คิดเป็นเงินจำนวน 2,063,319,462.96 บาท เหตุเกิดที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน, แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร, แขวงพระโขนง เขตพระโขนง, แขวงทุ่งพญาไท แขวงราชปรารภ เขตราชเทวี, แขวงสามเสนใน เขตพญาไท, แขวงสีลม แขวงสุริยวงศ์ เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร เกี่ยวพันกัน

✓ (ข) เมื่อวันที่ 2,5 และ 6 ตุลาคม พ.ศ.2535 เวลากลางวัน จำเลยที่ 1,ที่ 2,ที่ 3,ที่ 5 และที่ 6 ให้ความร่วมมือกันเข้ามาซึ่งหุ้นธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด เป็นจำนวน 18,651,700

หุ้ม 11,222,700 หุ้ม และ 30,934,300 หุ้ม ในวันเวลาดังกล่าวตามลำดับรวมเป็นจำนวน 60,808,700 หุ้ม หรือร้อยละ 19.07 ของจำนวนหุ้มที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด เมื่อรวมกันแล้วมีจำนวนหุ้มที่เหลือของจำนวนหลักทรัพย์ที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของกิจการนั้นโดยไม่ได้รายงานการได้มาให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ทราบภายในวันทำการถัดจากวันที่ได้มาถึงร้อยละสิบห้าของจำนวนหุ้มที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด เป็นการไม่ปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ลงวันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ.2535 เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการรายงานการได้มาหรือจำหน่ายหลักทรัพย์ของกิจการ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย (2) เมื่อวันที่ 2, 5, 6 และ 7 ตุลาคม พ.ศ.2535 เวลากลางวัน จำเลยที่ 1 ที่ 2 ที่ 3 ที่ 4 ที่ 5 และที่ 6 ได้ร่วมได้มาซึ่งหุ้นธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด เป็นจำนวน 18,651,700 หุ้ม 11,222,700 หุ้ม 30,934,300 หุ้ม และ 13,240,900 หุ้ม รวมเป็นจำนวน 74,049,600 หุ้ม หรือคิดเป็นร้อยละ 23.22 ของจำนวนหุ้มที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด เมื่อรวมกันแล้วมีจำนวนหุ้มที่เหลือของจำนวนหลักทรัพย์ที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของกิจการนั้นโดยไม่ได้รายงานการได้มาให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ทราบภายในวันทำการถัดจากวันที่ได้มาถึงร้อยละสิบของจำนวนหุ้มที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดเป็นการไม่ปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ลงวันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ.2535

เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการรายงานการได้มาหรือจำหน่ายหลักทรัพย์ของกิจการอันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย (3)(4) เมื่อวันที่ 8 และ 9 ตุลาคม พ.ศ.2535 เวลากลางวัน จำเลยที่ 1 ที่ 2 ที่ 3 ที่ 4 ที่ 5 ที่ 6 และที่ 7 ร่วมกันได้มาซึ่งหุ้นธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด รวมเป็นจำนวน 80,421,700 หุ้น และ 96,784,900 หุ้น หรือคิดเป็นร้อยละ 25.22 และ 30.35 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด เป็นการร่วมกันได้มาซึ่งหุ้นของกิจการที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นในรอบระยะเวลาสิบสองเดือนใด ๆ เกินกว่าร้อยละสองของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดเป็นผลให้จำเลยดังกล่าว ร่วมกันได้มาซึ่งหุ้นถึงร้อยละห้าขึ้นไป แต่ไม่ถึงร้อยละห้าสิบของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของกิจการนั้น อันเป็นการเข้าถือหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการ ก่อนเวลาดังกล่าว จำเลยที่ 1 ถึงที่ 7 มิได้ทำคำเสนอซื้อต่อผู้ถือหุ้นของกิจการเป็นการทั่วไปตามประกาศของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ลงวันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ.2535 อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย (5) เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ.2535 เวลากลางวัน จำเลยที่ 1 ถึงที่ 9 ได้ร่วมกันได้มาซึ่งหุ้นธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด รวมเป็นจำนวน 99,830,000 หุ้น หรือคิดเป็นร้อยละ 31.31 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด เป็นการร่วมกันได้มาซึ่งหุ้นของกิจการที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นในรอบระยะเวลาสิบสองเดือนใด ๆ เกินกว่าร้อยละสองของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้ว

ทั้งหมดของกิจการและเป็นผลให้ได้มาซึ่งหุ้นถึงร้อยละยี่สิบห้าขึ้นไปแต่ไม่ถึงร้อยละห้าสิบของ
จำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของกิจการนั้น เป็นการเข้าถือหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการ
ก่อนวันเวลาดังกล่าว จำเลยที่ 1 ถึงที่ 9 มิได้ร่วมกันทำคำเสนอซื้อต่อผู้ถือหุ้นของกิจการ
เป็นการทั่วไปตามประกาศของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ลงวันที่ 18
พฤษภาคม พ.ศ.2535 อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย (6) เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ.2535
เวลากลางวัน จำเลยที่ 1 ถึงที่ 9 และที่ 11 ได้ร่วมกันได้มาซึ่งหุ้นธนาคารกรุงเทพ
พาณิชย์การ จำกัด รวมเป็นจำนวน 104,948,200 หุ้น หรือคิดเป็นร้อยละ 32.91 ของ
จำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด เป็นการร่วมกัน
ได้มาซึ่งหุ้นของกิจการมีจำนวนเพิ่มขึ้นในรอบระยะเวลาสิบสองเดือนใด ๆ เกินกว่าร้อยละ
สองของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของกิจการและเป็นผลให้จำเลยดังกล่าวร่วมกัน
ได้มาซึ่งหุ้นถึงร้อยละยี่สิบห้าขึ้นไป แต่ไม่ถึงร้อยละห้าสิบของจำนวนหุ้นได้แล้วทั้งหมดของ
กิจการนั้น เป็นการเข้าถือหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการ ก่อนวันเวลาดังกล่าว จำเลยที่ 1
ถึงที่ 9 และที่ 11 มิได้ร่วมกันทำคำเสนอซื้อต่อผู้ถือหุ้นของกิจการเป็นการทั่วไปตามประกาศ
ของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ลงวันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ.2535
อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย (7) เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ.2535 เวลากลางวัน จำเลย
ที่ 1 ถึงที่ 9 และที่ 11 ถึง 12 ได้ร่วมกันได้มาซึ่งหุ้นธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด

รวมเป็นจำนวน 105,398,200 หุ้น หรือคิดเป็นร้อยละ 33.05 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้ แล้วทั้งหมดของธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด เป็นการร่วมกันได้มาซึ่งหุ้นของกิจการ มีจำนวนเพิ่มขึ้นในรอบระยะเวลาสิบสองเดือนใด ๆ เกินกว่าร้อยละสองของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของกิจการเป็นผลให้จำเลยดังกล่าวร่วมกันได้มาซึ่งหุ้นถึงร้อยละยี่สิบห้าขึ้นไป แต่ไม่ถึงร้อยละห้าสิบของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของกิจการนั้น เป็นการเข้าถือหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการก่อนวันเวลาดังกล่าว จำเลยที่ 1 ถึงที่ 9 และที่ 11 ถึงที่ 12 มิได้ร่วมกันทำคำเสนอซื้อต่อผู้ถือหุ้นของกิจการเป็นการทั่วไปตามประกาศของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ลงวันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ.2535 อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย (8)(9)(10) เมื่อวันที่ 27, 28 และ 29 ตุลาคม พ.ศ.2535 เวลา กลางวัน จำเลยที่ 1 ถึงที่ 12 ร่วมกันได้มาซึ่งหุ้นธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด รวมเป็นจำนวน 116,442,500 หุ้น, 119,319,700 หุ้น และ 119,569,700 หุ้น หรือคิดเป็นร้อยละ 36.51, 37.42 และ 37.50 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด เป็นการร่วมกันได้มาซึ่งหุ้นของกิจการมีจำนวนเพิ่มขึ้นในรอบระยะเวลาสิบสองเดือนใด ๆ เกินกว่าร้อยละสองของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของกิจการเป็นผลให้จำเลยดังกล่าวได้หุ้นมาถึงร้อยละยี่สิบห้าขึ้นไป แต่ไม่ถึงร้อยละห้าสิบของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของกิจการนั้น เป็นการเข้าถือหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการ

ก่อนวันเวลาดังกล่าว จำเลยที่ 1 ถึงที่ 12 มิได้ร่วมกันทำคำเสนอซื้อต่อผู้ถือหุ้นของกิจการ เป็นการทั่วไปตามประกาศของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ลงวันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2535 อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย

เหตุตามฟ้องข้อ (ข)(1) ถึง (10) เกิดที่แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร, แขวงพระโขนง เขตพระโขนง, แขวงทุ่งพญาไท แขวงราชปรารภ เขตราชเทวี, แขวงสามเสนใน เขตพญาไท, แขวงสีลม แขวงสุริยวงส์ เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร เกี่ยวพันกัน

จำเลยที่ 1 ให้การปฏิเสธว่าไม่ได้กระทำความผิดตามฟ้อง ไม่ได้กระทำร่วมกันกับจำเลยที่ 2 ถึงที่ 12 จำเลยที่ 1 เป็นนักธุรกิจ ประกอบธุรกิจหลายประเภทรวมทั้งเป็นนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำเลยที่ 1 ซื้อหลักทรัพย์ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด ในวันที่ 2 และวันที่ 9 ตุลาคม 2535 ในบัญชีซื้อขายส่วนตัวของจำเลยที่ 1 และไม่ได้ขายหลักทรัพย์ดังกล่าวไป การกระทำของจำเลยที่ 1 ไม่ได้มีผลเกี่ยวข้องกับบุคคลทั่วไป แต่เป็นเพียงการซื้อขายหลักทรัพย์จากผู้ถือหุ้นหรือผู้ถือหลักทรัพย์ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด เคิมโดยเจตนาเท่านั้น จึงไม่ใช่เรื่องของการกระทำอื่นไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ดังที่โจทก์กล่าวอ้าง เหตุที่จำเลยที่ 1 ไม่สามารถดำเนินการให้เสร็จตามขั้นตอนในการเข้าซื้อครอบงำกิจการได้เพราะถูกกลุ่มผู้บริหารธนาคารกรุงเทพ ผิด ๑ ด้

พาณิชย์การ จำกัด ชักขวาง เช่นทำการแย่งซื้อ บังคับให้ใช้เงินสกลในการซื้อ ขอหักการ
 ซื้อขายชั่วคราว หาเหตุออกข่าวให้ร้ายดำเนินคดีกับจำเลยที่ 1 นอกจากนี้การดำเนินคดี
 เป็นไปโดยไม่ชอบด้วยขั้นตอนของกฎหมาย กล่าวคือ คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาด
 หลักทรัพย์ (คณะกรรมการ ก.ล.ต.) ในฐานะผู้เสียหายจะต้องดำเนินการให้ถูกต้องตาม
 ขั้นตอนของพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 มาตรา 12, 13, 14, 19
 20 และ 24 แต่ในการดำเนินคดีนี้คณะกรรมการ ก.ล.ต. ผู้มีส่วนได้เสียได้เข้าร่วมพิจารณาให้
 ดำเนินคดีนี้ด้วย มติดังกล่าวจึงฝ่าฝืนกฎหมาย เป็นโมฆะ ดังนั้นการที่เลขาธิการสำนักงาน
 คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ มอบหมายให้ดำเนินคดีนี้ ตามความใน
 มาตรา 24 โดยอาศัยอำนาจหน้าที่อันเกิดจากการพิจารณาลงมติของคณะกรรมการ ก.ล.ต. ที่
 ไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าว จึงเป็นการดำเนินคดีโดยปราศจากอำนาจโดยชอบ ขอให้ศาล
 ยกฟ้องโจทก์ พร้อมกับปล่อยตัวจำเลยที่ 1 หันข้อหาไป

จำเลยที่ 2 ถึงที่ 6 ให้การปฏิเสธในทำนองเดียวกันว่า จำเลยที่ 1 ถึง
 ที่ 6 ไม่ได้กระทำความผิดตามฟ้อง ไม่ได้กระทำความผิดร่วมกับจำเลยอื่น จำเลยที่ 2 ถึง
 ที่ 6 ชื่อหลักทรัพย์ในนามของจำเลยที่ 2 ถึงที่ 6 โดยใช้บัญชีชื่อหลักทรัพย์ส่วนตัวของจำเลย
 ที่ 2 ถึงที่ 6 ชื่อหลักทรัพย์ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด เพื่อใช้สิทธิเข้าเป็นผู้ถือหุ้น
 ในการครอบงำการบริหารของคณะกรรมการตามกฎหมาย กล่าวคือ จำเลยที่ 2 ชื่อหลักทรัพย์

ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด ในวันที่ 6 ตุลาคม 2535 และวันที่ 9 ตุลาคม 2535
เท่านั้น จำเลยที่ 3 ชื่อหลักทรัพย์ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด ในวันที่ 6,7,9 และ
22 ตุลาคม 2535 จำเลยที่ 4 ชื่อหลักทรัพย์ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด ในวันที่ 2,
5,6,7,8,9,22 และวันที่ 26 ตุลาคม 2535 จำเลยที่ 5 ชื่อหลักทรัพย์ธนาคารกรุงเทพ
พาณิชย์การ จำกัด ในวันที่ 6,8 และวันที่ 9 ตุลาคม 2535 จำเลยที่ 6 ชื่อหลักทรัพย์
ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด ในวันที่ 5,6,9,และวันที่ 22 ตุลาคม 2535 จำเลย
ที่ 2 ถึงที่ 6 ชื่อหลักทรัพย์โดยปฏิบัติการระเบียบของกฎหมายทุกประการ หึ่งเป็นการซื้อหุ้น
จากผู้ถือหุ้นเดิมของธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด เพื่อครอบงำการดำเนินงาน การ
ซื้อหลักทรัพย์ดังกล่าวเป็นไปตามสภาพของตลาดในขณะนั้น โจทก์ฟ้องคดีนี้เพื่อชดเชวงมิให้
จำเลยที่ 2 ถึงที่ 6 ดำเนินการเข้าถือครอบงำกิจการได้ ขอให้ศาลยกฟ้องจำเลยที่ 2 ถึง
ที่ 6 ปลดจำเลยที่ 2 ถึงที่ 6 หันข้อหาไป

จำเลยที่ 7 ให้การปฏิเสธว่าไม่ได้กระทำความผิดและไม่ได้ร่วมกับ
จำเลยอื่นทำผิดตามฟ้อง คำสั่งซื้อและคำยืนยันการสั่งซื้อหุ้นเป็นเอกสารปลอม จำเลยที่ 7
ไม่ได้กระทำให้ผู้อื่นกระทำ หรือรู้เห็นยินยอมให้ผู้อื่นกระทำ จำเลยที่ 7 จึงไม่มีหน้าที่
รายงานการซื้อ หรือได้มาซึ่งหุ้นต่อคณะกรรมการ ก.ล.ต. นอกจากนี้ฟ้องโจทก์ไม่แสดงโดย
แจ้งชัดซึ่งสถานแห่งข้อหา คำขอบังคับหึ่งข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหา ฟ้องโจทก์จึง

เคลื่อนที่และกระทำให้หลายที่โจทก์กล่าวหาว่าเป็นความผิดในคดีนี้ โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายถือว่าไม่ได้ว่า ผู้จัดการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือกระทรวงการคลังเป็นผู้เสียหายโดยนิตินัย บุคคลดังกล่าวจึงไม่มีอำนาจหน้าที่ในการร้องทุกข์ กล่าวโทษ พนักงานสอบสวนจึงไม่มีอำนาจสอบสวน และโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง ขอให้ศาลพิพากษายกฟ้องโจทก์ ปลดปล่อยจำเลยพ้นข้อหาไป

จำเลยที่ 8 ให้การปฏิเสธว่าไม่ได้กระทำความผิดตามฟ้องร่วมกับจำเลยคนอื่น จำเลยที่ 8 ซื้อหลักทรัพย์ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด ในบัญชีชื่อหลักทรัพย์ของจำเลยที่ 8 เอง เฉพาะในวันที่ 20 และ 27 ตุลาคม 2535 ระหว่างเกิดเหตุเท่านั้น และหลังจากเกิดเหตุจำเลยที่ 8 ก็ยังคงซื้ออยู่โดยซื้อโดยตรงจากผู้ถือหุ้นเพื่อเจตนาใช้ในการถือครองเสี่ยงในการลงมติเมื่อมีการประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 มาตรา 246 ซึ่งคณะกรรมการบริหารธนาคารต้องการชักชวนไม่ให้ถูกครอบงำกิจการ จึงอ้างเหตุสร้างเรื่องดำเนินคดีนี้ นอกจากนี้จำเลยที่ 8 ขอต่อสู้ในข้อกฎหมายว่า จำเลยที่ 8 ซื้อหลักทรัพย์ด้วยเจตนาครอบงำกิจการ จึงไม่อาจอ้างข้อกฎหมายในเรื่องการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์มาอ้างได้ เพราะมาตรา 243 (2) ใช้คำว่า "ซื้อขายหลักทรัพย์ในลักษณะต่อเนื่อง" จึงต้องเป็นเรื่องของทั้งสองฝ่าย คือผู้ซื้อ ผู้ขาย แต่ข้อเท็จจริงในคดีนี้เป็นเรื่องการซื้อเพียงอย่างเดียว จึงไม่เป็นความผิด อีกทั้ง

ไม่ใช่เป็นการอำพรางเพื่อให้บุคคลทั่วไปหลงผิดเพราะสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องตกอยู่กับผู้ถือหุ้น
เดิมว่าควรจะยกเลิกหรือถือหลักทรัพย์สินดังกล่าวหรือไม่ ทั้งนี้การดำเนินคดีนี้จึงเป็นการ
กลั่นแกล้งจำเลย ขอให้ศาลยกฟ้องจำเลยที่ 8 และปล่อยตัวจำเลยที่ 8 หันข้อหาไป
จำเลยที่ 9 ถึงที่ 12 ให้การปฏิเสธในทำนองเดียวกันว่า จำเลยที่ 9
ถึงที่ 12 ไม่ได้กระทำความผิดตามฟ้อง จำเลยที่ 9 ถึงที่ 12 ชื่อหลักทรัพย์ธนาคารกรุงเทพ
พาณิชย์การ จำกัด ในบัญชีชื่อชายเพื่อประโยชน์ของจำเลยที่ 9 ถึงที่ 12 เองไม่ได้ร่วมกับ
จำเลยคนอื่น กล่าวคือ จำเลยที่ 9 ชื่อหลักทรัพย์ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด ใน
วันที่ 20, 22 ตุลาคม 2535 และวันที่ 6, 9, 10 พฤศจิกายน 2535 จำเลยที่ 10 ชื่อ
หลักทรัพย์ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด ในวันที่ 27, 28, 29 ตุลาคม 2535 และวันที่
2, 4, 5 พฤศจิกายน 2535 จำเลยที่ 11 ชื่อหลักทรัพย์ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด
ในวันที่ 27 ตุลาคม 2535 และวันที่ 2 พฤศจิกายน 2535 จำเลยที่ 12 ชื่อหลักทรัพย์จาก
ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด ในวันที่ 26, 27 ตุลาคม 2535 และวันที่ 6, 11
พฤศจิกายน 2535 เพื่อใช้สิทธิในการครอบงำกิจการและยังไม่ได้จำนวนหุ้นเพียงพอที่จะต้อง
ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 มาตรา 246 ที่จะต้อง
รายงานการไต่มาของหุ้น จำเลยที่ 9 ถึงที่ 12 ไม่ได้กระทำความผิด ขอให้ศาลยกฟ้อง
จำเลยที่ 9 ถึงที่ 12 และปล่อยตัวจำเลยที่ 9 ถึงที่ 12 หันข้อหาไป

ทางพิจารณาใจทรงนำสืบว่า ฝ่ายตรวจสอบของสำนักงานคณะกรรมการ
กำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) พบว่าหุ้นของธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ
จำกัด (บีบีซี) มีราคาสูงขึ้นมากในช่วงตั้งแต่วันที่ 2 ถึง 29 ตุลาคม พ.ศ.2535 และมี
ปริมาณการซื้อขายสูง โดยในวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.2535 นั้น หุ้นดังกล่าวมีราคาเพียง
15.75 บาท ส่วนในวันที่ 29 ตุลาคม พ.ศ.2535 มีราคาถึง 40.75 บาท และปริมาณการ
ซื้อขายหุ้นช่วงก่อนเกิดเหตุตั้งแต่วันที่ 2 มกราคม พ.ศ.2535 ถึงวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.2535
เฉลี่ยวันละ 1.9 ล้านหุ้นและมีราคาไม่เกิดหุ้นละ 15.75 บาท หรือราคาเฉลี่ยหุ้นละ 11.92
บาท แต่ตั้งแต่วันที่ 2 ถึง 29 ตุลาคม พ.ศ.2535 ปริมาณการซื้อขายหุ้นดังกล่าวมีอัตราสูงขึ้น
เรื่อย ๆ เฉลี่ยวันละ 14.15 ล้านหุ้น ทราบว่าจำเลยทั้ง 12 คน ใ้ซื้อหุ้นบีบีซี สูงถึงจำนวน
119 ล้านหุ้นเศษ คิดเป็นจำนวนร้อยละ 43 ของหุ้นที่มีการซื้อขายทั้งหมดของธนาคารกรุงเทพ
พาณิชย์การ จำกัด ผ่านบริษัทสมาชิกตลาดหลักทรัพย์ 6 แห่ง ได้แก่บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์
ร่วมเสริมกิจ จำกัด บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ศรีวิตร จำกัด บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ไทยฟูจิ
จำกัด บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์นวมกิจ จำกัด บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์นครหลวงเครดิต จำกัด
บริษัทหลักทรัพย์เอกเอเชีย จำกัด ในช่วงตั้งแต่วันที่ 2 ถึง 29 ตุลาคม พ.ศ.2535 หุ้น
ดังกล่าวมีลักษณะผิดปกติคือปริมาณการซื้อขายเพิ่มขึ้นมากกว่าปกติรวมทั้งราคาซื้อขายก็สูงขึ้น
ผิดปกติอย่างรุนแรง ซึ่งช่วงนั้นไม่มีเหตุการณ์อะไรผิดปกติที่จะทำให้เกิดมีการซื้อขายหุ้นกันเป็น

จำนวนมากและราคาสูงเช่นแก๊ส ซึ่งจำเลยทั้ง 12 คนร่วมกันซื้อหุ้นในปริมาณมากเพื่อทำให้ราคาเพิ่มขึ้นและทำการซื้อในลักษณะต่อเนื่องเพื่อรักษาราคามิให้ต่ำลง ทำให้ปริมาณและราคาผิดไปจากสภาพที่แท้จริงของตลาด เป็นการชักจูงให้บุคคลทั่วไปเข้ามาทำการซื้อขายหลักทรัพย์ บิบีซี นอกจากนี้ยังซื้อหุ้นจำนวนมากแล้วไม่รายงานการซื้อหุ้นให้สำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ทราบทุกครั้งที่มีการซื้อหุ้นหรือได้หุ้นมาเพิ่มขึ้นทุกร้อยละ 5 ของจำนวนหุ้น บิบีซี ที่ได้จำหน่ายไปแล้วทั้งหมดเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย จำเลยทั้ง 12 คนได้ร่วมกันซื้อหุ้นบิบีซี ทุกวัน ตั้งแต่วันที่ 2 ถึง 29 ตุลาคม พ.ศ.2535 ยกเว้นวันหยุดทำการคือวันที่ 3, 4, 10, 11, 23, 24 25 ตุลาคม พ.ศ.2535 และวันที่ตลาดหลักทรัพย์สั่งห้ามซื้อขายหุ้นบิบีซี ชั่วคราวคือวันที่ 12 ถึง 19 ตุลาคม พ.ศ.2535 กับวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ.2535 ซึ่งเป็นวันที่ตลาดเปิดทำการ เป็นจำนวน 119,569,700 หุ้นจากจำนวนหุ้นบิบีซีทั้งหมด 318,890,795 หุ้น คิดเป็นร้อยละ 37.5 ของหุ้นบิบีซีที่จำหน่ายได้ทั้งหมด เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 2,785,455,110.67 บาท ซึ่งจะต้องรายงานการได้หุ้นมาตามกฎหมาย นอกจากนี้จำเลยทั้ง 12 คนมีหน้าที่ต้องทำคำเสนอซื้อหุ้นต่อผู้ถือหุ้นเป็นการทั่วไป เมื่อได้หุ้นบิบีซีมาทั้งหมดเกินกว่าร้อยละ 25 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายแล้วทั้งหมดและเป็นการได้หุ้นมาในรอบระยะเวลา 12 เดือน เกินกว่าร้อยละ 2 ของจำนวนหุ้นที่ได้จำหน่ายทั้งหมด แต่จำเลยทั้ง 12 คนก็มิได้ทำคำเสนอซื้อหุ้นตามกฎหมาย ส่วนตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจะกำหนดมาตรฐานเบื้องต้นสำหรับวิธีการซื้อขายหลักทรัพย์

ลักษณะต่อเนื่องเพื่อให้ราคาหุ้นเพิ่มอย่างต่อเนื่อง ซึ่งหากไม่กระทำเช่นนั้นจะทำให้ราคาหุ้นตกลงมา สาเหตุที่ทางคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ไม่ถือว่าการซื้อหุ้นของจำเลยทั้ง 12 คนนั้นมิได้ซื้อหุ้นเพื่อตั้งกำไรหรือเพื่อการถือครอง แต่ถือว่าเป็นการปั่นหุ้น เพราะลักษณะของคำสั่งซื้อที่ปรากฏในคำให้การของพนักงานสอบสวน เอกสารเกี่ยวกับการซื้อขายที่ระบุชื่อของกลุ่มจำเลยทั้ง 12 คน ในการรายงานการซื้อขายประจำวัน แสดงให้เห็นถึงความต่อเนื่องของการที่เข้ามาซื้อหุ้นบีบีซี จนเป็นเหตุให้ระดับราคาหุ้นบีบีซีเปลี่ยนแปลงลงผิดไปจากราคาที่ควรจะเป็น ทางคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ไม่มีหลักเกณฑ์ตายตัวที่จะต้องวินิจฉัยว่าการซื้อขายหุ้นรายใดมีปริมาณและราคาซื้อขายที่ผิดปกติ แต่ในการพิจารณาว่าการซื้อขายหุ้นรายใดผิดปกติในแง่ของปริมาณและราคานั้น พิจารณาได้จากการเปลี่ยนแปลงเมื่อเปรียบเทียบกับการซื้อขายในระยะที่ผ่านมาในหุ้นรายเดียวกัน หากมีการเปลี่ยนแปลงในแง่ของปริมาณและราคาสูงขึ้นหลายเท่าตัว โดยไม่มีเหตุผล รวมทั้งเข้าลักษณะเงื่อนไขของการร่วมรู้เห็นหรืออำพรางในวิธีการซื้อขายก็จะนำมาพิจารณาประกอบกัน ส่วนการเข้าครอบงำกิจการของธนาคารเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เว้นแต่จะให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามที่คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนดไว้ ในที่สุดคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้สั่งให้ดำเนินการกล่าวโทษกับจำเลยทั้ง 12 คน โดยมอบอำนาจให้นายบุญชัย สุทธิชัยเสถียร

และการเปิดบัญชีและบริษัทหลักทรัพย์ที่เป็นสมาชิกของตลาดหลักทรัพย์จะกำหนดวิธีการดังกล่าวไว้มากกว่ามาตรฐานที่ตลาดหลักทรัพย์กำหนดไว้ แต่จำเลยทั้ง 12 คนปฏิบัติไม่ถูกต้องตามที่ตลาดหลักทรัพย์ได้กำหนดไว้ เช่น ไม่กรอกวงเงินที่ยืม ไม่กรอกรายละเอียดของตัวสัญญา ใช้เงินที่วางประกัน ไม่ยื่นยันในเอกสาร บางครั้งมีการสั่งซื้อส่งขายทางโทรศัพท์ แต่ไม่มีคำยืนยันว่าได้มีการสั่งซื้อ แต่ได้ชำระเงินค่าซื้อแทนการยืนยัน และจากการตรวจสอบพบว่าจำเลยทั้ง 12 คน มีความเกี่ยวพันกันทางด้านส่วนตัว ด้านการเงิน ด้านการซื้อขายหุ้นและการโอนหุ้น โดยร่วมกันกระทำในลักษณะแอบแฝง ปักบัง ไม่ให้สามารถพบได้โดยง่าย ความสัมพันธ์ทางด้านส่วนตัวจำเลยที่ 1 ถึงที่ 6 เป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน นอกจากนั้นจำเลยที่ 7 และที่ 8 ปรากฏว่ามีที่อยู่เกี่ยวกับจำเลยที่ 1 ในสำเนาะเบี่ยนบ้านเลขที่ 68 ถนนประจักษ์ ปรากฏตามเอกสารหมายเลข จ.17 และเกี่ยวกับหลักฐานเอกสารการขอเปิดบัญชีที่ธนาคารพาณิชย์และบริษัทหลักทรัพย์ต่าง ๆ ปรากฏตามเอกสารหมายเลข จ.18 มีการโอนเงินให้แก่กันช่วงระหว่างเดือนมกราคมถึงตุลาคม พ.ศ.2535 และยังมีการซื้อตัวสัญญาใช้เงินเพื่อให้จำเลยอื่นนำไปเป็นหลักประกันในการซื้อขายหลักทรัพย์และจำเลยที่ 1 เป็นผู้แนะนำและชักนำให้จำเลยอื่นมาเปิดบัญชีเพื่อซื้อขายหลักทรัพย์ในบางครั้ง จำเลยที่ 1 ยังทำหน้าที่เป็นผู้สั่งซื้อและส่งขายหุ้นแทนจำเลยอื่นด้วย สำหรับรายละเอียดความสัมพันธ์ทางการเงินของจำเลยทั้ง 12 คน ปรากฏตามแฟ้มเอกสารหมายเลข จ.19 ถึง จ.32 และรายละเอียดความ

สัมพันธ์ด้านการเงินของจำเลยทั้ง 12 คน กับบุคคลภายนอกอีก 8 คน คือ นายชัยรัตน์
 จิระไสจรัส นายชินนทร บุณย์ศักดิ์ นางชุตติมา จักรवालธรรม นายพิศลย์ บุญเกตุ นายภักดิ์
 เมฆจำเวิญ นางสาวสุรีย์ สรรค์ศิริกุล หันอากาศเอกณรงค์ อุคมผล และนายประเสริฐ
 นวิหุะพันธ์ ปราบกฏตามเอกสารหมายเลข จ.34 ถึง จ.44 ปริมาณการซื้อขายหุ้นบีบีซีช่วงเดือน
 มกราคม พ.ศ.2535 ถึงวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.2535 นั้น จะมีปริมาณการซื้อขายหุ้นอยู่
 ระหว่าง 0.05 ล้านหุ้น ถึง 24.39 ล้านหุ้น หรือเฉลี่ยวันละ 1.9 ล้านหุ้น และราคาปิดจะ
 อยู่ระหว่าง 10 บาท ถึง 15.75 บาท หรือเฉลี่ย 11.92 บาท แต่ระหว่างวันที่ 2 ถึง 29
 ตุลาคม พ.ศ.2535 นั้น ปริมาณการซื้อขายจะอยู่ระหว่างวันละ 4.74 ล้านหุ้นถึง 49.78
 ล้านหุ้นโดยประมาณหรือเฉลี่ยวันละ 14.15 ล้านหุ้น ซึ่งมีราคาปิดในวันที่ 29 ตุลาคม
 พ.ศ.2535 ที่ 40.75 บาท ตามกราฟเอกสารหมายเลข จ.8 ผลจากการร่วมซื้อหุ้นอย่างเดียวกัน
 ของจำเลยทั้ง 12 คน ตั้งแต่วันที่ 2 ถึง 29 ตุลาคม พ.ศ.2535 ทำให้ปริมาณหุ้นที่ซื้อรวมกัน
 เกินกว่าอัตราส่วนร้อยละ 5 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายแล้วทั้งหมด 318,890,795 หุ้น ซึ่งใน
 แต่ละร้อยละ 5 ของทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วของหุ้นนั้นจะต้องมีการรายงานตามแบบ 246-1
 ซึ่งออกตามความในมาตรา 246 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535
 และเมื่อถึงปริมาณร้อยละ 25 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของหุ้นบีบีซี หรือเมื่อให้
 มาในรอบระยะเวลา 12 เดือน เกินกว่าทุกร้อยละ 2 จะต้องทำคำเสนอซื้อตามมาตรา 247

ของพระราชบัญญัติคั่งกล่าวด้วย ซึ่งปรากฏว่าในการซื้อแต่ละวันของจำเลยทั้ง 12 คนคั่งกล่าว ปรากฏตามเอกสารหมาย จ.10 ว่า เจาะจำเลยที่ 1 เท่านั้นที่มีรายงานตามหลักเกณฑ์ คั่งกล่าว เป็นการปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์ 2 ครั้ง คือวันที่ 2 ตุลาคม พ.ศ.2535 ซื้อหุ้น เป็นจำนวน 8.6 ล้านหุ้น คิดเป็นร้อยละ 5.85 ครั้งที่ 2 สืบเนื่องมาจากการซื้อหุ้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ.2535 จำนวน 15.3 ล้านหุ้น รวมกับของเดิมประมาณ 34 ล้านหุ้น คิดเป็น ร้อยละ 10.06 หากเป็นการซื้อของจำเลยที่ 1 เพียงคนเดียว ผลการรายงานครั้งที่ 2 ถือว่าถูกต้องแล้ว แต่จากการตรวจสอบของฝ่ายตรวจสอบปรากฏว่าระหว่างวันที่ 2 ถึง 29 ตุลาคม พ.ศ.2535 จำเลยทั้ง 12 คน ร่วมกันซื้อหุ้นบีบีซี ซึ่งหากนับรวมหุ้นคั่งกล่าวที่จำเลย ทั้ง 12 คนซื้อรวมกัน จำเลยทั้ง 12 คนจะต้องรายงานครั้งที่ 2 ในวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ.2535 ซึ่งกติกาค่าเฉลี่ยรวมกันเป็นร้อยละ 19.07 จำเลยทั้ง 12 จะต้องรายงานครั้งที่ 2 ครั้งแรกในวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ.2535 เนื่องจากซื้อหุ้นได้ร้อยละ 9.07 วันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ.2535 กลุ่มของจำเลยซื้อหุ้นเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.15 ทำให้ปริมาณหุ้นสะสมร้อยละ 23.22 ของจำนวนหุ้นบีบีซีทั้งหมดซึ่งจะต้องรายงานต่อคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาด หลักทรัพย์ วันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ.2535 กลุ่มจำเลยซื้อหุ้นเพิ่มขึ้นร้อยละ 2 ทำให้ปริมาณหุ้น สะสมร้อยละ 25.22 เป็นปริมาณที่สูงกว่าร้อยละ 25 ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นภายในระยะเวลา 12 เดือนเกินกว่าร้อยละ 2 จะต้องทำคำเสนอซื้อเป็นการทั่วไปตามหลักเกณฑ์ของประกาศ

คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ต่อมาวันที่ 9, 20, 22, 26, 27, 28 และ 29 ตุลาคม พ.ศ. 2535 จำเลยทั้ง 12 คนได้ร่วมกันซื้อหุ้นบีบีซีเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.13, 0.95, 1.61, 0.14, 3.46, 0.90, 0.08 ทำให้มีหุ้นสะสมรวมร้อยละ 30.35, 31.1, 32.91, 33.05, 36.51, 37.42 จนครั้งสุดท้ายวันที่ 29 ตุลาคม พ.ศ. 2535 มีหุ้นสะสมรวมทั้งสิ้นร้อยละ 37.50 ซึ่งในแต่ละวันจะต้องทำคำสั่งซื้อเป็นการทั่วไป แต่จำเลยทั้ง 12 คนไม่ได้ปฏิบัติตามดังกล่าวเลย จึงถือว่ามีพฤติการณ์ผิดตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 มาตรา 246 และมาตรา 247 เพราะการซื้อหุ้นเพื่อครอบงำกิจการนั้น ผู้เข้าซื้อจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าไม่เป็นการกระทำที่เป็นการซื้อต่อเนื่องหรือตั้งราคาด้วย ซึ่งในรายงานการซื้อหุ้นของจำเลยที่ 1 ไม่ได้ชี้ชัดในช่องแสดงเจตนาว่าจะซื้อหุ้นเพื่อครอบงำกิจการ เพียงแต่ชี้ในช่องการแสดงการเจตนาว่าซื้อเพื่อการลงทุนผู้ที่เข้าซื้อหุ้นจะต้องทราบหลักเกณฑ์ดังกล่าว นอกจากจำเลยที่ 1 แล้ว จำเลยอื่นไม่มีการรายงานการซื้อหุ้นต่อคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งถ้าคิดหุ้นแต่ละคนที่ซื้อมาก็ไม่ต้องรายงาน แต่ด้านำหุ้นมารวมกันก็ต้องรายงาน แต่การซื้อหุ้นบีบีซีของจำเลยทั้ง 12 คนนั้นถือว่าเป็นการร่วมกันเพราะเหตุที่มีพฤติการณ์สั่งซื้อขายแทนกัน มีการโอนเงินเพื่อชำระค่าซื้อหรือจ่ายชำระเงินเพื่อซื้อตัวสัญญาใช้เงินเพื่อประกันการกู้ยืมเพื่อซื้อหลักทรัพย์ มีการอ้างอิงหมายเลขโทรศัพท์หรือที่อยู่ที่ใช้ติดต่อเป็นที่เดียวกัน มีลักษณะของคำสั่งซื้อคล้ายหรือเหมือนกัน ถือว่าจำเลยทั้ง 12 คน ซื้อหุ้น

บีบีซี ร่วมกัน เพราะฉะนั้นการแจ้งต่อคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ จึง
ต้องถือตามจำนวนที่จำเลยทั้ง 12 คนได้ซื้อร่วมกันเป็นเกณฑ์และจำเลยทั้ง 12 คน มีหน้าที่
ต้องแจ้งเกี่ยวกับการเข้าถือครองหุ้นตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดกับคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และ
ตลาดหลักทรัพย์ ไม่ใช่หน้าที่ของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่จะต้องแจ้ง
ให้ผู้ซื้อทราบเพื่อปฏิบัติตาม และจากการสรุปองค์ประกอบความผิดและข้อเท็จจริงต่าง ๆ
ระหว่างวันที่ 2 ถึง 29 ตุลาคม พ.ศ. 2535 ตามเอกสารหมายเลข จ.12 นั้น การกระทำผิด
เกี่ยวกับการอำพรางในการซื้อขายหุ้น จำเลยทั้ง 12 คนได้รู้เห็นหรือตกลงกันที่จะซื้อขายหุ้น
แต่ได้ปกปิดการรู้เห็นหรือข้อตกลงที่มีต่อกันไว้ให้บุคคลภายนอกเข้าใจว่าแต่ละคนต่างซื้อหุ้น
ไม่ได้เกี่ยวข้องข้องกัน อันทำให้บุคคลทั่วไปเข้าใจว่าหุ้นบีบีซีดังกล่าว มีการซื้อขายกันมากหรือมี
ราคาเพิ่มสูงมากขึ้นอันไม่ตรงต่อสภาพปกติของตลาดซึ่งประชาชนทั่วไปไม่สามารถจะตรวจสอบ
ทราบได้ว่าในการซื้อขายหุ้นบีบีซีแต่ละวันใครซื้อจำนวนเท่าไรมีใครซื้อบ้าง ประชาชนทั่วไป
จะทราบเฉพาะปริมาณการซื้อขายและราคาซื้อขายเท่านั้น โดยทราบจากรายงานของตลาด
หลักทรัพย์ เอกสารหมายเลข จ.1 รวมทั้งรายงานของข่าวสารทางหนังสือพิมพ์เท่านั้น ซึ่งหาก
ประชาชนทั่วไปรู้ว่าการซื้อขายหุ้นนั้นไม่ได้มีการซื้อขายเป็นปริมาณมากได้ราคาสูงจริงก็จะไม่มี
ใครเข้ามาซื้อหุ้นดังกล่าว ซึ่งก่อนเกิดเหตุนี้สภาพทางด้านตลาดของหุ้นบีบีซี จะมีราคาไม่สูง
และปริมาณการซื้อขายจำนวนน้อย แต่ในช่วงเกิดเหตุปริมาณการซื้อขายก็เพิ่มขึ้นอย่างมาก ซึ่ง

ไม่มีปัจจัยอื่นทำให้หุ้นมีราคาสูงขึ้น ปัจจัยที่ว่ามันอาจจะพิจารณาจากหลักทรัพย์ฐานะและการ
ดำเนินงานของกิจการธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด อยู่ในเกณฑ์ดี มีการเงินทุน มีการ
บริหารงานที่ดีมีกำไรเพิ่มขึ้นตลอดเวลา นอกจากนี้จะต้องดูปัจจัยอื่นทั้งทางด้านเศรษฐกิจและ
การเมือง ซึ่งจะเป็นปัจจัยในการทำให้หุ้นมีราคาสูงขึ้นหรือปริมาณการซื้อขายมากขึ้นหรือ
น้อยลง แต่ในช่วงดังกล่าวไม่มีปัจจัยที่จะทำให้มีการซื้อขายหุ้นบีซี เป็นจำนวนมากและมีราคา
สูงเช่นนั้น และไม่มีมูลเหตุอื่นที่จะทำให้หุ้นบีซีมีราคาสูงขึ้นและจากการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น
เกี่ยวกับหุ้นดังกล่าว ปรากฏว่าไม่ใช่เป็นหุ้นตัวที่นักลงทุนควรจะทำการซื้อขายเนื่องจากสรุปฐานะ
ทางการเงินและผลการดำเนินงานของธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด ซึ่งออกโดย
ตลาดหลักทรัพย์ มีข้อสังเกตว่างบแสดงฐานะการเงินของธนาคารดังกล่าวเพียงวันที่ 30
มิถุนายน พ.ศ.2535 มีกำไรสูงมากกว่าปีที่แล้ว โดยปีพ.ศ.2535 นี้มีกำไรประมาณ 40
สตางค์ต่อหุ้น ส่วนปีพ.ศ.2534 นั้นมีกำไรเพียงประมาณ 20 สตางค์ต่อหุ้น แต่มีหมายเหตุ
ประกอบของผู้ตรวจสอบบัญชีว่ามีกำไรของปีพ.ศ.2535 นี้ ยังมีได้กันสำรองเพื่อหนี้สูญจำนวน
960 ล้านบาท และถูกหนี้ของธนาคารดังกล่าวจำนวน 5,000 ล้านบาทเศษ เป็นหนี้ที่จะต้อง
จัดสภาพหนี้ใหม่ ซึ่งข้อมูลทั้งสองประการนี้จะเป็ผลกระทบท่อกำไรของธนาคารดังกล่าวที่
ประกาศในปีพ.ศ.2535 ซึ่งจะทำให้ลดลงมากและเนื่องจากการที่ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ
จำกัด ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การไม่กันสำรองหนี้สูญนั้น หาก

จะเปรียบเทียบกับหุ้นของธนาคารกรุงเทพ จำกัด ธนาคารกรุงไทย จำกัด ธนาคารกสิกรไทย
แล้ว นักลงทุนน่าจะซื้อหุ้นของธนาคารกรุงเทพ จำกัด ธนาคารกรุงไทย จำกัด ธนาคาร
กสิกรไทย มากกว่า เพราะมีข้อมูลพื้นฐานดีกว่า มีปริมาณการซื้อขายสูงพอ ๆ กับหุ้นบีบีซี แต่
ไม่พบความผิดปกติจึงไม่มีความกังวลซื้อขาย ส่วนหุ้นบีบีซีไม่มีสภาพการซื้อขายทั้งราคาและ
ปริมาณผิดปกติ จึงมีความกังวลระมัดระวังการซื้อขายหุ้นดังกล่าวชั่วคราว สำหรับเกณฑ์การคำนวณผล
ประโยชน์ที่จำเลยทั้ง 12 คน หวังจะได้รับจากการซื้อหุ้นบีบีซีครั้งนั้น ได้พิจารณาโดยนำต้นทุน
คือราคาหุ้นที่ซื้อแต่ละครั้งบวกด้วยค่าธรรมเนียมในการซื้ออีกร้อยละ 0.5 มาคิดคำนวณเป็น
ราคาต้นทุนของหุ้นที่ได้มาและนำราคาหุ้นในวันที่ 29 ตุลาคม พ.ศ.2535 คือราคาปิดที่
40.75 บาท ซึ่งเป็นวันสุดท้ายที่จำเลยทั้ง 12 คนกระทำผิดมากำนวณกับจำนวนหุ้นทั้งหมดที่
จำเลยทั้ง 12 คนมีอยู่หรือถืออยู่รวมกันให้เป็นผลประโยชน์ที่จำเลยทั้ง 12 คนหวังจะได้รับแล้ว
นำต้นทุนที่ซื้อมาก็หักออกก็จะเหลือเป็นเงินสุทธิที่จำเลยทั้ง 12 คนหวังจะได้รับเป็นเกณฑ์ในการ
คำนวณโทษ ซึ่งรวมแล้วเป็นเงินทั้งสิ้น 2,063,000,000 บาทเศษ จำเลยทั้ง 12 คน ซื้อหุ้น
บีบีซี เป็นจำนวนมากในทุกกระดับราคาและซื้อในระยะเวลาต่อเนื่องกันเพื่อมิให้ราคาหุ้นลดลง
จากราคาที่เป็นอยู่ วิธีการดังกล่าวทำให้บุคคลทั่วไปเข้าใจว่าราคาหุ้นบีบีซี มีปริมาณการ
ซื้อขายและระดับราคาเพิ่มขึ้น รายละเอียดเกี่ยวกับการซื้อขายหุ้นบีบีซีของจำเลยทั้ง 12 คน
ตั้งแต่วันที่ 2 ถึง 29 ตุลาคม พ.ศ.2535 เว้นวันหยุดราชการและวันที่ตลาดหลักทรัพย์มี

คำสั่งให้หยุดซื้อขาย เช่นวันที่ซื้อขาย รายการที่ซื้อ จำนวนหุ้น จำนวนเงิน ราคาเฉลี่ย
 จำนวนหุ้นสะสม จำนวนเงินสะสม ร้อยละของจำนวนหุ้นเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับจำนวนหุ้น
 บัญชีทั้งหมด ปรากฏตามแฟ้มเอกสารหมายเลข จ.13 หน้า 195 สำหรับข้อมูลและรายละเอียด
 เกี่ยวกับการซื้อขายของตลาดหลักทรัพย์ เวลาที่ทำการซื้อขายมีปริมาณหุ้นราคาหมายเลขบริษัท
 สมาชิกที่ซื้อ หมายเลขคำสั่งซื้อ เวลาที่ส่งคำสั่งซื้อ ชื่อผู้ซื้อ หมายเลขบริษัทสมาชิกผู้ขาย
 เลขที่คำสั่งขาย เวลาที่ส่งขายและชื่อผู้ขาย ปรากฏตามเอกสารหมายเลข จ.13 หน้า 136 ถึง
 190 ซึ่งตามเอกสารดังกล่าวเป็นการซื้อขายหุ้นบัญชี เฉพาะในวันที่ 2 ตุลาคม พ.ศ.2535
 ส่วนการซื้อขายหุ้นในวันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ.2535 จะปรากฏตามเอกสารหมายเลข จ.13 หน้า 1
 ถึง 88 การซื้อหุ้นในวันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ.2535 ปรากฏตามเอกสารหมายเลข จ.13 แฟ้ม 2
 หน้า 129 ถึง 203 การซื้อขายหุ้นในวันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ.2535 ปรากฏตามเอกสารหมายเลข
 จ.13 แฟ้ม 2 หน้า 4 - 128 การซื้อขายหุ้นในวันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ.2535 ปรากฏตาม
 เอกสารหมายเลข จ.13 แฟ้ม 2 หน้า 1 ถึง 63 การซื้อขายหุ้นในวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ.2535
 ปรากฏตามเอกสารหมายเลข จ.13 แฟ้ม 3 หน้า 231 ถึง 279 การซื้อขายหุ้นในวันที่ 12
 ตุลาคม พ.ศ.2535 ปรากฏตามเอกสารหมายเลข จ.13 แฟ้ม 3 หน้า 153 ถึง 230 การซื้อขาย
 หุ้นในวันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ.2535 ปรากฏตามเอกสารหมายเลข จ.13 แฟ้ม 3 หน้า 117 ถึง
 152 การซื้อขายหุ้นในวันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ.2535 ปรากฏตามเอกสารหมายเลข จ.13 แฟ้ม 3

หน้า 54 ถึง 116 การซื้อขายหุ้นในวันที่ 28 ตุลาคม พ.ศ.2535 ปรากฏตามเอกสารหมายเลข 13 แห่ง 3 หน้า 22 ถึง 53 การซื้อขายหุ้นในวันที่ 29 ตุลาคม พ.ศ.2535 ปรากฏตามเอกสารหมายเลข 13 แห่ง 3 หน้า 1 ถึง 21 และตามเอกสารหมายเลข 13 แห่ง 1 ถึง 3 นั้น จะเป็นสรุปพฤติกรรมการซื้อขายในแต่ละวันของจำเลยทั้ง 12 คน โดยแยกเป็นรายวันซึ่งระบุรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อบริษัทสมาชิก หมายเลขบริษัทสมาชิก ชื่อผู้ซื้อ พฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละช่วงเวลาซึ่งจะแยกเป็นการซื้ออย่างต่อเนื่องเพื่อให้ราคาหุ้นมีขึ้นเพิ่มสูงขึ้น การซื้อรักษาระดับราคาเพื่อมิให้ราคาลดต่ำลง จำนวนรายการซื้อขายรายการซื้อ จำนวนหุ้น จำนวนเงินและสรุปรวมการซื้อทั้งวันและอัตราส่วนร้อยละปริมาณการซื้อหุ้นมีขึ้น ซึ่งจะปรากฏตามแผ่นแรกของเอกสารหมายเลข 13 ทั้ง 3 แห่ง ส่วนรายชื่อผู้ซื้อที่เป็นบุคคลอื่นนั้นจะไม่มีปรากฏในเอกสารซึ่งตั้งแต่วันที่ 2 ถึง 29 ตุลาคม พ.ศ.2535 มีบุคคลที่เข้ามาซื้อหุ้นมีขึ้น จำนวนนับพันคน ตามเอกสารหมายเลข 13 แห่ง 1 หน้า 196 จะเป็นตารางแสดงให้เห็นถึงราคาปิดและราคาที่เปลี่ยนแปลงของหุ้นมีขึ้นเป็นเปอร์เซ็นต์ซึ่งแสดงถึงค่าเฉลี่ยของราคาปิดและค่าเฉลี่ยของเปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงของราคาปิดซึ่งแสดงให้เห็นว่าในแต่ละวันที่มีการซื้อขายหุ้นมีขึ้น มีราคาปิดที่ราคาเท่าใด มีเปอร์เซ็นต์การเปลี่ยนแปลงเริ่มลดเท่าใด ตามกราฟเอกสารหมายเลข 8 แสดงถึงระดับปริมาณและราคาของหุ้นมีขึ้นตั้งแต่ก่อนเกิดเหตุจนถึงวันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ.2535 เพื่อแสดงให้เห็นถึงความผิดปกติและ

ปริมาณการซื้อขายและราคาปิดของหุ้นบีบีซี ส่วนเอกสารหมายเลข จ.9 แสดงให้เห็นถึงปริมาณ
 การซื้อขายของจำเลยทั้ง 12 คน เปรียบเทียบกับปริมาณการซื้อขายรวมในแต่ละวัน ซึ่งปริมาณ
 การซื้อขายของจำเลยทั้ง 12 คนดังกล่าวมีปริมาณการซื้อขายเกือบครึ่งหนึ่งของปริมาณการ
 ซื้อขายรวมของหุ้นบีบีซีทั้งหมดในแต่ละวัน ยกเว้นวันที่ 26 และ 29 ตุลาคม พ.ศ.2535 ซึ่งมี
 ปริมาณการซื้อขายน้อยมาก ส่วนวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ.2535 นั้น ไม่มีการซื้อขาย ระหว่าง
 วันที่ 12 ถึง 19 ตุลาคม พ.ศ.2535 เป็นช่วงที่ตลาดหลักทรัพย์สั่งห้ามไม่ให้มีการซื้อขายเป็น
 การชั่วคราว สำหรับเอกสารหมายเลข จ.6 แสดงให้เห็นถึงเหตุการณ์การซื้อขายของจำเลยทั้ง
 12 คน รวมถึงจำนวนหุ้นที่ได้มีการซื้อ จำนวนเงินที่ใช้ในการซื้อขาย การตรวจสอบข้อมูลและ
 รายละเอียดเกี่ยวกับคดีนี้ ฝ่ายตรวจสอบของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และ
 ตลาดหลักทรัพย์เป็นผู้พบเอง นอกจากตรวจสอบกลุ่มของจำเลยทั้ง 12 คนแล้ว ยังมีการ
 ตรวจสอบบุคคลอื่นด้วย แต่ไม่พบการซื้อขายหุ้นที่ผิดปกติจากบุคคลอื่น การซื้อหุ้นของจำเลยทั้ง
 12 คนไม่ใช่เพื่อเก็งกำไร เพราะการซื้อหุ้นเพื่อเก็งกำไร หมายถึงการซื้อหุ้นโดยมีความ
 คาดหวังว่า หุ้นตัวที่ซื้อนั้นจะมีราคาเพิ่มขึ้นแล้วจึงขายไป โดยไม่มีเจตนาที่จะให้ราคาหุ้น
 ตัวนั้นเพิ่มสูงขึ้น ส่วนการซื้อขายหุ้นที่เรียกว่าการปั่นหุ้นซึ่งจะมีความผิดนั้นหมายถึงการซื้อหุ้น
 เพื่อทำให้ราคาหุ้นขึ้น โดยมีเจตนาให้บุคคลภายนอกเข้ามาร่วมกันซื้อโดยพิจารณาประกอบกับ
 ราคาและปริมาณที่เพิ่มขึ้นผิดปกติด้วย สำหรับการซื้อหุ้นเพื่อพองราคานั้น หมายถึงการซื้อใน

ลักษณะต่อเนื่องเพื่อให้ราคาหุ้นเพิ่มอย่างต่อเนื่อง ซึ่งหากไม่กระทำเช่นนั้นจะทำให้ราคาหุ้นตกลงมา สาเหตุที่ทางคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ไม่ถือว่าการซื้อหุ้นของจำเลยทั้ง 12 คนนั้นมิใช่ซื้อหุ้นเพื่อเก็งกำไรหรือเพื่อการถือครอง แต่ถือว่าเป็นการปั่นหุ้น เพราะลักษณะของคำสั่งซื้อที่ปรากฏในคำให้การของพนักงานสอบสวน เอกสารเกี่ยวกับการซื้อขายที่ระบุชื่อของกลุ่มจำเลยทั้ง 12 คน ในมารายงานการซื้อขายประจำวัน แสดงให้เห็นถึงความต่อเนื่องของการที่เข้ามาซื้อหุ้นบีบีซี จนเป็นเหตุให้ระดับราคาหุ้นบีบีซีเปลี่ยนแปลงผิดไปจากราคาที่ควรจะเป็น ทางคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ไม่มีหลักเกณฑ์ตายตัวที่จะต้องวินิจฉัยว่าการซื้อขายหุ้นรายใดมีปริมาณและราคาซื้อขายที่ผิดปกติ แต่ในการพิจารณาว่าการซื้อขายหุ้นรายใดผิดปกติในแง่ของปริมาณและราคานั้น พิจารณาได้จากการเปลี่ยนแปลงเมื่อเปรียบเทียบกับการซื้อขายในระยะที่ผ่านมาในหุ้นรายเดียวกัน หากมีการเปลี่ยนแปลงในแง่ของปริมาณและราคาสูงขึ้นหลายเท่าตัว โดยไม่มีเหตุผล รวมทั้งเข้าลักษณะเงื่อนไขของการร่วมรู้เห็นหรืออำพรางในวิธีการซื้อขายก็จะนำมาพิจารณาประกอบกัน ส่วนการเข้าครอบงำกิจการของธนาคารเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เว้นแต่จะให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามที่คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนดไว้ ในที่สุดคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้สั่งให้ดำเนินการกล่าวโทษกับจำเลยทั้ง 12 คน โดยมอบอำนาจให้นายบุญชัย สุทธิชัยเสถียร

หัวหน้านิติกรฝ่ายกฎหมาย เร่งดำเนินการกล่าวโทษจำเลยทั้ง 12 คน เนื่องจากมีข่าวสาร
แจ้งมาว่า จำเลยที่ 1 จะเดินทางออกนอกประเทศในเช้าวันที่ 18 พฤศจิกายน พ.ศ.2535
นายบุญชัยจึงไปกล่าวโทษจำเลยทั้ง 12 คนว่ากระทำผิดตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และ
ตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535 เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน พ.ศ.2535 ปราบกฎหมายเอกสารหมาย
จ.๒ และ จ.3 และจำเลยที่ 1 ได้เข้ามามอบตัวเป็นครั้งแรกในวันที่ถูกกล่าวโทษดังกล่าว ปราบก
ตามบันทึกการมอบตัว เอกสารหมาย จ.61 หน้า 17 ถึง 18 สำหรับจำเลยคนอื่น ๆ ได้
ทยอยเข้ามามอบตัวจนครบ 11 คน ปราบกตามเอกสารหมาย จ.61 หน้า 15 ถึง 21 ส่วน
จำเลยที่ 12 เข้ามามอบตัวในวันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ.2535 ต่อมาจำเลยทั้ง 12 คนได้รับ
การประกันตัวในชั้นสอบสวน จากการสอบปากคำจำเลยทั้ง 12 คนให้การปฏิเสธ ปราบกตาม
เอกสารหมาย จ.94 ถึงจ.105 พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนแล้วสรุปความเห็นสั่งฟ้อง
จำเลยทั้ง 12 คนตามข้อกล่าวหาทุกข้อ

ทางพิจารณจำเลยที่ 1 นำสืบว่า จำเลยที่ 1 ประกอบธุรกิจส่วนตัว
ประเภทซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ และเริ่มลงทุนซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์เป็นจำนวนมาก
ตั้งแต่ปีพ.ศ.2530 ซึ่งในขณะนั้นใช้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2527
จำเลยที่ 1 ถึงที่ 6 เป็นที่โง่งร่วมบิคารมารคาเดียวกัน มีอาชีพการงานเป็นของตนเอง
หลังจากที่จำเลยที่ 1 เริ่มเข้ามาซื้อขายหุ้นแล้ว จำเลยที่ 2 ถึงที่ 6 ก็เข้ามาลงทุนซื้อขายหุ้น

ในตลาดหลักทรัพย์ด้วย จำเลยที่ 2 ถึงที่ 6 เปิดบัญชีในการซื้อขายหลักทรัพย์ของตนเอง ไม่เคยเปิดบัญชีร่วมกันและไม่เคยเปิดบัญชีเงินฝากร่วมกับจำเลยที่ 1 จำเลยที่ 1 รู้จักจำเลยคนอื่นในฐานะเพื่อนร่วมสถาบัน บางคนรู้จักกันในตลาดหุ้น จำเลยที่ 1 ไม่เคยเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ร่วมกับจำเลยที่ 7 ถึงที่ 12 และไม่เคยเปิดบัญชีการเงินร่วมกัน พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ได้กล่าวถึงการเข้าครอบงำกิจการไว้ด้วย เป็นการเปิดโอกาสให้นักลงทุนรายใหญ่กระทำได้ การซื้อขายหุ้นโดยมีเจตนาที่จะเข้าครอบงำกิจการนั้น มีลักษณะที่ซื้อหุ้นให้ได้จำนวนมาก ๆ โดยไม่ขายหุ้นออกไปเพื่อจะได้มีเสียงมากโดยไม่หวังผลกำไรจากราคาขึ้นลงของหุ้น ส่วนการซื้อขายหุ้นที่เรียกว่าการปั่นหุ้นเป็นการซื้อขายหุ้นอันไม่เป็นธรรม เป็นการสร้างราคาโดยผิดกฎหมายและหวังผลกำไรจากราคาขึ้นลงของหุ้น ก่อนที่จะมีพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ใช้บังคับการซื้อขายหุ้นเพื่อเข้าครอบงำกิจการส่วนใหญ่จะเป็นการตกลงซื้อหุ้นจากผู้ถือหุ้นรายใหญ่อาจจะซื้อในตลาดหลักทรัพย์หรือนอกตลาดหลักทรัพย์ก็ได้ เป็นการเข้าครอบงำกิจการในลักษณะฉันทมิตรคือตกลงกันได้ ซึ่งการซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ จะมีกระดานแสดงบัญชีออกจนวนการซื้อขายไว้เรียกว่ากระดานหลัก ส่วนการซื้อขายรายใหญ่นั้นจะแยกจัดทำบัญชีไว้อีกกระดานหนึ่งไม่นำออกจนวนหุ้นไปรวมกับกระดานหลัก เพื่อมิให้จำนวนและปริมาณหุ้นที่ซื้อขายรายใหญ่ไปแสดงอยู่ในกระดานหลักว่ามีจำนวนมากอันจะมีผลทำให้ราคาซื้อขายหุ้นผันผวน เมื่อมีพระราชบัญญัติ

หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ใช้บังคับแล้ว ได้กำหนดให้การซื้อขายรายใหญ่ในลักษณะเข้าครอบงำกิจการสามารถซื้อไปกระดานหลักได้ จึงทำให้ปริมาณการซื้อขายมีจำนวนมาก ราคาหุ้นก็จะสูงขึ้นไปกว่าปกติ การซื้อหุ้นเพื่อจะเข้าครอบงำกิจการในกระดานหลักมีลักษณะเป็นการเข้าซื้อแบบเป็นปฏิปักษ์กับผู้ถือหุ้นรายใหญ่เดิม ซึ่งนักลงทุนที่จะเข้าครอบงำกิจการบริษัทใดนั้นจะต้องรอจังหวะโดยศึกษาข้อมูลหาช่องทางเข้าซื้อหุ้นในขณะที่ผู้บริหารของบริษัทนำหุ้นออกมาขาย จำเลยที่ 1 ไม่ได้ร่วมกับจำเลยอื่นกระทำความผิดตามฟ้อง จำเลยที่ 1 ซื้อหุ้นบีบีซีเพียง 2 ครั้ง เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2535 และวันที่ 9 ตุลาคม 2535 โดยซื้อในบัญชีส่วนตัวของจำเลยที่ 1 และเงินที่ชำระค่าหุ้นก็เป็นเงินจากบัญชีส่วนตัวของจำเลยที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเข้าครอบงำกิจการ จึงไม่มีการขายหุ้นที่ซื้อออกไป หุ้นที่ซื้อทั้ง 2 ครั้ง จำเลยที่ 1 ให้นำรายงานให้คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ทราบตามหลักเกณฑ์แล้ว โดยครั้งแรกรายงานเมื่อได้หุ้นมาเกินกว่าร้อยละ 5 และครั้งที่สองรายงานเมื่อได้หุ้นมาเกินกว่าร้อยละ 10 ปรากฏตามเอกสารหมายเลข จ.72 หลังจากรายงานแล้วคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ก็ได้หักหวังว่ารายงานไม่ถูกต้อง แต่กลับส่งเอกสารดังกล่าวให้ตลาดหลักทรัพย์เพื่อเผยแพร่แก่นักลงทุนทั่วไป เหตุที่จำเลยที่ 1 ไม่ได้นำหุ้นของจำเลยอื่นมารวมจำนวนเพื่อรายงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เนื่องจาก การที่จะเอาหุ้นของบุคคลอื่นมารวมจำนวนกับจำเลยที่ 1 ให้อาจจะต้องเป็นหุ้นของ

คู่สมรสและหุ้นของบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งนิติบุคคลที่ผู้ถือหุ้นรายนั้นถือไว้เกินกว่า 30 เปอร์เซ็นต์ กรณีของจำเลยที่ 1 ไม่มีกฎหมายหรือระเบียบใดตามกฎหมายให้นำหุ้นของบุคคลอื่นมารวมกับหุ้นของจำเลยที่ 1 เพื่อรายงานให้คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ทราบ ซึ่งตามคำแนะนำของการรายงานก็มีประกาศของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ระบุไว้ปรากฏตามเอกสารหมายเลข 4 หน้า 5 จำเลยที่ 1 ได้ศึกษาข้อมูลของหุ้นบีบีซี พบว่าในช่วงปี พ.ศ. 2533 ราคาหุ้นบีบีซีอยู่ประมาณ 9 บาท มีปริมาณการซื้อขายที่เบาบาง แต่อยู่ ๆ ราคาและปริมาณการซื้อขายสูงขึ้นอย่างมากจากราคา 9 บาท ขึ้นมาที่ราคาประมาณ 30 บาท จึงเชื่อว่าเป็นเพราะผู้บริหารผู้ถือหุ้นรายใหญ่ได้นำหุ้นที่ถืออยู่ออกมาขายในตลาดหลักทรัพย์ นอกจากนี้เหตุที่จำเลยที่ 1 ซื้อหุ้นบีบีซีก็เพราะตามข่าวข้อมูลที่ผ่านมานักลงทุนทั่วไปไม่ค่อยจะเชื่อถือเนื่องจากไม่สามารถตั้งสำรองหนี้สูญตามกฎหมายเกณฑ์ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดไว้รวมทั้งไม่มีการจ่ายเงินปันผลมาหลายปี นักลงทุนทั่วไปจึงไม่ค่อยให้ความสนใจ จำเลยที่ 1 จึงคิดว่ามีโอกาที่จะเข้าไปครอบงำกิจการได้ แต่ต้องรอโอกาสให้ผู้บริหารนำหุ้นออกมาขายในช่วงเดือนกันยายน 2535 ปริมาณและราคาการซื้อขายหุ้นบีบีซีเปลี่ยนแปลงมาก จำเลยที่ 1 คาดการณ์ว่า การที่มีหุ้นออกมาขายจำนวนมากจะต้องเป็นผู้บริหารของธนาคารนำออกมาขาย จนกระทั่งวันที่ 30 กันยายน 2535 มีข่าวออกมาว่าทางธนาคารก้าวไรโมตี้ ไม่สามารถจ่ายเงินปันผลได้ ข่าวดังกล่าวทำให้ราคาหุ้นบีบีซีต่ำลง ปรากฏ

ตามเอกสารหมายเลข จ.89 และในช่วงเวลาดังกล่าวได้มีการกำหนดการประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นของ
 ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด ในวันที่ 27 ตุลาคม 2535 จำเลยที่ 1 คาดการณ์ว่าหุ้น
 ของฝ่ายบริหารที่ขายออกมาในช่วงเดือนกันยายน 2535 ผู้บริหารจะต้องซื้อกลับคืนไปก่อนที่จะ
 มีการประชุมใหญ่ หากผู้บริหารซื้อหุ้นกลับไปในช่วงดังกล่าวก็จะต้องซื้อในราคาที่สูง
 วิธีการที่เรียกว่าการค้ำรักษาคือทำให้ราคาหุ้นต่ำลง จะมีการออกข่าวทางด้านลบของธนาคาร
 รวมทั้งนำหุ้นจำนวนมากออกมาขายเพื่อให้ราคาต่ำลงไปอีก แล้วก็จะซื้อกลับไปที่หลังก็จะทำให้
 ผู้ถือหุ้นหรือผู้บริหารได้กำไรจากส่วนต่างของราคาที่ขายออกมาในราคาสูงและซื้อกลับไปใน
 ราคาต่ำ จำเลยที่ 1 ซื้อหุ้นบีบีซีในวันศุกร์ที่ 2 ตุลาคม 2535 ได้ 18 ล้านหุ้นเศษและคิดว่า
 ต้องเป็นหุ้นที่ผู้บริหารนำออกมาขายเพื่อค้ำรักษาค่า แต่ปรากฏว่าราคาหุ้นมีราคาสูงขึ้นมิได้
 ต่ำลง หากผู้บริหารจะซื้อหุ้นกลับไปใหม่จะต้องซื้อในราคาที่สูงกว่าเดิม จำเลยที่ 1 จึงหยุดซื้อ
 หุ้นบีบีซี และรอจังหวะที่จะซื้อในวันศุกร์ถัดมา เพราะเชื่อว่าฝ่ายผู้บริหารธนาคารจะต้องนำหุ้น
 ออกมาขายอีก เพื่อให้ราคาต่ำลง ในวันที่ 5 ตุลาคม 2535 จำเลยที่ 1 ทำรายงานการไต่
 หุ่นมาเกินร้อยละ 5 ถึงคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ทำให้นักลงทุนทราบ
 ว่า จำเลยที่ 1 ซื้อหุ้นบีบีซีมากในลักษณะจะเข้าครอบงำกิจการ นักลงทุนรายใหญ่รายอื่นจึง
 เข้ามาแย่งซื้อหุ้นบีบีซีด้วย ในวันที่ 9 ตุลาคม 2535 จำเลยที่ 1 ซื้อหุ้นบีบีซีได้จำนวน 15
 ล้านหุ้น และได้รายงานไปยังคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แล้ว ผลขาด

คดีซื้อหุ้นทั้งสองครั้งของจำเลยที่ 1 ทำให้ราคาหุ้นในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มสูงขึ้นเพราะปริมาณ
หุ้นหมุนเวียนในตลาดหลักทรัพย์น้อยลง 34 ล้านหุ้น อันเป็นผลมาจากการซื้อเพื่อครอบงำ
กิจการ ไม่ใช่เป็นผลจากการซื้อเพื่อปันหุ้น ในวันที่ 9 ตุลาคม 2535 หลังจากจำเลยที่ 1
ซื้อหุ้นครั้งที่สองแล้ว นายสมศักดิ์ ผ่องสวัสดิ์ กรรมการรองผู้จัดการของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์
ไทยฟูจิ จำกัด ได้ติดต่อกับจำเลยที่ 1 โดยบอกว่าการเจรจา นายเกริกเกียรติ ชาลีจันทร์ ซึ่งเป็น
กรรมการผู้จัดการของธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด ขอพบ จำเลยที่ 1 จึงไปพบ
นายสมศักดิ์ และนายเกริกเกียรติ ที่บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ไทยฟูจิ จำกัด นายเกริกเกียรติ
ตามจำเลยที่ 1 ว่าทำไมถึงซื้อหุ้นบีบีซีจำนวนมาก จำเลยที่ 1 ตอบว่าธนาคารมีโอกาสที่จะ
ทำให้ได้ขึ้นได้ นายเกริกเกียรติก็รับฟังและบอกว่า จะเชิญจำเลยที่ 1 ไปเป็นกรรมการ
จำเลยที่ 1 ปฏิเสธและบอกว่า ด้านนายเกริกเกียรติหรือพวกอยากจะขายหุ้นจำเลยที่ 1 ยินดี
ที่จะซื้อ ซึ่งถ้าหากมีการตกลงกันได้จะมีวิธีการซื้อขายหุ้นซึ่งไม่ผ่านตลาดหลักทรัพย์ได้ นาย
เกริกเกียรติจึงบอกว่าต้องกลับไปปรึกษานายวิระพงษ์ รามางกูล ประธานที่ปรึกษาของ
ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด จำเลยที่ 1 จึงกลับและคอยฟังผลในวันจันทร์ที่ 12
ตุลาคม 2535 เมื่อถึงวันที่ 12 ตุลาคม 2535 มีข่าวออกมาว่านายเกริกเกียรติได้ร้องขอต่อ
ตลาดหลักทรัพย์ให้สั่งห้ามการซื้อขายหุ้นบีบีซีเป็นการชั่วคราวตั้งแต่วันที่ 12 ตุลาคม 2535
เป็นต้นไปโดยไม่มีกำหนด จำเลยที่ 1 จึงติดต่อบอกนายเกริกเกียรติ ในตอนเย็นวันนั้น

เวลาประมาณ 23.00 นาฬิกา และให้พบนายเกริกเกียรติ เวลา 01.30 นาฬิกาของวันที่ 13 ตุลาคม 2535 ที่อาคารสำนักงานใหญ่ของธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด นายเกริกเกียรติได้เจรจาเสนอขอซื้อหุ้นบีบีซี จำนวน 34 ล้านหุ้นจากจำเลยที่ 1 ในราคาปิดของวัตุศุกรที่ 9 ตุลาคม 2535 ราคา 27 บาท และได้บอกว่าได้รายงานเรื่องไปที่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย กรรมการผู้จัดการตลาดหลักทรัพย์ และเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เพื่อจะให้ไม่มีปัญหาขอให้จำเลยที่ 1 ขายหุ้นดังกล่าว จำเลยที่ 1 ตกลงแต่มีข้อแม้ว่าต้องให้ตัวแทนทุกหน่วยงานทั้งหมดมาเป็นสักขีพยานในการซื้อขาย โดยไม่มีสื่อมวลชน นายเกริกเกียรติตกลงว่าขอเวลาติดต่อบุคคลทั้งหมด เนื่องจากในวันรุ่งขึ้นนายเอกกมล กีรีวัฒน์ เลขาธิการคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ต้องไปกล่าวสุนทรพจน์ที่ประเทศฮ่องกง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และในวันที่ 13 ตุลาคม 2535 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังต้องเข้าประชุมคณะรัฐมนตรี จึงน่าจะจะติดต่อกำหนดซื้อขายหุ้นบีบีซีในวันที่ 14 ตุลาคม 2535 และจะให้นายวีระพงษ์ รามางกูล เห็นชอบด้วย แต่ในที่สุดไม่มีกำรทำสัญญาซื้อขายหุ้นบีบีซีเพราะนายวีระพงษ์ไม่เห็นด้วย วันที่ 14 ตุลาคม 2535 ฝ่ายบริหารของธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด ให้ชื่อว่า จำเลยที่ 1 ได้กระชอกบังกับขายหุ้นในราคาสูงปรากฏตามเอกสารหมายเลข จ.60 ทำให้จำเลยที่ 1 ไม่สามารถซื้อหุ้นบีบีซีต่อจากวันที่ 12

ตุลาคม 2535 ให้ และจากการซื้อหุ้นบีบีซีทั้งสองครั้งของจำเลยที่ 1 ทางธนาคารแห่งประเทศไทยได้ออกข่าวว่ามีการซื้อหุ้น และปล่อยสินเชื่อกระจุกตัวในหุ้นบางตัวจำนวนมาก และถือว่าเป็นการปั่นหุ้น ซึ่งที่จริงแล้วการซื้อหุ้นเพื่อครอบงำกิจการต้องซื้อหุ้นจำนวนมาก เมื่อซื้อจำนวนมากหุ้นก็จะกระจุกตัว และการครอบงำกิจการจะไม่กระทำโดยนักลงทุนทั่วไป แต่จะกระทำโดยนักลงทุนรายใหญ่ ผู้ตรวจการธนาคารพาณิชย์ของธนาคารแห่งประเทศไทย ได้ทำรายงานเกี่ยวกับกิจการของธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด ไร่ ปรากฏตามเอกสารหมายเลข ล.66 และทางธนาคารแห่งประเทศไทยไม่เคยออกข่าวว่าหากมีหุ้นส่วนคนใหม่เข้ามา ร่วมบริหาร จะทำให้ฐานะทางการเงินแข็งแกร่งขึ้น แต่กลับออกข่าวว่าจำเลยที่ 1 ถึงที่ 6 ปั่นหุ้น และออก^{ทำ}ระงับการปล่อยสินเชื่อมาร์จินแก่บีบีซีของจำเลยที่ 1 ถึงที่ 6 ในบริษัท ^{ตลาด} เงินทุนหลักทรัพย์ที่เป็นโบรคเกอร์และซับโบรคเกอร์ ปรากฏตามเอกสารหมายเลข ล.31 ในวันที่ 13 ตุลาคม 2535 เจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้ตรวจสอบเอกสารและความลับทางการเงินของจำเลยที่ 1 ถึงที่ 6 และตรวจสอบเรื่องการซื้อหุ้น บีบีซี ตามหลักของตลาดหลักทรัพย์ การซื้อหุ้นจะมีการชำระราคาทันทีหลังจากวันซื้อสามวันทำการ ซึ่งการตรวจสอบจะต้องทำหลังจากวันที่ 2 ตุลาคม 2535 เฉพาะด้านการเงินเกี่ยวกับการซื้อหุ้น แต่เจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้ตรวจสอบย้อนหลังไป ถึงเดือนมกราคม 2535 ด้วย เป็นการตรวจสอบเรื่องฐานะทางการเงินและนำข้อมูลไปเป็น

(๓๑ ทวิ)

ตำหรับศาลใช้

- 34 -

ประโยชน์ต่อกลุ่มนายเกริกเกียรติ การตรวจสอบทางการเงินตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2535 ถึงเดือนสิงหาคม 2535 ช่วงเวลาดังกล่าวไม่เกี่ยวกับมูลคดีนี้เพราะจำเลยที่ 1 ยังไม่ได้ซื้อหุ้นบีบีซี จึงเป็นเอกสารที่ทำขึ้นผิดกฎหมาย ปรากฏตามเอกสารหมายเลข จ.51, จ.19, จ.20 ถึง จ.33 หลังจากตรวจสอบฐานะทางการเงินของจำเลยที่ 1 ถึงที่ 6 แล้ว ทางศาลากลางจังหวัดอุดรธานี ได้อนุญาตให้ขายหุ้นบีบีซีได้ เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2535 โดยให้เหตุผลว่าเพื่อเปิดโอกาสให้กลุ่มของจำเลยที่ 1 และกลุ่มของนายเกริกเกียรติผู้บริหารเดิมเข้ามาแย่งการถือหุ้นเพื่อครอบงำกิจการได้ ซึ่งทางศาลากลางจังหวัดก็ยอมรับว่าเป็นเรื่องของการครอบงำกิจการไม่ใช่การปันหุ้น ปรากฏตามเอกสารหมายเลข จ.91 ต่อมาวันที่ 28 ตุลาคม 2535 ทางคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ได้ออกประกาศฉบับที่สอง เรื่องการนับรวมหุ้นให้นับรวมไปถึงญาติสนิท ซึ่งเป็นการขยายความเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้โดยมีเหตุที่ 2 คำว่า ญาติสนิท หมายถึงบิดา มารดา คู่สมรส บุตร พี่น้อง ลุง ป้า น้า อา รวมทั้งคู่สมรสและบุตรของบุคคลดังกล่าว ปรากฏตามเอกสารหมายเลข ล.63 เพื่อชักขวางไม่ให้จำเลยที่ 1 เข้าถือหุ้นและครอบงำกิจการได้สำเร็จ ประกาศฉบับดังกล่าวมีผลใช้บังคับวันที่ 30 ตุลาคม 2535 ไม่สามารถนำมาใช้กับคดีนี้ได้ เพราะคดีนี้ฟ้องว่ากระทำความผิดในระหว่างวันที่ 2 ตุลาคม ถึงวันที่ 29 ตุลาคม 2535 เมื่อมีประกาศดังกล่าวออกมา จำเลยที่ 1 จึงหยุดซื้อหุ้น ต่อมาวันที่ 18 พฤศจิกายน 2535 คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ออกข่าวว่า

จำเลยที่ 1 จะหลบหนีไปต่างประเทศ และกล่าวหาญาติพี่น้องของจำเลยที่ 1 ว่ากระทำ
 ความผิดร้าย รวมนักลงทุนรายใหญ่ที่ซื้อหุ้นบีบีซี เพราะสันนิษฐานว่าเป็นพวกเดียวกันกับ
 จำเลยที่ 1 หลังจากนั้นได้มีการมอบหมายให้ร้องทุกข์ดำเนินคดีกับจำเลยที่ 1 และพี่น้อง
 คนอื่น โดยร้องทุกข์สองข้อหาคือ การครอบงำกิจการ และการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับ
 การซื้อขายหุ้น การร้องทุกข์ตามเอกสารหมายเลข จ.4 ระบุมูลเหตุว่าเพื่อประสงค์ต่อทรัพย์สิน
 ข้อหากังกล่าวจะทำให้ขาดคุณสมบัติการเป็นกรรมการของธนาคารพาณิชย์ ตามพระราชบัญญัติ
 การธนาคารพาณิชย์ พ.ศ.2505 มาตรา 12 จัตวา จำเลยที่ 1 จึงเข้ามอบตัวในวันที่ 18
 ตุลาคม 2535 ในวันที่ 20 พฤศจิกายน 2535 จำเลยที่ 1 ได้ติดต่อกับจำเลยที่ 3 ซึ่งมี
 ที่อยู่อาศัยที่อาคารราชเทวีทาวเวอร์ ชั้น 9 ให้ช่วยติดต่อกับผู้ต้องหาคนอื่น ๆ และให้ดูแลเงิน
 จำนวน 42 ล้านบาท ที่จะใช้ในการประกันตัวผู้ถูกกล่าวหาโดยจำเลยที่ 3 ได้นัดผู้ต้องหาคนอื่นมา ตาม
 ช่วยกันดูแล ส่วนจำเลยที่ 1 ให้ไปที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เพื่อพบกับนายความ ระหว่างที่
 จำเลยที่ 1 กำลังปรึกษายู่กับนายความ จำเลยที่ 1 ได้ทราบข่าวจากทางโทรทัศน์และวิทยุ
 ว่าเจ้าหน้าที่กำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์และพนักงานสอบสวนได้ไปที่อาคารราชเทวี
 ทาวเวอร์ ชั้น 9 พบเงินสดจำนวนมากซึ่งได้จากการขายหุ้นและมีกำไรโดยเตรียมที่จะนำเงิน
 หลบหนี และจับกุมจำเลยที่ 3 จำเลยที่ 8 ชาวที่ออกมาในลักษณะดังกล่าวเป็นชาวที่บิขเป็น
 ข้อเท็จจริงและทำให้เกิดภาพพจน์ที่เสียหายกับจำเลยที่ 1 เหตุที่จำเลยที่ 1 ให้การกับพนักงาน

สอบสวนว่า ไม่มีเจตนาเข้าครอบงำกิจการในขณะนั้นเนื่องจากสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป
 จำเลยที่ 1 ก็ถือว่าไม่สามารถซื้อหุ้นจากธนาคารกรุงเทพหาพาณิชย์การ จำกัด ได้ครบถึง 25
 เปอร์เซ็นต์ และในช่วงนั้นได้มีประกาศฉบับที่ 2 ของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาด
 หลักทรัพย์ ลงวันที่ 28 ตุลาคม 2535 ออกมาใช้บังคับแล้ว ปรากฏตามเอกสารหมายเลข ๓.63
 เมื่อมีประกาศฉบับดังกล่าวออกมา หากจะครอบงำกิจการต่อไปก็จะต้องเอาหุ้นของญาติสนิท
 รวมเข้าด้วย ที่โจทก์ฟ้องจำเลยที่ 1 ว่าซื้อขายหุ้นโดยการอำพรางบุคคลทั่วไปนั้น บุคคลทั่วไป
 จะมีโอกาสรู้ข้อมูลการซื้อขายหลักทรัพย์จากกระดานคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นรายการที่เกิดขึ้นจริง
 และการซื้อหุ้นทั้งสองวันของจำเลยที่ 1 คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
 ไม่เคยโต้แย้งว่าไม่ถูกต้อง ก่อนที่จำเลยที่ 1 จะซื้อขายหุ้นบิบีซีในช่วงเดือนกันยายน 2535
 จำเลยที่ 1 ทราบว่ากลุ่มผู้บริหารเค็มเป็นผู้ซื้อขายหุ้น โดยซื้อขายกับอีกกลุ่มหนึ่ง คือกลุ่มผู้ผลิต
 สุรา ปรากฏตามเอกสารหมายเลข ๓.64 ภายหลังจำเลยที่ 1 ทราบว่ากลุ่มผู้ผลิตสุราได้มอบ
 อำนาจให้นายวีระพงษ์ รามางกูล ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาด
 หลักทรัพย์ และเป็นประธานที่ปรึกษาธนาคารกรุงเทพหาพาณิชย์การ จำกัด และใช้สิทธิออกเสียง
 สนับสนุนกลุ่มผู้บริหารเค็ม ปรากฏตามเอกสารหมายเลข ๓.70 จากการตรวจสอบของคณะ
 กรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ชื่อบริษัทที่มอบอำนาจให้นายวีระพงษ์ไปดำเนิน
 การ ก็จะตรงกับชื่อบริษัทในกลุ่มผู้ผลิตสุราก็ตามเอกสารหมายเลข ๓.64 แสดงว่ากลุ่มผู้ผลิตสุรา

กับกลุ่มผู้บริหารเดิมนี้เป็นกลุ่มเดียวกัน แสดงว่าการซื้อขายหุ้นในช่วงเดือนกันยายน 2535 นั้น เป็นการซื้อขายโดยสมยอมกัน และการกระทำของกลุ่มบุคคลดังกล่าวไม่มีการกล่าวหาว่าเป็น การกระทำเพื่ออำพรางการซื้อขายหุ้นแต่อย่างใด หลังจากวันที่ 29 ตุลาคม 2535 แล้ว จำเลยที่ 1 ทราบว่า ราคาหุ้นก็ยังสูงขึ้นอยู่เนื่องจากจำเลยที่ 1 และผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ขายหุ้น ออกไป จึงทำให้หุ้นในตลาดหลักทรัพย์มีจำนวนน้อย ในขณะที่เดียวกันผู้ที่ต้องการซื้อหุ้นมีจำนวน มาก เนื่องจากกลุ่มผู้บริหารเดิมจำเป็นต้องซื้อหุ้นกลับ จึงเข้าไปแย่งซื้อหุ้นในช่วงนั้น ถ้าจำเลย ที่ 1 ได้กระทำความผิดฐานปั่นหุ้นจริง ก็จะไม่มีการเจรจาระหว่างจำเลยที่ 1 กับกลุ่ม ผู้บริหารธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด จำเลยที่ 1 ถูกดำเนินคดีนี้หลังจากการเจรจา ไม่สำเร็จ การซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์นั้นแบ่งนักลงทุนออกเป็น 2 จำพวกคือ นักลงทุน รายย่อยและนักลงทุนรายใหญ่ นักลงทุนรายใหญ่สภาพคล่องตัวจะน้อยกว่านักลงทุนรายย่อย กรณีนักลงทุนรายย่อยซื้อหุ้นแล้วหุ้นราคาตกนักลงทุนรายย่อยก็อาจจะขายหุ้นทิ้งได้ และหาก นักลงทุนรายย่อยซื้อหุ้นอยู่และตลาดหลักทรัพย์ขึ้นป้ายก็.เอส. ซึ่งต้องใช้เงินสดซื้อเนื่องจากเงิน จำนวนน้อย จึงไม่จำเป็นต้องกู้ยืมเงินมาซื้อ และหากนักลงทุนรายย่อยกำลังซื้ออยู่ และบริษัท นั้นได้ทำการเพิ่มทุน นักลงทุนรายย่อยก็ต้องออกเงินให้กับบริษัทที่เพิ่มทุนไป ซึ่งนักลงทุนรายย่อย หากไม่มีเงินก็สามารถขายหุ้นทิ้งไปได้ และถ้าเป็นกรณีที่นักลงทุนรายย่อยซื้อหุ้นแล้วระดับราคา อยู่คงที่ นักลงทุนรายย่อยจะขายหุ้นที่มีราคาคงที่นั้น และซื้อหุ้นตัวอื่น ส่วนจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็น

นักลงทุนรายใหญ่ เมื่อเกิดราคาในตลาดผันผวนชั่วขณะจะแก้ไขโดยวิธีขายหุ้นไม่ได้ เพราะ
 ปริมาณมาก ไม่สามารถขายหมด และถ้านักลงทุนรายใหญ่ขายหุ้นก็จะทำให้ราคาหุ้นยิ่งตกลงไป
 อีก ทำให้หุ้นที่แก้ไขขายมีราคาลดลงตามไปด้วย ซึ่งถ้าเป็นการซื้อโดยวิธีมาจั้น ก็จะต้องถูก
 เรียกว่าเงินประกั้นมาเพิ่ม ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์ เอกสารหมาย
 ล. 71 ในกรณีที่นักลงทุนรายใหญ่ซื้อหุ้นไว้แล้ว และหุ้นที่ซื้อไว้ราคาไม่ขยับ ในขณะที่หุ้นกลุ่มอื่น
 ราคาขึ้น จะเปลี่ยนการลงทุนโดยวิธีขายหุ้นที่ตัวเองถืออยู่และไปซื้อหุ้นกลุ่มที่ราคาเพิ่มขึ้น
 ไม่อาจทำได้ เนื่องจากหุ้นจำนวนมากจะขายก็ขายไม่หมด ต้องทยอยขาย ระหว่างที่ยังขาย
 ไม่หมด ทางนักลงทุนรายใหญ่จะใช้วิธีการกู้ยืมเงินจากธนาคารหรือสถาบันการเงินหรือยืม
 กันเองระหว่างนักลงทุนรายใหญ่ด้วยกัน ซึ่งจะใช้นี้โดยวิธีเมื่อได้เงินมาจะนำไปคืน กรณีที่
 นักลงทุนรายใหญ่ซื้อหุ้นแล้ว ต่อมามีการเพิ่มทุน เมื่อไม่มีเงินก็จะใช้วิธีขายหุ้นไม่ได้ เพราะจะ
 ไม่มีทางขายหุ้นได้หมดในเวลาสั้น หากนักลงทุนรายใหญ่จะสละสิทธิในการเพิ่มทุน ก็จะมีผล
 ทำให้หุ้นที่เหลืออยู่มีต้นทุนสูงกว่านักลงทุนรายอื่นจะมีผลให้เกิดการขาดทุน ซึ่งนักลงทุนจะใช้
 วิธีการกู้ยืมเงินมา กรณีที่นักลงทุนรายใหญ่ได้ซื้อหุ้นไว้แล้ว ต่อมาในช่วงระยะเวลาในหุ้นนั้น
 เป็นเหตุให้นักลงทุนรายย่อยนำหุ้นออกมาขาย หากนักลงทุนรายใหญ่ไม่ซื้อ ปล่อยให้นักลงทุน
 ย่อยขายหุ้นไป ก็จะทำให้ราคาหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ตกลง และทำให้มูลค่าซึ่งได้ประกั้นไว้
 กับมาร์จิ้น ราคาลดลงตามตลาด ซึ่งทำให้นักลงทุนรายใหญ่ต้องเสียเงินเพิ่มและให้หลักประกั้น

กับสมาชิก นักลงทุนรายใหญ่จะต้องไปกู้ยืมเงินมาชำระให้กับสมาชิกโบรกเกอร์ ดังนั้นการกู้ยืมเงินระหว่างนักลงทุนรายใหญ่จึงเป็นเรื่องปกติ ตามระเบียบของตลาดหลักทรัพย์ ผู้ที่มีหน้าที่ชำระราคาหลักทรัพย์คือบริษัทสมาชิกของตลาดหลักทรัพย์โดยไม่คำนึงว่าลูกค้านั้นจะชำระค่าหุ้นหรือไม่ ดังนั้นการซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์จะต้องมีบริษัทสมาชิกเป็นผู้ชำระราคาค่าซื้อขายเสมอ การซื้อขายหลักทรัพย์ กับการชำระราคาหลักทรัพย์เป็นคนละขั้นตอน ลูกค้านั้นจะผูกพันเมื่อการซื้อขายได้เกิดขึ้นแล้ว แม้ว่าจะยังไม่ได้ชำระเงินก็ตาม ทางปฏิบัติลูกค้านั้นจะต้องชำระเงินให้กับบริษัทสมาชิกเป็นการชำระหนี้ที่บริษัทสมาชิกได้ชำระให้กับตลาดหลักทรัพย์ไว้ รวมทั้งค่านายหน้าด้วย จึงเป็นเรื่องที่ระหว่างบุคคล ถ้าเป็นการซื้อระบบมาร์จินก็เป็นชำระเงินกู้ ถ้าเป็นระบบเงินสด ก็เป็นการชำระเงินสด การชำระหนี้ที่ค้างหุ้นดังกล่าวจะนำเงินมาจากที่ใดก็ได้ ดังนั้นการยืมเงินจากบุคคลอื่นมาซื้อหุ้นจะถือว่าบุคคลที่ถูกยืมเงินเป็นลูกหนี้ของตลาดหลักทรัพย์ด้วยไม่ได้ ในคดีนี้ การซื้อหุ้นของจำเลยที่ 1 เป็นการส่งซื้อหุ้นของจำเลยที่ 1 เอง ในบัญชีส่วนตัวของจำเลยที่ 1 เพื่อเข้าครอบงำกิจการซึ่งต้องทำในกระดานหลัก จึงทำให้ราคาสูงขึ้นอยู่ในตัวและในทางตรงกันข้าม ถ้าจำเลยที่ 1 ซื้อหุ้นเพื่อครอบงำกิจการแต่ราคาของหุ้นไม่สูงขึ้น ถือว่าเป็นการฉีกปกติ เหตุที่จำเลยที่ 1 ถูกดำเนินคดีนี้เนื่องจากเป็นการชกขวางไม่ให้จำเลยที่ 1 ดำเนินการเข้าครอบงำกิจการของธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ

ทางพิจารณาจำเลยที่ 2 นำสืบว่า จำเลยที่ 2 เป็นที่น้องร่วมบิดามารดา
 เคียวกันกับจำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 3 ถึงที่ 6 โดยจำเลยที่ 2 เป็นน้องของจำเลยที่ 1
 ที่ 4 ที่ 5 และเป็นพี่ของจำเลยที่ 3 ที่ 6 จำเลยที่ 2 เวรมลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เมื่อปี
 พ.ศ. 2535 โดยเปิดบัญชีเป็นสมาชิกกับบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์นวมธนกิจ ตามหลักเกณฑ์ของ
 ตลาดหลักทรัพย์ จำเลยที่ 2 ไม่เคยซื้อหุ้นบีบีซีมาก่อน เหตุที่จำเลยที่ 2 ซื้อหุ้นบีบีซีเนื่องจาก
 เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2535 จำเลยที่ 2 เดินทางมาจากจังหวัดขอนแก่น และได้กลับบ้านมาพบ
 กับจำเลยที่ 6 จำเลยที่ 6 ได้เล่าให้จำเลยที่ 2 ฟังว่าขณะนี้ที่หุ้นบริหารของธนาคารกรุงเทพ
 พาณิชยการ จำกัด ออกมาขายในตลาดหลักทรัพย์ ถ้าสนใจก็ให้รีบซื้อไว้ ถ้าไม่รีบซื้อผู้บริหาร
 อาจจะซื้อกลับ จำเลยที่ 2 เห็นว่าน่าสนใจ จึงได้ซื้อหุ้นบีบีซีจำนวน 2 วัน คือวันที่ 6 ตุลาคม
 2535 และวันที่ 9 ตุลาคม 2535 ใ้หุ้นบีบีซีทั้งสิ้น 14.5 ล้านหุ้น คิดเป็น 4.5 เปอร์เซ็นต์
 ของหุ้นที่จำหน่ายทั้งหมด จึงไม่ต้องรายงานไปยังคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาด
 หลักทรัพย์ จำเลยที่ 2 ซื้อหุ้นบีบีซีเพื่อใช้สิทธิของผู้ถือหุ้นและเป็นการลงทุนระยะยาวจึงไม่ได้
 ขายหุ้นที่ซื้อออกไปเลย จำเลยที่ 2 ซื้อหุ้นบีบีซีในนามของตนเอง ในบัญชีของจำเลยที่ 2
 ไม่ได้ร่วมกับจำเลยที่ 1 ซื้อหุ้นเพราะขณะที่จำเลยที่ 2 ซื้อหุ้นบีบีซี จำเลยที่ 1 ได้ซื้อหุ้น
 บีบีซีไปก่อนแล้ว หลังจากจำเลยที่ 2 ซื้อหุ้นบีบีซี 2 วันกั๊งกล่าวแล้ว จำเลยที่ 2 ไม่ได้ทำการ
 ซื้อหุ้นอีกเลยเนื่องจากตลาดหลักทรัพย์ได้ขึ้นป้ายหักการซื้อขายจนกระทั่งถูกแจ้งข้อหาและ

คำเนิ่นคดีนี้ จำเลยที่ 2 ไปได้มอบตัวต่อเจ้าพนักงานตำรวจและให้การปฏิเสธ
 ทางพิจารณาจำเลยที่ 3 นำสืบว่า จำเลยที่ 3 เป็นพี่น้องร่วมบิดามารดา
 เกี่ยวกันกับจำเลยที่ 1 ที่ 2 ที่ 4 ถึงที่ 6 จำเลยที่ 3 เป็นน้องคนสุดท้อง จำเลยที่ 3 เริ่ม
 เปิกบัญชีในการซื้อขายหลักทรัพย์เมื่อประมาณปลายปีพ.ศ.2533 โดยเปิกบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์
 ครั้งแรกที่บริษัทนครหลวงเกรทิต ต่อมาได้เปิกบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นอีกคือบริษัทเงินทุน
 หลักทรัพย์นครหลวงเกรทิต บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เวทเนกิจ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ศรีวิจิตร
 ในการซื้อขายหุ้น จำเลยที่ 3 ให้นำคอมพิวเตอร์ช่วยวิเคราะห์การซื้อขายหุ้น และเก็บรวบรวม
 ข้อมูล ในขณะที่จำเลยที่ 3 เริ่มใช้คอมพิวเตอร์มาประเมินผลข้อมูลนั้น ตลาดหลักทรัพย์ยัง
 ไม่ได้ให้นำระบบคอมพิวเตอร์มาทำการซื้อขายหุ้น ตลาดหลักทรัพย์นำระบบคอมพิวเตอร์มาเป็น
 ข้อมูลและเป็นระบบในการซื้อขายหลักทรัพย์ เมื่อประมาณกลางปีพ.ศ.2534 จำเลยที่ 3 ซื้อ
 หุ้นบีบีซี หลังจากจำเลยที่ 1 ได้ซื้อหุ้นดังกล่าวแล้ว จำเลยที่ 3 เห็นว่าจำเลยที่ 1 ซื้อหุ้นบีบีซี
 ได้เกิน 5 เปอร์เซ็นต์ภายใน 1 วัน ซึ่งเมื่อสำรวจข้อมูลในอดีตที่ผ่านมาของหุ้นตัวนี้สามารถ
 ชี้ให้เห็นว่า ธนาคารกรุงเทพฯพาณิชย์การ จำกัด น่าจะมีการนำหุ้นของผู้บริหารออกมาขาย
 จำเลยที่ 3 จึงได้ตัดสินใจซื้อหุ้นบีบีซีโดยซื้อรวม 4 วัน คือวันที่ 6, 7, 9 และ 22 ตุลาคม
 2535 ช่วงระหว่างวันที่ 9 ถึงวันที่ 22 ตุลาคม 2535 จำเลยที่ 3 ไม่ได้ซื้อหุ้นบีบีซี เพราะ
 ในระยะเวลาดังกล่าวตลาดหลักทรัพย์ได้ห้ามการซื้อขายเป็นการชั่วคราว หุ้นบีบีซีที่จำเลยที่ 3

ชื่อให้รวมจำนวนหุ้นประมาณ 30,700,000 หุ้นเศษ เงินที่ชำระค่าหุ้นเป็นเงินจากบัญชี
 ส่วนตัวของจำเลยที่ 3 เหตุที่จำเลยที่ 3 ชื่อหุ้นบีบีซีเพราะต้องการเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ จึง
 ไม่ได้ขายหุ้นดังกล่าวไปเลย หุ้นที่จำเลยที่ 3 ชื่อไม่ได้มีการรายงานไปยังคณะกรรมการกำกับ
 หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เพราะยังไม่ถึง 5 เปอร์เซ็นต์ของหุ้นที่จำหน่ายทั้งหมด หลังจาก
 ที่ข่าวความขัดแย้งระหว่างจำเลยที่ 1 กับผู้บริหารธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด
 เจ้าหน้าที่ได้แจ้งข้อกล่าวหาจำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 3 รวมทั้งที่้องคนอื่นด้วย จำเลยที่ 1
 ได้เข้ามาขอตัวต่อเจ้าพนักงานตำรวจและจำเลยที่ 1 ให้กลับมาบอกจำเลยที่ 3 และพี่น้อง
 ทุกคนว่าให้ไปมอบตัวพร้อมกันในวันที่ 20 พฤศจิกายน 2535 เมื่อถึงวันที่ 20 พฤศจิกายน
 2535 จำเลยที่ 3 ได้ช่วยจำเลยที่ 1 ตรวจนับและบรรจุเงินที่จะนำไปประกันตัว โดยจำเลย
 ที่ 1 นำเงินออกมาจากตู้เซฟของบ้านจำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 1 บอกว่าจะไปพบกับเพื่อน
 ซึ่งเป็นนายความจึงมีเพียงจำเลยที่ 3 จำเลยที่ 8 และเพื่อนจำเลยที่ 1 อยู่ที่อาคาร
 ราชเทวีชั้น 9 หลังจากนั้นประมาณ 11.00 นาฬิกา ได้มีคนมากครึ่งที่หน้าประตูบ้าน จำเลย
 ที่ 3 คิดว่าเป็นพี่น้องคนอื่นที่นัดแนะกันไว้ จึงให้เงินไปเปิดประตู แต่ปรากฏว่ามีกลุ่มชาย
 ประมาณ 20 กว่าคน บางคนแต่งเครื่องแบบตำรวจ บางคนแต่งชุดสากล บอกว่าจะเข้ามา
 ตรวจสอบและกลุ่มชายดังกล่าวได้กั้นตัวจำเลยที่ 3 และเพื่อนอีก 2 คนให้นั่งรอ ส่วนกลุ่มชาย
 ดังกล่าวให้ตรวจค้นในบ้านและให้ไปตรวจค้นห้องชั้น 19 ซึ่งเป็นที่พักของจำเลยที่ 3 ด้วย

กลุ่มชายคังกล่าวได้ยืมเงินจำนวน 42 ล้านบาทโดยบอกว่าเป็นของกลางที่ยึดได้ และให้นำเอกสารมาให้จำเลยที่ 3 ลงลายมือชื่อ โดยจำเลยที่ 3 ไม่ทราบว่า เป็นเอกสารอะไร เนื่องจากกลุ่มชายคังกล่าวไม่ให้ดู ต่อมากลุ่มชายคังกล่าวได้นำจำเลยที่ 3 จำเลยที่ 8 ไปยังสถานีกองบัญชาการตำรวจนครบาล เวลา 15.00 นาฬิกาและจำเลยที่ 3 ได้รับความประกันตัวในเวลา 20.00 นาฬิกา จำเลยที่ 3 ไม่ได้กระทำความผิดในคดีนี้

นางพิจารณาจำเลยที่ 4 นำสืบว่าจำเลยที่ 4 เป็นพี่สาวของจำเลยที่ 1 ถึงที่ 3 และจำเลยที่ 5 ถึงที่ 6 จำเลยที่ 4 สมรสแล้วและแยกครอบครัวไปเมื่อปีพ.ศ.2522 จำเลยที่ 4 เริ่มลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เมื่อปีพ.ศ.2534 โดยใช้เงินของครอบครัวจำเลยที่ 4 และของจำเลยที่ 4 ในการเปิดบัญชีเพื่อลงทุนในตลาดหลักทรัพย์และใช้ใช้อาคารราชเทวีทาวเวอร์ชั้น 9 บ้านของจำเลยที่ 1 เป็นสถานที่สำหรับติดต่อกับบริษัทสมาชิกในการส่งเอกสารเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ เนื่องจากอาคารคังกล่าวอยู่ใจกลางเมืองใกล้กับธนาคารและบริษัทสมาชิกที่จะส่งเอกสารใบยืนยันการสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นความสะดวกที่นักลงทุนทั่วไปปฏิบัติกัน จำเลยที่ 4 ซื้อหุ้นบีบีซี เนื่องจากในวันที่ 7 ตุลาคม 2535 จำเลยที่ 4 มาที่บ้านของจำเลยที่ 1 เพื่อรับใบยืนยันการสั่งซื้อและได้พบกับจำเลยที่ 1 จำเลยที่ 1 ให้นำไปให้จำเลยที่ 4 พังว่าตนเองได้ซื้อหุ้นบีบีซี ในวันที่ 2 ตุลาคม 2535 ไปได้จำนวน 18 ล้านหุ้น จำนวนหุ้นเกิน 5 เปอร์เซ็นต์ และได้รายงานไปยังคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์

- ๕๕ -

แล้ว มันใจว่าจะเป็นผู้บริหาร จำเลยที่ 4 จึงอยากจะซื้อหุ้นบีบีซีบ้างและเนื่องจากในวันที่ 6 ตุลาคม 2535 จำเลยที่ 4 ได้ขายหลักทรัพย์เดิมไปจึงมีเงินพอที่จะซื้อหุ้นบีบีซี จำเลยที่ 4 ซื้อหุ้นบีบีซีในวันที่ 7 ตุลาคม 2535 โดยบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ศรีมิตร ซื้อหุ้นได้จำนวน 3,700,000 หุ้น และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์นครหลวง เครดิตซื้อหุ้นได้จำนวน 30,000 หุ้น โดยเจตนารวบรวมหุ้นให้ได้มากที่สุดตามแบบจำเลยที่ 1 เนื่องจากจำเลยที่ 4 ต้องการรวมหุ้นที่ซื้อให้ทั้งหมดไว้ที่บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ศรีมิตรเพื่อความสะดวกในการทราบจำนวนหุ้นที่แน่นอนและหากเกินจำนวนที่กฎหมายกำหนดจะให้รายงานไปยังคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ แต่ไม่สามารถรวมได้ เพราะบัญชีที่ซื้อเป็นบัญชีมาจัน หากจะโอนจะต้องแยกบัญชีออกมาต่างหาก จำเลยที่ 4 จึงได้ขายหุ้นจำนวน 30,000 หุ้น โดยไม่ได้คิดถึงผลกำไร หลังจากนั้นจำเลยที่ 4 ซื้อหุ้นบีบีซีอีก 4 วันคือ วันที่ 8, 9, 22 และวันที่ 26 ตุลาคม 2535 โดยซื้อที่บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ศรีมิตร จำกัด เพียงแห่งเดียว รวมหุ้นทั้ง 5 วันจำเลยที่ 4 ซื้อได้ 7.9 ล้านหุ้น คิดเป็น 2.5 เปอร์เซ็นต์ จึงไม่ต้องรายงานไปยังคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ จำเลยที่ 1 ถึงที่ 12 ไม่ได้ร่วมกันซื้อหุ้นบีบีซี เพราะขณะที่จำเลยที่ 4 ซื้อหุ้นบีบีซี จำเลยที่ 1 ได้ซื้อหุ้นและรายงานไปยังคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เรียบร้อยแล้ว หากจำเลยทั้ง 12 ร่วมกันซื้อจริงเพียงซื้อคนละ 4.5 เปอร์เซ็นต์ ก็จะถือหุ้นถึง 54 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งจะถือว่าการครอบงำกิจการโดยสมบูรณ์

โดยทางคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ไม่มีทางทราบ เพราะแต่ละคนไม่มีหน้าที่ต้องรายงานเมื่อผู้บริหารธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด กล่าวหา จำเลยที่ 1 ว่า ทำการบงการจำเลยที่ 4 จึงหยุดซื้อหุ้นบีบีซี ต่อมาคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้กล่าวหาจำเลยที่ 4 ว่าร่วมกระทำความผิดด้วย จำเลยที่ 4 จึงเข้ามาขอตัวเมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2535 และไปให้การปฏิเสธ

ทางพิจารณาจำเลยที่ 5 นำสืบว่า จำเลยที่ 5 เริ่มลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เมื่อปีพ.ศ.2533 โดยใช้บัญชีในนามส่วนตัวของจำเลยที่ 5 โดยใช้บ้านของบิดาเป็นสถานที่ส่งเอกสาร ต่อมาจำเลยที่ 5 เห็นว่าไม่สะดวก จึงเปลี่ยนสถานที่ส่งเอกสารจากบ้านของบิดามาเป็นบ้านของจำเลยที่ 1 จำเลยที่ 5 ซื้อหุ้นบีบีซีในวันที่ 6, 8 และ 9 ตุลาคม 2535 ใ้หุ้นบีบีซี จำนวน 15 ล้านหุ้น คิดเป็น 4.7 เปอร์เซ็นต์ จึงไม่ต้องรายงานไปยังคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เหตุที่จำเลยที่ 5 ซื้อหุ้นบีบีซี เนื่องจากในวันที่ 5 ตุลาคม 2535 จำเลยที่ 5 ได้พบกับจำเลยที่ 2 และจำเลยที่ 6 จำเลยที่ 6 เล่าให้ฟังว่าจำเลยที่ 1 ซื้อหุ้นบีบีซีในวันเดียวได้ถึง 18 ล้านหุ้น และให้ทำรายงานไปยังคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แล้ว ส่วนจำเลยที่ 6 ซื้อหุ้นได้ในวันที่ 5 ตุลาคม 2535 จำนวน 11 ล้านหุ้น ซึ่งคิดว่าเป็นหุ้นของผู้บริหาร และบอกว่าจะสนใจให้รับซื้อเก็บไว้ จำเลยที่ 5 จึงตัดสินใจซื้อหุ้นบีบีซีเพื่อวัตถุประสงค์ประสงค์ในการลงทุนระยะยาว จึงไม่เคยขายหุ้น

บับชีที่ซื้อมา เหตุที่จำเลยที่ 5 ซื้อหุ้นบับชีได้ไม่ถึง 5 เปอร์เซ็นต์เพราะหลังจากวันที่ 9 ตุลาคม 2535 ตลาดหลักทรัพย์เฝ้าการซื้อขายหุ้นบับชี จนกระทั่งจำเลยที่ 5 ถูกกล่าวโทษและให้มอบตัวเมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2535 และให้การปฏิเสธ

ทางพิจารณาจำเลยที่ 6 นำสืบว่า จำเลยที่ 6 เป็นที่้องร่วมบิดามารดา กับจำเลยที่ 1 ถึงที่ 5 โดยจำเลยเป็นที่สาวของจำเลยที่ 3 และเป็นน้องสาวของจำเลยที่ 1 ที่ 2 ที่ 4 ที่ 5 จำเลยที่ 6 ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในนามส่วนตัวของจำเลยที่ 6 โดยเปิดบัญชีไว้กับบริษัทหลักทรัพย์เอกเอเชีย จำกัด และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์นวมกิจ จำกัด เหตุที่จำเลยที่ 6 ซื้อหุ้นบับชี เนื่องจากในวันที่ 4 ตุลาคม 2535 จำเลยที่ 6 ไปเยี่ยมจำเลยที่ 1 ที่อาคารราชเทวีทาวเวอร์ชั้น 9 จึงทราบว่า จำเลยที่ 1 ซื้อหุ้นบับชีในวันที่ 2 ตุลาคม 2535 ได้จำนวนถึง 18 ล้านหุ้น และจำเลยที่ 1 กำลังเตรียมเรื่องราวที่จะรายงานไปยังคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และจำเลยที่ 1 ได้บอกว่ามีหุ้นของผู้บริหารธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด ออกมาขาย ถ้าต้องการให้รีบซื้อไว้ จำเลยที่ 6 จึงตัดสินใจซื้อหุ้นบับชี ในวันที่ 5 ตุลาคม 2535 และซื้ออีก 3 วันคือ วันที่ 6, 9 และ 22 ตุลาคม 2535 โดยใช้บัญชีส่วนตัวของจำเลยที่ 6 เพื่อต้องการลงทุนในระยะยาว จึงไม่ได้มีการขายหุ้นบับชีที่ซื้อมาเลย ในวันที่ 5 ตุลาคม 2535 จำเลยที่ 6 ซื้อหุ้นบับชีได้จำนวน 11 ล้านหุ้นเศษ รวม 4 วัน จำเลยที่ 6 ซื้อหุ้นบับชีได้จำนวน 12 ล้านหุ้น คิดเป็น 3

เปอร์เซ็นต์ จึงไม่ต้องรายงานไปยังคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ในวันที่ 5 ตุลาคม 2535 หลังจากจำเลยที่ 6 ซื้อหุ้นบีบีซีแล้วจึงกลับบ้านและให้พบกับจำเลยที่ 2 จำเลยที่ 5 ซึ่งเดินทางมาจากต่างจังหวัด จึงได้เล่าให้จำเลยที่ 2 ที่ 5 ฟังว่า มีหุ้นบริหารของธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด ออกมาขาย และจำเลยที่ 1 ซื้อหุ้นบีบีซี ในวันที่ 2 ตุลาคม 2535 ให้จำนวน 18 ล้านบาท ด้สนใจให้รีบซื้อไว้ แต่ไม่ทราบว่าจำเลยที่ 2 ที่ 5 จะซื้อหุ้นดังกล่าวหรือไม่ ต่อมาเกิดการกล่าวโทษจำเลยที่ 1 จำเลยที่ 6 จึงหยุดซื้อหุ้นบีบีซี จนกระทั่งถูกกล่าวโทษด้วย จึงได้เข้ามาขอตัวและให้การปฏิเสธ

ทางพิจารณาจำเลยที่ 7 นำสืบว่า จำเลยที่ 7 สำเร็จการศึกษาปริญญาโท จากประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อปีพ.ศ. 2533 และได้ช่วยมารคาทำงานที่บริษัทนครพาณิชย์ จำกัด ประกอบกิจการเกี่ยวกับการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ จำเลยที่ 7 รู้จักกับจำเลยที่ 1 ตั้งแต่ ๓๓ กันยายน ๒๕๓๓ แต่ไม่สนิทสนมและเคยพบจำเลยที่ 8 ที่ 10 แต่ไม่รู้จัก ต่อมาจำเลยที่ 7 ได้ไปทำงานกับจำเลยที่ 1 เมื่อประมาณกลางปีพ.ศ. 2534 ที่อาคารราชเทวีทาวเวอร์ชั้น 9 จนถึงวันที่ 4 ธันวาคม 2534 จำเลยที่ 7 เดินทางไปพักผ่อนที่ประเทศออสเตรเลียกลับวันที่ 18 ธันวาคม 2534 หลังจากกลับมาจากประเทศออสเตรเลีย จำเลยที่ 7 ไม่ได้ไปทำงานเนื่องจากเป็นโรคกระเพาะ จำเลยที่ 1 ไล่หาจำเลยที่ 7 ไปเปิดบัญชีออมทรัพย์และบัญชีกระแสรายวันที่ ธนาคารกรุงไทย สำนักงานใหญ่ โดยจำเลยที่ 1 เป็นผู้ออกเงิน เมื่อเปิดบัญชีแล้วจำเลย

ที่ 7 ได้เซ็นเช็คและใบถอนเงินโดยไม่ได้กรอกข้อความใด ๆ ให้กับจำเลยที่ 1 ไร่รวม
จำนวนครั้งละประมาณ 20 ใบ เหตุที่เซ็นชื่อไว้และขอเปิดบัญชีเนื่องจากไปฝึกเล่นหุ้นกับ
จำเลยที่ 1 เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2534 จำเลยที่ 1 ได้ให้บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ไทยฟูจิ
ส่งเจ้าหน้าที่มาเปิดบัญชีให้กับจำเลยที่ 7 เป็นบัญชีชื่อชามหลักทรัพย์ ตลอดเวลาที่ฝึกงาน
จำเลยที่ 7 ไม่เคยมอบใหนายณรงค์ อุกมผล พี่เขยของจำเลยที่ 1 นายประเสริฐศักดิ์
นรินทร์พันธ์ และนายบุญธรรม แซ่เอี้ยว ไปเบิกถอนเงินเมื่อประมาณเดือนกุมภาพันธ์ 2535
จำเลยที่ 1 ได้โทรศัพท์เรียกให้จำเลยที่ 7 ไปเปิดบัญชีออมทรัพย์และบัญชีกระแสรายวันที่
ธนาคารกรุงเทพหาพิชัยการ จำกัด โดยจำเลยที่ 1 เป็นผู้ออกเงินเพื่อเวลาเคลียร์บัญชีกับ
บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ไทยฟูจิจะได้ง่าย จำเลยที่ 7 ได้เซ็นเช็คและใบถอนเงินโดยไม่ได้
กรอกข้อความรวมอย่างละประมาณ 20 ใบ ให้กับจำเลยที่ 1 เพื่อความสะดวกในการนำ
เงินเข้าออก จำเลยที่ 7 ไม่ได้มอบอำนาจให้ใครสั่งซื้อหุ้นบีบีซี จำนวน 3.4 ล้านหุ้น ใน
ระหว่างวันที่ 2 - 29 ตุลาคม 2535 ไม่เคยยืนยันการสั่งซื้อ เงินที่ชำระค่าหุ้นจำเลยที่ 7
ไม่ได้จ่ายเช็คที่สั่งจ่ายชำระค่าซื้อหุ้น ใบถอนเงินจำเลยที่ 7 ไม่ได้เป็นผู้กรอรายการ วันที่
8 ตุลาคม 2535 จำเลยที่ 7 ได้ไปจ่ายเงินที่บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ภัทรธนกิจ ที่ได้เปิดบัญชี
ซื้อขายหุ้นไว้ วันที่ 24 และ 25 ตุลาคม 2535 จำเลยที่ 7 ไปสอบที่มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมมาธิราช วันที่ 27 ถึง 30 ตุลาคม 2535 จำเลยไปพักที่कुสิตรีสอร์ท จังหวัดเพชรบุรี

จำเลยที่ 7 ไม่เคยเปิดบัญชีที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขาราชนครินทร์ เนื่องจากเป็นช่วงที่
 เดินทางไปต่างประเทศ ไม่เคยเปิดบัญชีที่บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์นครหลวง เกรดคิด จากการ
 ตรวจสอบพบว่าคำขอเปิดบัญชีไม่ใช่ลายเซ็นของจำเลยที่ 7 และพบว่ามี การโอนหุ้นบีบีซี
 จำนวน 3.4 ล้านหุ้นจากบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ไทยฟูจิไปยังบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์นครหลวง
 เกรดคิด ซึ่งจำเลยที่ 7 ไม่ได้สั่งโอนและไม่ได้เซ็นใบโอน หากหุ้นบีบีซีจำนวน 3.4 ล้านหุ้น
 เป็นของจำเลยที่ 7 ถ้าจะมีการโอนก็ต้องโอนไปยังบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ภัทรธนกิจที่จำเลย
 ที่ 7 เปิดบัญชีไว้เพื่อเล่นหุ้นในวงเงินสามล้านบาท ระหว่างวันที่ 17 - 22 สิงหาคม 2535
 จำเลยที่ 7 ไปนั่งสมาธิที่คอยสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งจะมีผู้ใกล้ชิดชื่อจำเลยที่ 7 เล่นหุ้น
 หรือไม่ ไม่ทราบ จำเลยที่ 7 ไม่เคยมอบเงินให้ใครไปถอนเงิน ไม่เคยยืมเงินใครไปเข้า
 บัญชีเพื่อเล่นหุ้น จำเลยที่ 7 มอบตัวต่อพนักงานสอบสวนและให้การปฏิเสธในชั้นสอบสวน
 เพราะไม่ทราบว่าเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ได้อย่างไร และยังไม่มีการปรึกษาทนาย
 ทางพิจารณาจำเลยที่ 8 นำสืบว่า จำเลยที่ 8 ให้นำเงินลงในตลาด
 หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เปิดบัญชีที่บริษัทหลักทรัพย์เอกเอเชีย จำกัด เป็นบัญชีส่วนตัว
 ไม่ได้เปิดร่วมกับใคร จำเลยที่ 8 ซื้อหุ้นบีบีซี จำนวน 3 วัน คือวันที่ 20, 27 ตุลาคม 2535
 และวันที่ 10 พฤศจิกายน 2535 รวมหุ้นบีบีซีที่ซื้อได้จำนวนสามล้านหุ้นเศษ เป็นเงินประมาณ
 80 ล้านบาทเศษ โดยใช้จ่ายเงินจากบัญชีออมทรัพย์ของตนเองไปซื้อ คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของหุ้นที่

- 50 -

จำหน่ายไปแล้วทั้งหมดเพียง 1.09 เปอร์เซ็นต์ ไม่เข้าข่ายที่จะต้องรายงานไปยังคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เหตุที่ซื้อหุ้นบีบีซี เนื่องจากต้องการลงทุนในระยะยาว และตั้งแต่ซื้อมาไม่เคยส่งขายหุ้นบีบีซีเลย จำเลยที่ 8 ไม่ทราบเรื่องที่จำเลยที่ 1 ซื้อหุ้นบีบีซี และรายงานไปยังคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และไม่ทราบว่าจำเลยคนใดจะซื้อหุ้น บีบีซี เมื่อใด จำนวนเท่าใด จำเลยที่ 8 ใช้อาคารราชเทวีทาวเวอร์ ชั้น 9 เป็นสถานที่ติดต่อกับบริษัทสมาชิกในการซื้อขายหุ้น เนื่องจากใกล้บ้านและรู้จักจำเลยที่ 3 มา 4 - 5 ปีแล้ว เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2535 ทางคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ได้กล่าวโทษจำเลยที่ 8 ว่าร่วมกับจำเลยอื่นกระทำความผิด จำเลยที่ 8 จึงได้ติดต่อไปยังจำเลยที่ 3 ว่า เหตุใดซื้อหุ้นบีบีซี จึงถูกกล่าวโทษจำเลยที่ 3 จึงนัดจำเลยที่ 8 ไปพบในวันที่ 20 พฤศจิกายน 2535 ที่ชั้น 9 อาคารราชเทวีทาวเวอร์ ในวันดังกล่าว จำเลยที่ 8 ได้ไปที่อาคารราชเทวีทาวเวอร์ ชั้น 9 เวลา 10 นาฬิกา ประมาณ 11 นาฬิกามีคนมากดกริ่งจำเลยที่ 3 ให้เปิดประตู ปรากฏว่าเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจกับเจ้าหน้าที่กำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่กำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ได้ค้นเอกสารในห้องและควบคุมตัวจำเลยที่ 3 และที่ 8 ไปยังกองบังคับการสืบสวนสอบสวนคดีเศรษฐกิจ ชั้นสอบสวนจำเลยที่ 8 ให้การปฏิเสธ จำเลยที่ 8 ได้ประกันตัวในระหว่างสอบสวน

ทางพิจารณาจำเลยที่ 9 นำสืบว่า จำเลยที่ 9 เป็นนักธุรกิจและเริ่มลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เมื่อปีพ.ศ.2532 โดยเปิดบัญชีกับบริษัทหลักทรัพย์พัฒนา บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ร่วมเสริมกิจและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์นวมกิจ ที่อยู่ที่ใช้ในการติดต่อเป็นบ้านของจำเลยที่ 9 เลขที่ 52/1 ซอยประสานมิตร สุขุมวิท 23 คลองเตย พระโขนง กรุงเทพมหานคร จำเลยที่ 9 ซื้อหุ้น บีบีซี เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2537 จำนวน 1,450,000 หุ้น ราคัปรมาณ 29.25 บาท วันที่ 22 ตุลาคม 2535 จำนวน 500,000 หุ้น ราคัปรมาณ 35.25 บาท จำนวนหุ้นทั้งหมดที่ซื้อไม่ถึง 1 เปอร์เซ็นต์ของหุ้นทั้งหมดที่จำหน่าย ซึ่งไม่ต้องรายงานไปยังคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ จำเลยที่ 9 ซื้อหุ้นในนามตนเอง และชำระราคาค่าหุ้นจากบัญชีของจำเลยที่ 9 เหตุที่จำเลยที่ 9 ซื้อหุ้นบีบีซี เพราะมีข่าวทางหนังสือพิมพ์และตลาดหลักทรัพย์ว่า จำเลยที่ 1 ซื้อหุ้นบีบีซีมากถึง 10 เปอร์เซ็นต์จะเข้าครอบงำกิจการ จำเลยที่ 9 จึงต้องการซื้อหุ้นบีบีซี เพื่อหวังเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ในอนาคต และเป็นการลงทุนในระยะยาวจึงไม่ได้ขายหุ้นดังกล่าวไปเลย จำเลยที่ 9 เห็นว่าหุ้นบีบีซีในขณะซื้อเป็นราคาเหมาะสมเพราะราคาหุ้นบีบีซีในอดีตเคยขึ้นถึง 30 กว่าบาทมาแล้วเมื่อปี 2533 จึงเป็นไปตามสภาพปกติของหุ้นที่มีช่วงว่าจะมีการครอบงำกิจการ เมื่อเปรียบเทียบกับหุ้นซีแอล บูเคชั่น ซึ่งในอดีตมีการซื้อขายในราคา 40 กว่าบาท หลังจากมีข่าวว่าบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์จีเอฟ และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์จีซีเอ็น

เข้าซื้อหุ้นดังกล่าวเพื่อรอมงำกิจการเช่นเดียวกัน ทำให้ราคาสูงถึง 180 บาท เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2535 คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้แจ้งความร้องทุกข์กล่าวหาว่าเลขที่ 9 วันที่ 21 พฤศจิกายน 2535 จำเลยได้เข้ามอมตัวกับพนักงานสอบสวนและให้การปฏิเสธ ในระหว่างที่จำเลยที่ 9 ถูกดำเนินคดี จำเลยที่ 9 ได้ค้นหาหลักฐานเพิ่มเติมพบว่าในช่วงตั้งแต่เดือนกันยายน 2535 ถึงเดือนตุลาคม 2535 มีกลุ่มบุคคล 2 กลุ่มเข้าซื้อหุ้นบีบีซี ก็คือกลุ่มผู้บริหารหรือกลุ่มผู้ถือหุ้นเดิมนำหุ้นออกมาขายจำนวนมาก และมีกลุ่มบริษัทผู้ผลิตสุราเข้ามาซื้อหุ้นบีบีซี จำนวนมาก ทำให้สัดส่วนการถือหุ้นของผู้บริหารเดิมลดลง อาจทำให้สูญเสียอำนาจบริหารได้ ทางกลุ่มผู้บริหารเดิมจึงซื้อหุ้นกลับ เพื่อรักษาสัดส่วนเดิมของกลุ่มผู้บริหารเดิมจึงส่งผลให้หุ้นบีบีซี มีราคาสูงขึ้น

ทางพิจารณาจำเลยที่ 10 ที่ 11 ที่ 12 นำสืบในทำนองเดียวกันว่า จำเลยที่ 10 - 12 ทำธุรกิจส่วนตัวรวมทั้งลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำเลยที่ 10 ซื้อหุ้น บีบีซี ตั้งแต่วันที่ 27 ตุลาคม 2535 ซื้ออยู่จำนวน 6 วัน จนถึงวันที่ 5 พฤศจิกายน 2535 วันที่ 27 ตุลาคม 2535 จำเลยที่ 10 ซื้อหุ้นบีบีซีได้ 6,000,000 กว่าหุ้น แล้วซื้ออีก 5 วัน ใ้หุ้นบีบีซี 14 ล้านหุ้น คิดเป็น 4 เปอร์เซ็นต์ของหุ้นบีบีซีที่จำหน่ายทั้งหมด จำเลยที่ 11 ซื้อหุ้นบีบีซีเพียง 2 วัน คือวันที่ 22 และ 27 ตุลาคม 2535 ใ้หุ้น 2,000,000 กว่าหุ้น คิดเป็น 0.8 เปอร์เซ็นต์ของหุ้นบีบีซี ที่จำหน่ายทั้งหมด และซื้อในวันที่ 2 พฤศจิกายน

2535 จำเลยที่ 12 ซื้อหุ้นบีบีซี เมื่อเดือนตุลาคม และพฤศจิกายน 2535 ประมาณ 4 วัน
 ได้หุ้น 1,000,000 หุ้นเศษ จำเลยที่ 10 - ที่ 12 ซื้อหุ้นโดยใช้บัญชีของตนเอง เหตุที่
 จำเลยที่ 10 ถึงที่ 12 ซื้อหุ้นบีบีซีเพื่อต้องการลงทุนในระยะยาวและต้องการใช้สิทธิในฐานะ
 ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ จึงไม่ได้มีการขายหุ้นบีบีซีที่ซื้อมาเลย และทราบว่ามีหลายฝ่ายแย่งซื้อหุ้นบีบีซี
 กันอยู่ จำเลยที่ 10 - 12 จึงเข้าแย่งซื้อหุ้นด้วยเพื่อจะใช้สิทธิเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ จำนวนหุ้น
 บีบีซี ที่จำเลยที่ 10 - 12 ซื้อกันไม่ถึง 5 เปอร์เซ็นต์ของหุ้นที่จำหน่ายทั้งหมด จึงไม่เข้า
 ข่ายที่จะต้องรายงานต่อคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หลังจากถูกกล่าวหา
 จำเลยที่ 10 - ที่ 12 เข้ามอบตัวและให้การปฏิเสธชั้นสอบสวน

ศาลพิเคราะห์พยานหลักฐานโจทก์ จำเลยโดยตลอดแล้ว ข้อเท็จจริงพึง
 ใ้ในเบื้องต้นว่า ในระหว่างวันที่ 2 - 29 ตุลาคม 2535 มีการซื้อหุ้นธนาคารกรุงเทพ
 พาณิชยการ จำกัด (บี บี ซี) ในนามบัญชีของจำเลยกับพวก แต่ละคนที่เปิดไว้กับสมาชิกตลาด
 หลักทรัพย์ โดยบัญชีในนามของจำเลยที่ 1 วันที่ 2 ตุลาคม 2535 จำนวนสิบแปดล้านหกแสน
 ห้าหมื่นหนึ่งพันเจ็ดร้อยหุ้น วันที่ 9 ตุลาคม 2535 15,348,300 หุ้น บัญชีในนามของจำเลย
 ที่ 2 วันที่ 6 ตุลาคม 2535 จำนวน 14,447,000 หุ้น วันที่ 9 ตุลาคม 2535 จำนวน
 53,000 หุ้น บัญชีในนามจำเลยที่ 3 วันที่ 6 ตุลาคม 2535 จำนวน 3,000,000 หุ้น วันที่ 7
 ตุลาคม 2535 จำนวน 9,540,900 หุ้น วันที่ 9 ตุลาคม 2535 จำนวน 244,000 หุ้นและ

วันที่ 22 ตุลาคม 2535 จำนวน 956,100 หุ้น บัญชีในนามจำเลยที่ 4 วันที่ 7 ตุลาคม
 2535 จำนวน 3,700,000 หุ้น (เปิดบัญชีในนามของจำเลยที่ 4 ที่บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์
 นครหลวงเเกรดทิจจำกัด จำนวน 30,000 หุ้น จำเลยที่ 4 ขายไปในวันเดียวกัน) วันที่ 8
 ตุลาคม 2535 จำนวน 1,538,900 หุ้น วันที่ 9 ตุลาคม 2535 จำนวน 61,100 หุ้น วันที่
 22 ตุลาคม 2535 จำนวน 2,526,900 หุ้น วันที่ 26 ตุลาคม 2535 จำนวน 100,000 หุ้น
 บัญชีในนามของจำเลยที่ 5 วันที่ 6 ตุลาคม 2535 จำนวน 13,460,000 หุ้น วันที่ 8
 ตุลาคม 2535 จำนวน 1,433,200 หุ้น และวันที่ 9 ตุลาคม 2535 จำนวน 106,800 หุ้น
 บัญชีในนามจำเลยที่ 6 วันที่ 5 ตุลาคม 2535 จำนวน 11,222,700 ~~บาท~~ หุ้นวันที่ 6 ผิดตัว
 ตุลาคม 2535 จำนวน 27,300 หุ้น วันที่ 9 ตุลาคม 2535 จำนวน 550,000 หุ้น และวันที่
 22 ตุลาคม 2535 จำนวน 200,000 หุ้น บัญชีในนามของจำเลยที่ 7 วันที่ 8 ตุลาคม
 จำนวน 3,400,000 หุ้น บัญชีในนามของจำเลยที่ 8 วันที่ 20 ตุลาคม จำนวน 1,450,000
 หุ้น และวันที่ 27 ตุลาคม จำนวน 1,404,900 หุ้น บัญชีในนามของจำเลยที่ 9 วันที่ 20
 ตุลาคม จำนวน 1,450,000 หุ้นและวันที่ 22 ตุลาคม จำนวน 1,200,000 หุ้น บัญชีในนาม
 ของจำเลยที่ 10 วันที่ 27 ตุลาคม จำนวน 6,681,600 หุ้น วันที่ 28 ตุลาคม ²⁵³⁵ จำนวน
 2,877,200 หุ้น และวันที่ 29 ตุลาคม จำนวน 250,000 หุ้น บัญชีในนามของจำเลยที่ 11
 2535 2535
 วันที่ 22 ตุลาคม จำนวน 932,200 หุ้นและวันที่ 27 ตุลาคม จำนวน 1,787,800 หุ้น บัญชี

2535

ในนามของจำเลยที่ 12 วันที่ 26 ตุลาคม จำนวน 350,000 หุ้น และวันที่ 27 ตุลาคม 2535 จำนวน 1,170,000 หุ้น หุ้นจำนวนดังกล่าวตามที่โจทก์ฟ้อง เป็นหุ้นที่เก็บสะสมไว้ในบัญชีของจำเลยแต่ละคน ไม่มีการนำหุ้นจำนวนดังกล่าวไปขายหาประโยชน์แต่อย่างใด คงมีแต่จำเลยที่ 4 ซื้อและขายหุ้น บี บี ซี ภายในวันที่ 7 ตุลาคม 2535 จำนวน 30,000 หุ้นเท่านั้น ให้ความจากนายแพทย์ เมืองแก้ว ผู้ช่วยผู้อำนวยการบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์นครหลวงเกรทิต จำกัด เบิกความตอบคำถามคำหมายจำเลยที่ 1 - 6 ว่า การที่จำเลยที่ 4 สั่งซื้อและสั่งขายหุ้น บี บี ซี ภายในวันเดียวกันนั้น สามารถกระทำได้ตามหลักเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์ เนื่องจากตลาดหลักทรัพย์ถือว่าเมื่อลูกค้าสั่งซื้อหุ้นแล้ว หุ้นตกเป็นสิทธิของลูกค้า สามารถสั่งขายได้ทันที และในกรณีที่ลูกค้าสั่งซื้อหุ้นในระบบมาร์จิ้น จะไม่สามารถส่งโอนหุ้นไปฝากไว้กับบริษัทสมาชิกรายอื่นได้ ที่จะส่งโอนหุ้นได้เฉพาะในบัญชีระบบ เงินสดเท่านั้น หากลูกค้าประสงค์จะโอนหุ้นที่ซื้อในระบบมาร์จิ้นไปรวมกับบัญชีอื่น ลูกค้าจะต้องขายหุ้นออกไปหรือนำเงินสดมาซื้อหุ้นนั้น เห็นว่าข้อความข้อนี้รับกับทางนำสืบของจำเลยที่ 4 ว่า ในวันที่ 7 ตุลาคม 2535 ตนเองได้สั่งซื้อหุ้น บี บี ซี กับบริษัทสมาชิกที่เปิดบัญชีไว้ในนามของตนเอง 2 แห่งคือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ศรีมิตร จำกัด ซึ่งซื้อได้จำนวน 3,700,000 หุ้น กับบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์นครหลวงเกรทิตจำกัด ซื้อได้เพียง 30,000 หุ้น จำเลยที่ 4 ต้องการโอนหุ้นจากบัญชีบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์นครหลวงเกรทิตจำกัด ซึ่งเป็นหุ้นจำนวนน้อยไปยังบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์

มี ๑ คำ

ศรวิตร จำกัก เพื่อสะดวกในการรายงานหุ้นไปยังคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ตามหลักเกณฑ์ต่อไป แต่ไม่อาจปฏิบัติได้เพราะเป็นบัญชีมาร์จิน จึงจำเป็นต้องส่งขายหุ้น บี บี ซี จำนวน 30,000 หุ้น ที่บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์นครหลวงเครดิต จำกัก ไปแสดงให้เห็นว่า จำเลยที่ 4 มีเหตุผลการส่งขายหุ้น บี บี ซี จำนวน 30,000 หุ้นที่ตัวเองสั่งซื้อในวันเดียวกันไป สำหรับจำเลยที่ 7 ใ้การและนำสืบว่า ในวันที่ 8 ตุลาคม 2535 จำเลยไม่ได้รับส่งซื้อหุ้น บี บี ซี จำนวน 3,400,000 หุ้น เนื่องจากในช่วงเวลาดังกล่าว จำเลยไปจ่ายเงินที่บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ภัทรธนกิจ จำกัก ที่จำเลยเปิดบัญชีไว้ที่นั้น เห็นว่า โจทก์มีพยานเอกสารยืนยันว่าจำเลยที่ 7 เป็นผู้สั่งซื้อหุ้น บี บี ซี ในนามบัญชีของจำเลยที่ 7 ทั้งการสั่งซื้อจะสั่งซื้อหุ้นที่ใดก็ได้ ชื่อนำสืบของจำเลยที่ 7 จึงไม่อาจหักล้างพยานโจทก์ได้

มีปัญหาค่าจะต้องพิจารณาต่อไปว่า การเปิดบัญชีของจำเลยที่ 7 การสั่งซื้อที่ การชำระราคาหลักทรัพย์ที่ซื้อของจำเลยที่ 7 เป็นการปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายระเบียบและหลักเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือไม่ ให้ความจากเจ้าหน้าที่ของบริษัทสมาชิกรายต่าง ๆ อาทิ นายพงษ์สันติ ชวัญเชิด นางสาวอุเบกษา หิรัญมรรเทา เจ้าหน้าที่บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ไทยฟูจิ จำกัก นางสาวอุไร อนุศักดิ์เสถียร เจ้าหน้าที่บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ร่วมเสริมกิจ จำกัก นางสาวชนิกา หนูพันธ์ เจ้าหน้าที่บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์นวมธนกิจ จำกัก นางสาวชานา ไสศณิกานุกูล เจ้าหน้าที่บริษัทหลักทรัพย์เอเซีย จำกัก นางสาวอรุณี บุรณศิริรักษ์ เจ้าหน้าที่

บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ตรีมิตร จำกัด ตอบคำถามค้านของนายจำเลยในทำนองเดียวกันว่า การเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ การชำระเงินเป็นไปตามขั้นตอนและระเบียบของตลาดหลักทรัพย์ทุกประการ เมื่อทางบริษัทสมาชิกได้รับคำสั่งซื้อจากลูกค้า การปฏิบัติการซื้อ การเรียกเก็บเงิน การแจ้งยืนยันการซื้อหุ้น ก็ปฏิบัติตามระเบียบของตลาดหลักทรัพย์ทุกประการ นายนิวัตร บางเสงี่ยม เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริงคดีนี้ก็ได้เปิดความต่อนายจำเลยที่ 1 - 6 เป็นทำนองเดียวกับพยานโจทก์ข้างต้น ข้อเท็จจริงจึงฟังได้เป็นอันยุติว่า การเปิดบัญชีของจำเลยแต่ละคน ก็คือ การสั่งซื้อ การชำระราคาหลักทรัพย์ก็ดี เป็นการปฏิบัติถูกต้องตามระเบียบของตลาดหลักทรัพย์ทุกประการ ปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปจึงมีว่า การที่จำเลยที่ 1 ถึงที่ 12 ซื้อหุ้น บี บี ซี ในนามของตนจะถือว่าร่วมกันซื้อทั้งที่โจทก์กล่าวอ้างในฟ้องหรือไม่ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าจำเลยแต่ละรายต่างมีบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ของตนเองแต่ละคน ได้รับความจากนายเอกชัย อาวุวนานนท์ เปิดความตอบคำถามค้านนายจำเลยที่ 1 - 6 ว่า จำเลยทั้งสี่สองคนไม่มี การเปิดบัญชีเพื่อซื้อหลักทรัพย์ร่วมกัน จากการตรวจสอบของพยาน การเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ สามารถใช้ชื่อร่วมกันได้ เช่นเกี่ยวกับการเปิดบัญชีของธนาคารพาณิชย์ นายนิวัตร บางเสงี่ยม เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เปิดความตอบคำถามค้านนายจำเลยที่ 1 - 6 ว่า โดยหลักการแล้ว การเป็นที่นั่ง

คดี ๖๑
สืบ

กันไม่ได้เป็นข้อห้ามที่จะไม่ให้มีการซื้อขายหลักทรัพย์ การซื้อหลักทรัพย์ของพี่น้องร่วมบิดา มารดา จะถือว่าเป็นการถือหลักทรัพย์แทนกันก็ต่อเมื่อยังไม่บรรลุนิติภาวะ จากการตรวจสอบ จำเลยที่ 1 ถึงที่ 6 เป็นผู้บรรลุนิติภาวะ จบปริญญาตรีมีฐานะทางการเงินทุกคน นายอาจिन จาตุรงค์กุล เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เปิดความ ทอบนายจำเลยว่า การเปิดบัญชีเพื่อซื้อหลักทรัพย์ของกลุ่มจำเลย บางบัญชีเปิดก่อนการซื้อหุ้น บี บี ซี โดยจำเลยที่เปิดบัญชีไว้ก่อนแล้วนั้นก็มีการซื้อหลักทรัพย์ตัวอื่นด้วย นอกจากนี้ยัง ได้รับความจากนายไกรทัศน์ สิริกาญจน์ เจ้าหน้าที่ตลาดหลักทรัพย์เปิดความตอบคำถามค้านว่า การเปิดบัญชีของนักลงทุนนั้น ทางตลาดหลักทรัพย์ได้วางหลักเกณฑ์ให้นักลงทุนไปเปิดบัญชีกับ โบรกเกอร์หรือบริษัทสมาชิก โดยลูกค้าแต่ละรายจะเป็นลูกค้าประเภทบุคคลธรรมดา กลุ่ม บุคคลหรือนิติบุคคลแล้วแต่จะตกลงกับบริษัทสมาชิกลูกค้าแต่ละรายที่บัญชีอยู่นั้นต่างคนต่างก็มี บัญชีของตนเองแยกต่างหากจากกัน ทางตลาดหลักทรัพย์มิได้กำหนดให้นักลงทุนของแต่ละคนมา รวมกัน กรณีลูกค้าหลายรายต่างซื้อหุ้นหรือหลักทรัพย์เดียวกัน ทางตลาดหลักทรัพย์ไม่ถือว่า ลูกค้าทุกรายร่วมกันซื้อหลักทรัพย์ดังกล่าว ถือว่าต่างคนต่างซื้อ แม้นักลงทุนจะเข้าซื้อหลักทรัพย์ ตัวเดียวกันตามคำแนะนำของนักวิเคราะห์รายเดียวกัน ก็ไม่ถือว่าทุกคนร่วมกันซื้อหุ้นดังกล่าว จากคำเบิกความของพยานโจทก์ดังกล่าวข้างต้น เป็นที่เห็นได้ชัดเจนว่าลูกค้าแต่ละคนย่อมมี สิทธิที่จะทำการซื้อขายหลักทรัพย์เพื่อประโยชน์ของตนเองได้ ตามสัญญาที่แต่ละคนผูกพันไว้กับ

สมาชิกตลาดหลักทรัพย์ บัญชีลูกค้าต่างรายกัน แม้จะชื่อหลักทรัพย์เดียวกันก็ไม่ถือว่ารวมกันชื่อ
 ที่โจทก์นำสืบกล่าวอ้างเหตุข้อหนึ่งว่า จำเลยที่ 1 - 6 มีความสัมพันธ์เป็นที่นั่งร่วมภิคา
 มารคาเดียวกันนั้น นายนพพร เมืองแก้ว เจ้าหน้าที่บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์นครหลวงเกรดิท
 จำกัด เบิกความตอบหมายจำเลยที่ 1 - 6 ตามคำนำว่า แม้ผู้เปิดบัญชีจะเป็นญาติพี่น้องกัน แต่
 การซื้อขายหลักทรัพย์ก็ถือเป็นสิทธิหน้าที่ของเจ้าของแต่ละบัญชีเป็นราย ๆ ไปไม่เกี่ยวข้องกัน
 นอกจากนี้กลุ่มจำเลยแล้ว ยังมีลูกค้ารายอื่น ซึ่งเป็นญาติพี่น้องหรือเป็นเพื่อนมาเปิดบัญชีกับบริษัท
 ด้วย จึงเป็นที่เห็นให้ชักแจงว่า ความสัมพันธ์ดังกล่าวไต่หาใช่สาระสำคัญในเรื่องการเปิดบัญชี
 เพื่อซื้อขายหลักทรัพย์ไม่ และจะถือเป็นการเปิดบัญชีร่วมกันหาใช่ไม่ ที่โจทก์กล่าวอ้างว่า การ
 เปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ มีการแนะนำซึ่งกันและกันนั้น ให้ความจากนายนพพร เมืองแก้ว
 พยานโจทก์ตอบคำถามนายจำเลยที่ 1 - 6 ว่า เหตุที่การเปิดบัญชีจะต้องระบุชื่อผู้
 แนะนำนั้น เนื่องจากการซื้อขายหลักทรัพย์ถือเป็นการให้สินเชื่ออย่างหนึ่ง ซึ่งต้องพิจารณา
 ความเชื่อถือของลูกค้า ผู้แนะนำลูกค้าจะต้องเป็นผู้ที่เป็นลูกค้าของบริษัทและไม่มีปัญหาทาง
 การเงินกับบริษัท เห็นว่า การเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ มีการแนะนำซึ่งกันและกันนั้น ตามที่
 โจทก์กล่าวอ้างนั้น เป็นวิธีปฏิบัติปกติหาใช่พฤติการณ์ร่วมกันดังที่โจทก์กล่าวอ้างไม่ ทั้งการ
 แนะนำก็มิได้ผูกพันว่าผู้แนะนำจะต้องมาร่วมรับผิดชอบในมูลหนี้ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เป็นความ
 รับผิดชอบของเจ้าของบัญชีกับทางบริษัทสมาชิกเอง ปัญหาต่อไปที่โจทก์กล่าวอ้างว่าจำเลยทั้ง

มี ๑ ค.

สิบสองมีความสัมพันธ์ทางการเงินเพื่อซื้อหลักทรัพย์ บี บี ซี คดีนี้โจทก์นำสืบเจ้าหน้าที่ธนาคาร
 ต่าง ๆ อันจำเลยแต่ละรายได้เปิดบัญชีการเงินไว้เพื่อใช้สำหรับชำระราคาหรือรับชำระราคา
 ค่าซื้อขายหลักทรัพย์มี นายนิวัฒน์ หุตินยามาก เจ้าหน้าที่ธนาคารทหารไทย จำกัด สำนักงานใหญ่
 นางพรพิมล ศานติสรร เจ้าหน้าที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด สาขาราชเทวี นางอัจฉรา พันธุ์เงิน
 เจ้าหน้าที่ธนาคารกสิกรไทย จำกัด สาขาประตูน้ำ-ปทุมวัน นายวินัย กุหมณี เจ้าหน้าที่ธนาคาร
 กสิกรไทย จำกัด สาขาพลโยธิน นายพล โห้ทอง เจ้าหน้าที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด สาขา
 สำนักงานใหญ่ นายทองเย็น ปุกเจ็ยมอาจ เจ้าหน้าที่ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด สำนัก
 ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ พยานโจทก์ดังกล่าวข้างต้นเบิกความในทำนองเดียวกันว่า บัญชีการเงิน
 ของจำเลยทั้งสองคน ต่างเปิดไว้ใช้ในกิจการของตนแยกต่างหากออกจากกัน การฝากเข้า
 และการถอนเงินออกจากบัญชีของแต่ละคน ก็ใช้ระบบเงินสด ซึ่งไม่สามารถจะยืนยันได้ว่าเงิน
 จำนวนต่าง ๆ ที่จะนำเข้าฝากและถอนออกไปนั้นเป็นเงินก้อนเดียวกันหรือไม่ นอกจากนี้ยัง
 ให้ความเห็นเพิ่มเติมจากนายนิวัตร บางเสงี่ยม เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์
 และตลาดหลักทรัพย์ ตอบคำถามทนายจำเลยที่ 1 - 6 ว่า หลักฐานที่พยานตรวจสอบ มิได้
 ให้ข้อเท็จจริงว่าการโอนเงินต่าง ๆ นั้นจะเกิดจากนิติกรรมอะไร หรือมีความสัมพันธ์อย่างไร
 ตลอดจนเป็นหนี้สินเรื่องอะไร นอกจากนี้ให้ความรู้จากนายไกรทัศน์ สิริกาญจน์ เจ้าหน้าที่ตลาด
 หลักทรัพย์เบิกความตอบคำถามทนายจำเลยที่ 1 - 6 ว่า การซื้อขายหลักทรัพย์ แบ่งออก

เป็น 2 ตอนคือขั้นตอนแรกการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์และขั้นตอนที่ 2 คือการชำระราคา และการส่งมอบหลักทรัพย์ เมื่อมีการทำขั้นตอนแรกคือมีการตกลงซื้อหรือตกลงขายในตลาดหลักทรัพย์แล้ว แม้จะยังไม่มีการชำระราคาก็ถือว่ามีผลผูกพันระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายตามรายการที่สั่งซื้อและสั่งขายแล้ว เมื่อลูกค้ารายใดซื้อหลักทรัพย์ได้แล้ว แม้จะซื้อในระบบมาร์จิ้น ก็เอาเงินของลูกค้าชำระบางส่วนและเอาเงินของบริษัทสมาชิกชำระบางส่วน ทางตลาดหลักทรัพย์ก็มิได้ถือว่าทางสมาชิกกับลูกค้าร่วมกันซื้อหลักทรัพย์ใด ในกรณีลูกค้าซื้อด้วยวิธีเงินสด แม้เงินสดนั้นจะไปกู้ยืมธนาคารมาหรือกู้ยืมเงินบุคคลอื่นมา ก็ไม่ถือว่าลูกค้ารายนั้นร่วมกับเจ้าของเงินซื้อหุ้นหรือหลักทรัพย์ดังกล่าว ถือเพียงว่าลูกค้าที่สั่งซื้อรายนั้นเป็นผู้ซื้อ ศาลเห็นว่า เมื่อตลาดหลักทรัพย์ไม่ได้กำหนดห้ามมิให้ลูกค้ากู้ยืมเงินหรือนำเงินจากผู้อื่นมาซื้อหลักทรัพย์ เพื่อประโยชน์ของคนได้ การกู้ยืมหรือการมีนิติสัมพันธ์ทางการเงินจึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นการร่วมกันซื้อหรือขายหลักทรัพย์ตามที่โจทก์นำสืบอ้างว่ามีการตรวจสอบบัญชีของจำเลยแต่ละคนว่า มีการโอนเงินในช่องระหว่างต้นเดือนมกราคม 2535 ถึงเดือนกันยายน 2535 นั่นก็เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหน้าที่โจทก์กล่าวโทษว่าจำเลยร่วมกันกระทำผิดตามฟ้อง ซึ่งเงินจำนวนดังกล่าว หากมีการกู้ยืมหรือโอนกันจริง โจทก์ก็นำสืบไม่ได้ว่าเงินจำนวนดังกล่าว จำเลยนำไปซื้อหลักทรัพย์ บี บี ซี ตามที่โจทก์กล่าวหา เพราะข้อเท็จจริงให้ความเห็นว่าจำเลยแต่ละคนต่างก็มีการซื้อขายหลักทรัพย์ตัวอื่นด้วย ทั้งคำเบิกความของนายวิศิษฐ์ ชื่อตรง เจ้าหน้าที่

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เปิดเผยความว่า จากการตรวจสอบความสัมพันธ์ทางการเงินของจำเลยทั้งสอง สำหรับแหล่งที่มาของเงินที่ได้รับโอนนั้น คือแหล่งที่ไปของเงินที่โอนออกจากบัญชีของจำเลยทั้งสองก่อนเกิดเหตุ จากการตรวจสอบไม่ได้พิสูจน์ว่าจำนวนเงินดังกล่าวจะนำไปทำอะไร มีเพียงนำไปซื้อหลักทรัพย์ตัวอื่น มิใช่หุ้น บี บี ซี จึงเป็นที่เห็นได้ว่าจำเลยทุกคนไม่อาจคาดการณล่วงหน้าได้ว่าจะมีการนำเอาหุ้น บี บี ซี ของผู้บริหารเดิมออกมาขาย จึงไม่อาจคาดการณล่วงหน้าได้ว่าจะเข้ามาซื้อหุ้น บี บี ซี ตามฟ้องโจทก์ นอกจากนี้การกู้ยืมเงิน หรือการมีนิติสัมพันธ์ทางการเงินก็เป็นเรื่องหนึ่งระหว่างบุคคลกับบุคคลหรือบุคคลกับนิติบุคคล ซึ่งแต่ละคนต่างก็รับผิดชอบต่อมูลหนี้ในตัวเองจะถือว่าผู้และผู้ให้กู้ร่วมกันซื้อหลักทรัพย์หาได้ไหม ทั้งชั้นตอนการชำระราคาก็เป็นคนละชั้นตอนกับการซื้อหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ กรณีดังกล่าวจึงไม่อาจนำมาอ้างให้รับฟังว่าเป็นการซื้อหลักทรัพย์ร่วมกัน โดยเงินที่ใช้ซื้อหุ้นเป็นเงินก้อนเดียวกันได้ ปัญหาที่โจทก์นำสืบอ้างว่าการใช้สถานที่ติดต่อกับบริษัทสมาชิกเป็นสถานที่แห่งเดียวกันนั้น ได้ความจากนางสาวอุเบกษา หิรัญมรรเทา พยานโจทก์ตอบคำถามค้านของนายจำเลยที่ 1 - 6 ว่า สถานที่ติดต่อกันที่ลูกค้าจะใช้เป็นที่ติดต่อรหว่างลูกค้ากับบริษัทสมาชิกนั้น เป็นเรื่องที่ลูกค้าจะกำหนดเองเพื่อความสะดวกของลูกค้า ไม่จำเป็นต้องใช้ที่อยู่อาศัยหรือสำนักทำางานของตนเองก็ได้ เห็นว่าพยานโจทก์ปากนี้เปิดเผยความไปตามหลักเกณฑ์ ไม่มีส่วนได้เสียกับคู่ความ ในคำเบิกความของ

- 63 -

พยานปากนี้ จึงรับฟังได้ว่า เรื่องสถานที่ติดต่อบริษัทเอกสาร สถานที่ส่งคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ เป็นที่เดียวกันนั้น ฟังไม่ได้ว่าจำเลยมีพฤติการณ์ร่วมซื้อหลักทรัพย์ดังที่โจทก์อ้าง เพราะเรื่อง สถานที่ติดต่อกับเป็นเพียงวิธีปฏิบัติปกติของการซื้อขายหลักทรัพย์ อันถูกห้ามสิทธิเลือกเพื่อความ สะดวกของตนได้ ไม่มีข้อห้าม วัตถุประสงค์ว่าจำเลยทั้งสองคนต่างซื้อหุ้น บี บี ซี เก็บไว้ในบัญชี โดยมีเจตนาซื้อเพื่อหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการหรือไม่ ให้ความจากนางสาวนางลักษณ์ รุ่งสมัยทอง พยานโจทก์ตอบคำถามก้านหมายจำเลยที่ 1 - 6 ว่า การที่นักลงทุนจะเข้าไป เทคโอเวอร์หรือครอบงำกิจการของธนาคารใด ๆ นั้น ก็อาจทำได้ แต่ต้องใช้เงินลงทุนที่สูงมาก เพราะจำนวนหุ้นที่มีอยู่ในตลาดหลักทรัพย์จำนวนมาก แต่สำหรับธนาคารระดับเล็ก ซึ่งการบริหารไม่เป็นที่เชื่อถือของผู้ถือหุ้น กิจการไม่ค่อยดี การที่นักลงทุน เข้าไปครอบงำกิจการเพื่อ บริหารโดยการเข้าซื้อหุ้นก็ย่อมทำได้ง่ายกว่า และเงินลงทุนที่จำเป็นต้องใช้ก็น้อยลง นายไกรทัศน์ สิริกาญจน์ เจ้าหน้าที่ตลาดหลักทรัพย์เปิดเผยความตอบคำถามก้านของนายจำเลยที่ 1 - 6 ว่า เมื่อกิจการใดที่ผู้เป็นเจ้าของหลักทรัพย์ ไม่จ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นแล้ว นักลงทุนส่วนใหญ่ ที่ถือหุ้นอยู่ก็มักจะขายหลักทรัพย์นั้นออกไป ซึ่งช่วงเวลาครั้งกล่าวนั้น ด้านนักลงทุนโดยประสงค์เข้า ซื้อหุ้นเพื่อครอบงำกิจการ ก็มักถือโอกาสในช่วงนั้น เข้าซื้อเพราะมีโอกาสได้หุ้นราคาถูก นายเกริกเกียรติ ชาลีจันทร์ กรรมการผู้จัดการธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด (บี บี ซี) เปิดความตอบคำถามก้านหมายจำเลยที่ 7 ว่า กรรมการของธนาคารทุก ๆ คนในปัจจุบันนี้ ถือหุ้น

ของธนาคาร บี บี ซี รวมกันแล้วประมาณร้อยละ 5 อันจะเห็นได้ว่า ลำหังกรรมการบริหาร
 ของธนาคารมิได้ถือหุ้นใหญ่ในนามของตน ย่อมเป็นเหตุให้ตกลงทุนรายใหญ่อย่างจำเลยทั้ง
 สิบสองมีเหตุผลอันควรเชื่อได้ว่าจะสามารถซื้อรวบรวมหุ้นเพื่อเก็บไว้ตามวัตถุประสงค์แห่งการ
 เข้าถือหลักทรัพย์เพื่อการครอบงำกิจการได้ ข้อเท็จจริงให้ความเห็นว่า ในส่วนของจำเลยที่ 1
 นั้น ได้ถือหุ้น บี บี ซี และรายงานไปยังสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาด
 หลักทรัพย์ถึง 2 ครั้ง ทั้งนี้โดยอาศัยบทบัญญัติความพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
 พ.ศ. 2535 มาตรา 246 บัญญัติไว้ว่า การรายงานการได้มาของหุ้นจำเลยที่ 1 ที่
 รายงานไปยังสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แสดงวัตถุประสงค์
 ไว้ว่า "เพื่อการลงทุน" ไม่ได้ว่าจำเลยที่ 1 ชื่อหลักทรัพย์ บี บี ซี กว้างเจตนาครอบงำ
 กิจการนั้น ให้ความจากนายไกรทัศน์ สิริกาญจน์ ทบคำถามค้านนายจำเลยที่ 1 - 6 ว่า
 ตลาดหลักทรัพย์นั้นมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าตลาดหุ้น พวกที่เข้าไปซื้อหุ้นไม่ว่าจะชื่อในลักษณะ
 กึ่งกำไร ชื่อไว้ในระยะสั้นหรือระยะยาว หรือชื่อไว้เพื่อครอบงำกิจการ ก็ถือว่าเป็นนักลงทุน
 หักสั้น นายโอกาส ปิยะเพชร เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาด
 หลักทรัพย์ เบิกความต่อนายจำเลยที่ 1 - 6 ว่าการถือหุ้นเพื่อครอบงำกิจการนั้นเป็นทั้ง
 การลงทุนระยะยาวและเป็นทั้งการเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหาร จึงเห็นได้ว่า การรายงาน
 ของจำเลยที่ 1 ตามเอกสารหมายเลข จ.72 ที่ระบุว่า เพื่อการลงทุนทั้งสองครั้ง มีสภาพเป็น

การสะสมหุ้น ในชั้นตอนแรกและในชั้นตอนที่สองคือชั้น 5% และชั้น 10% ตามบทบัญญัติมาตรา 246 จึงเป็นการอยู่ในชั้นตอนของการจะเข้าครอบงำกิจการ แต่ยังไม่เป็นการครอบงำกิจการ จนกว่าจะครบ 25% ตามมาตรา 247 ซึ่งจะต้องทำค่าเสนอซื้อหุ้นจากผู้ถือหุ้นเดิมและหากซื้อหุ้นได้มากกว่าร้อยละ 50 ก็ถือว่าเป็นการครอบงำกิจการให้สำเร็จ นอกจากนี้ยังเป็นที่เห็นได้ชัดว่า ในช่วงเกิดเหตุมีการแย่งซื้อหุ้น บี บี ซี เพื่อเข้าครอบงำกิจการ โดยได้รับความจาก นายอาทิตย์ จาตุรงกกุล เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เบิกความตอบคำถามก้านนายจำเลยที่ 1 - 6 ว่ามีบุคคล 2 กลุ่ม เข้าซื้อหุ้น บี บี ซี แล้วไว้มอบขาย ช่วงหลังผู้บริหารเดิม เมื่อให้ขายหุ้นออกไปแล้วก็กลับเข้ามาซื้อหุ้น บี บี ซี อีก โดยไม่ยอมขายออกมาซึ่งผลจากการตรวจสอบพบว่ากลุ่มผู้บริหารเดิมต้องการซื้อหุ้นกลับไปถือไว้ให้มีจำนวนหุ้นเกินกว่าร้อยละ 50 นายกฤษ ฟอร์ด ^{อำนาจ} ผู้บริหารฝ่ายตรวจสอบธุรกิจหลักทรัพย์และตลาดหุ้น ^{พุน} ตอบทนายจำเลยที่ 8 ตามคำถามว่า จากการตรวจสอบมีกลุ่มบุคคลที่เข้าไปแย่งซื้อหุ้น บี บี ซี ในช่วงเกิดเหตุ 3 กลุ่ม คือกลุ่มจำเลย กลุ่มผู้ผลิตและค้าสุรา กลุ่มผู้บริหารธนาคาร บี บี ซี ซึ่งกลุ่มอื่น ๆ นั้น ไม่มีความเห็นให้ดำเนินคดีเพราะหลักฐานไม่ชัด มีความเห็นให้ดำเนินคดีกับกลุ่มจำเลยเท่านั้น นางสาวอุไร อนุศักดิ์เสถียร เบิกความตอบทนายจำเลยที่ 1 - 6 ว่า เท่าที่ดูแลบัญชีซื้อขายหุ้นของจำเลยที่ 1 ก็เป็นการซื้อขายหุ้นที่ประสงค์กำไร โดยมีการซื้อและขายไปเมื่อมีกำไร แต่สำหรับหุ้น บี บี ซี มีจากหุ้นที่จำเลยที่ 1 เคยซื้อ

มี ๑ คำ
มี ๑ คำ

เนื่องจากซื้อมาแล้วเก็บไว้เฉย ๆ โดยไม่มีการขายออกมา นายไกรทัศน์ สิริกาญจน์ เจ้าหน้าที่
 ตลาดหลักทรัพย์เปิดเผยว่า กลางเดือนตุลาคม 2535 ได้รับรายงานจากสำนักงานคณะกรรมการ
 กรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ จำเลยที่ 1 ใ้รายงานการได้มาของหุ้น บี บี ซี
 ในปริมาณ 5% และ 10% ทางที่ประชุมฝ่ายผู้บริหารของตลาดหลักทรัพย์ จึงมีความเข้าใจว่า
 เหตุที่จำเลยที่ 1 เข้ามาซื้อหุ้นในปริมาณมากน่าจะจะเป็นมูลเหตุให้ปริมาณการซื้อขายและราคา
 หุ้น บี บี ซี สูงขึ้น เนื่องจากเป็นกรณีที่จะเป็นการแย่งเพื่อไม่ให้ได้มา เพื่ออำนาจบริหารของ
 ธนาคาร บี บี ซี เพราะเคยมีตัวอย่างในสหรัฐอเมริกา กรณีที่บุคคลเข้ามาแย่งอำนาจบริหาร
 ของบริษัท ซึ่งจะส่งผลให้ปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ตัวนั้นสูงขึ้น และหลังจากตลาดหลักทรัพย์
 ประมวลข่าวว่ามีการซื้อหุ้นเพื่อครอบงำกิจการ เป็นการแย่งซื้อหุ้นระหว่างบุคคล 2 กลุ่มทาง
 ตลาดหลักทรัพย์จึงปลดป้าย คี.เอส.และ เอส.พี เพื่อให้ซื้อขายหุ้น บี บี ซี ได้ตามปกติ ตาม
 กลไกของตลาด ซึ่งทางตลาดเห็นว่าการแข่งขันกันนั้นไม่เกี่ยวข้องกับทางตลาดหลักทรัพย์
 เป็นเรื่องผู้ลงทุนแข่งขันกันเอง กันแสดงให้เห็นว่าทางผู้บริหารตลาดหลักทรัพย์เข้าใจว่ากรณี
 จำเลยที่ 1 กับพวกซื้อหุ้น บี บี ซี ในปริมาณมากเพื่อประสงค์จะเข้าแย่งบริหารในธนาคาร
 บี บี ซี จึงทำให้หุ้นบี บี ซี มีปริมาณซื้อขายมากและราคาสูงขึ้น นายประธาน ไตรรัตนวรกุล
 รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เบิกความตอบ
 คำถามค้านของทนายจำเลยที่ 1 - 6 ว่า การดำเนินเพื่อครอบงำกิจการนั้นตามหลักการ

แฉงไ้ 2 วิธีกำรคือ กำรเข้ากรอบงำกิจกำรอย่างเป็นมิตร ซึ่งเป็นกำรตกลงกันด้วยที
 ระหว่างกรรมกำรผู้บริหำรเค็ม รวห้ผู้ถือหุ้นเค็มกับผู้ถือหุ้นใหม่ และกรรมกำรที่จะเข้ามำ
 ใหม่ ส่วนกำรกรอบงำอย่างไมเป็นมิตรนั้นเป็นเรื่องนุกลกภำยนอก ต้องกำรเข้ามำเป็น
 ผู้บริหำรก็ใช้วิธีแย่งซื้อหุ้นเพื่อให้ไ้ด้มำก เพื่อจะไ้ด้มีจำนวนเสียงเข้ามำเป็นกรรมกำรผู้บริหำร
 ไ้ ซึ่งจะมีลักษณะเป็นปฏิบั้กษช้คแ่งกับผู้ถือหุ้นและผู้บริหำรเค็ม จากพหำนหลักฐำนที่เป็กควำม
 คังกล่ำวช้ำงต้นศำลเห็นวำ พฤติกำรแห่งคก็เป็นที่เข้าใจไ้โดยปรำจจากสงสัยวำจำเลขที่ 1
 กับหวกต้ำงเข้าซื้อหุ้น บี บี ชี เก็บสะสมไว้แบ้ญชี โดยเจตนาประสงค์จะเข้ากรอบงำกิจกำร
 นำนเกริกเกียรติ ชำลีจันท์ กรรมกำรผู้จั้กกำรชำนกำร บี บี ชี เป็กควำมตอบหนำยจำเลข
 ดำนรับวำ หลังจำกจำเลขที่ 1 ซื้อหุ้นจำนวนมำก พร้อมกับรำนงำนกำรไ้มำไปยั้ง
 สำนั้กำนณะกรรมกำรกำกับหลักทรัพ์และตลำนหลักทรัพ์แล้ว ไ้ด้มีการคิดต่อเจรจำระหว่าง
 กรรมกำรบริหำรชำนกำรกับจำเลขที่ 1 ถึง 2 ครั้งและพหำนปากนี้ตอบค้ำดำนถำนหนำย
 จำเลขที่ 10 วำ คณะผู้ใหญ่ที่พหำนปริ้กษำในกรณีจะซื้อหุ้นคือจำกนำนยสอง มีผลตรีหม่อมรำนชว้งค้
 คักฤทธิ์ ปรำโมช นำนยวีรพงษ์ รำนงำนกร จากค้ำเป็กควำมของนำนยเกริกเกียรติ ชำลีจันท์
 กรรมกำรผู้จั้กกำรชำนกำร บี บี ชี สอแสดงให้เห็นวำกำรซื้อหุ้นของจำเลขที่ 1 มีผลกระทบ
 กระเทือนต่ออำนำจบริหำรของกรรมกำรชำนกำรจริง เพราะหำกฝำยบริหำรเค็มถือหุ้นเกิน
 50% แล้วก็ไม่มีเหตุที่นำนยเกริกเกียรติ จะเรีย้กจำเลขที่ 1 มำเจรจำในเวลำค้ำกั้นถึงสองครั้ง

นค ๑ คำ

สองหนเช่นนี้ กรณีดังกล่าวจึงไม่ใช่เรื่องที่จำเลยที่ 1 ขื้อหุ้นเก็บไว้เพื่อประสงค์ต่อทรัพย์สินตามที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กล่าวโทษจำเลยที่ 1 กับพวกไม่ ที่โจทก์กล่าวหาว่าจำเลยทั้งสองร่วมกระทำผิดในข้อหาการกระทำความไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับหลักทรัพย์ตามมาตรา 243 (1)(2) ของพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535 นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535 หมวดที่ 8 ให้นำออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 บัญญัติเรื่องการป้องกันการกระทำความไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ (มาตรา 238 - มาตรา 244) ส่วนที่ 2 บัญญัติถึงการเข้าถือหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการ (ตั้งแต่มาตรา 245 - มาตรา 259) ทั้งสองส่วนนี้เห็นได้ชัดว่าเป็นคนละเรื่องกัน และไม่สามารถเป็นการกระทำความอื่นเดียวกันได้ จะได้ว่าวินิจฉัยว่าการกระทำของจำเลยที่ขื้อหุ้น บี บี ซี เป็นการปันหุ้น โดยประสงค์ต่อทรัพย์สินตามที่โจทก์กล่าวอ้างหรือไม่ได้ความจากนายนิวัตร บางเสงี่ยม เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เบิกความตอบหมายจำเลยที่ 1 - 6 ว่า ข้อมูลที่ได้มาไม่ใช่เฉพาะกลุ่มจำเลยทั้งสองเท่านั้น ยังมีกลุ่มอื่นอีกที่ได้ทำการซื้อและขายหุ้น บี บี ซี พยานจึงทำการตรวจสอบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยเฉพาะกลุ่มจำเลยทั้งสองในคดีนี้ นั้น จะเห็นได้ว่ามีความสัมพันธ์ทางด้านผู้ซื้อ ส่วนทางด้านผู้ขายไม่ใช่กลุ่มของจำเลยแต่เป็นบุคคลอื่น จากคำเบิกความของพยานปากนี้เห็นได้ว่า การขื้อหุ้นที่ปรากฏในบัญชีของจำเลยแต่ละราย

หังสิบสองนั้นเป็นการซื้อจากบุคคลภายนอกที่ขายในกระตาดหลักและได้เกิดขึ้นจริงในตลาดหลักทรัพย์ ในระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายไม่มีลักษณะเป็นการสมยอมเพื่อสร้างราคาหุ้น อันจะเห็นได้ว่าเป็นการซื้อขายโดยอำพราง นอกจากนี้ได้ความจากนายไกรทัศน์ สิริภาณุจณ์ เจ้าหน้าที่ตลาดหลักทรัพย์เปิดเผยความตอบคำถามเจ้าหน้าที่ 1 - 6 ว่า การซื้อหุ้นคราวละมาก ๆ เพื่อเข้าครอบงำกิจการนั้น ย่อมมีผลทำให้ราคาหุ้นสูงขึ้น เพราะเมื่อต้องการซื้อมากก็เป็นโอกาสให้ผู้ขายกำหนดราคาสูงขึ้นได้ ทางตลาดหลักทรัพย์มิได้กำหนดห้ามว่ามีให้ราคาหลักทรัพย์ชั้นสูงที่เท่าใด เพียงแต่กำหนดระดับเพดานคือขีลลิ่งไว้ไม่เกิน 10% เท่านั้น กลไกการซื้อขายไม่ได้กำหนดกฎเกณฑ์ห้ามไว้ว่า ห้ามมิให้ขีลลิ่งกี่วัน ปริมาณหุ้นที่ผู้ซื้อได้มานั้น ตลาดหลักทรัพย์มิได้กำหนดกฎเกณฑ์ห้ามว่ามีให้ไม่เกินจำนวนเท่าใด เป็นเรื่องกลไกของตลาด ผู้ซื้อสามารถซื้อได้หรือไม่ จะซื้อกี่วัน จำนวนปริมาณเท่าไร เป็นเรื่องในความสามารถเกี่ยวกับเงินทุนผู้ซื้อเอง ทางตลาดมิได้ไปบังคับกำหนดกฎเกณฑ์ห้ามซื้อขาย เมื่อได้ความว่าสภาพปกติของตลาดในการซื้อขายหลักทรัพย์ ราคาขึ้นลงของหลักทรัพย์ต้องเป็นไปตามอุปสงค์และอุปทานที่เกิดขึ้นจริง ข้อเท็จจริงหังได้ว่า หุ้น บี บี ซี ที่ซื้อและเก็บรักษาไว้ในบัญชีของจำเลยแต่ละราย ในระหว่างเกิดเหตุเป็นการซื้อโดยใช้สิทธิที่มอบให้โดยมติของกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 เรื่องการเข้าถือหลักทรัพย์ เพื่อครอบงำกิจการให้อ่านอาจไว้การที่พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 บัญญัติให้การซื้อหุ้นจำนวนมาก

เพื่อครอบงำกิจการของนักลงทุนรายใหญ่ รวมอยู่กับการซื้อขายหุ้นของประชาชนรายย่อยทั่วไป จึงไม่อาจเอามาตรฐานของการซื้อขายทั่วไปมากำหนดถึงสภาพปกติของตลาดในกรณีเกิดการซื้อขายเพื่อครอบงำกิจการได้ ดังคำเบิกความของนายไกรทัศน์ สิริกาญจน์ เจ้าหน้าที่ตลาดหลักทรัพย์ตอบหมายจำเลยที่ 1 - 6 ว่า ตั้งแต่เริ่มใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ควบคุมการซื้อขายหลักทรัพย์ยังมีให้นาระบบควบคุมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ เพื่อครอบงำกิจการมาใช้ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ คงใช้หลักการตั้งโปรแกรมเกี่ยวกับปริมาณและราคาการซื้อขายปกติเท่านั้น ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ของตลาดหลักทรัพย์ไม่ได้ตั้งมาตรฐานไว้ว่า การซื้อขายหลักทรัพย์ในลักษณะใด ปริมาณและราคาอย่างไรที่จะถือว่าปกติและเป็นการเข้าครอบงำกิจการ จึงเป็นที่เห็นได้ว่าปัจจุบันการซื้อขายหลักทรัพย์ใช้ระบบผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ทำการซื้อขายซึ่งใช้ระบบนี้มาตั้งแต่ก่อนประกาศใช้กฎหมายฉบับใหม่ และขณะนี้ก็ยังไม่ได้รับข้อมูลให้สอดคล้องกับเหตุและวิธีการซื้อขายตามกฎหมายฉบับใหม่ ดังนั้นสัญญาแตกต่าง ๆ เพื่อใช้ในการตรวจสอบจึงยังมีข้อบกพร่อง ไม่อาจรับฟังเป็นเหตุผลในการกระทำความคิดได้ เมื่อเกิดกรณีซื้อหุ้นในตลาดเพื่อครอบงำกิจการซึ่งจะต้องซื้อหุ้นเป็นจำนวนมากของนักลงทุนรายใหญ่ จึงเป็นเหตุให้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ส่งสัญญาณเตือน จึงไม่ใช่เรื่องที่จะนำเหตุผลมาอ้างว่า การซื้อขายครอบงำกิจการผิดไปจากสภาพปกติของตลาดหรือไม่เป็นไปตามสภาพปกติของตลาด การที่มีบุคคลหลายกลุ่มดึงที่กล่าวมาแล้วข้างต้นแย่งกันซื้อหุ้น บี บี ซี ก็จะมีค่าเสนอซื้อมากกว่า

- 71 -

คำเสนอขาย ซึ่งจะทำให้ราคาสูงขึ้น นายนิธิ นาคะเกษตร เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ของบริษัทเงินทุน
 หลักทรัพย์ธนชาติ จำกัด พยานโจทก์เบิกความตอบนายจำเลยที่ 1 - 6 ว่า ถ้ามีการแย่งกัน
 เข้าครอบงำกิจการ ราคาหุ้นตามปกติก็จะสูงขึ้น เพราะมีการแย่งซื้อหุ้นกัน การซื้อหุ้นเพื่อ
 ครอบงำกิจการนั้น ก็จะต้องซื้อหุ้นให้อยู่ในความครอบครองจำนวนมากที่สุด โดยซื้อเก็บไว้ไม่
 ขายออกไป บุคคลใดประสงค์จะซื้อหุ้นเพื่อครอบงำกิจการจะไม่ได้คำนึงถึงหลักเกณฑ์ในการซื้อ
 หุ้นว่าเมื่อซื้อแล้วจะถูกหรือแพง จะมีกำไรหรือไม่อย่างไร และพยานโจทก์ปากนี้ตอบคำถาม
 กำหนดนายจำเลยที่ 8 ว่า การแย่งซื้อหุ้นอาจทำให้ราคาหุ้นสูงขึ้นมาก โดยไม่มีกฎหมายอะไร
 มาใช้ในการวิเคราะห์หรือคำนวณถึงราคาที่ซื้อขายกัน ข้ออ้างที่โจทก์นำสืบในเรื่องนี้จึงฟัง
 ไม่ได้ว่าการซื้อหุ้นของจำเลยทั้งสองไม่ตรงต่อสภาพปกติของตลาดหรือผิดไปจากสภาพปกติ
 ของตลาด การที่โจทก์กล่าวอ้างในฟ้องว่าจำเลยทั้งสองร่วมกันทำการซื้อหรือขายหลักทรัพย์
 โดยรู้เห็นหรือตกลงกับบุคคลอื่นเป็นการอำพราง ฯลฯ ตามมาตรา 243 (1)(2) นั้นจึงไม่อาจ
 รับฟังลงโทษจำเลยทั้งสองได้ มีปัญหาต่อไปว่า การซื้อหุ้น บี บี ซีของจำเลยแต่ละคนใน
 นามบัญชีของตนนั้นจะต้องนับจำนวนหุ้นรวมกันเพื่อรายงานการได้มาของจำนวนหุ้น บี บี ซี ใน
 ทุกร้อยละ 5 ดังกล่าวต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ทุกครั้งที่
 ได้มามีขายในวันทำการถัดไปตามมาตรา 246 หรือไม่ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จำเลยที่ 1 ได้
 รายงานเมื่อได้หุ้น บี บี ซีมาเกินกว่าร้อยละ 5 และครั้งที่ 2 เมื่อได้หุ้นมาเกินกว่าร้อยละ 10

โดยรายงานไปยังสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เห็นว่า หาก
 รายงานของจำเลยที่ 1 ไม่ถูกต้องทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาด
 หลักทรัพย์มีหน้าที่จะต้องแจ้งไปใ้จำเลยที่ 1 ชี้แจงหรือดำเนินการให้ถูกต้องตามมาตรา 259
 เมื่อพิจารณาพยานบุคคลและพยานเอกสารที่โจทก์นำสืบมา ไม่ปรากฏว่าสำนักงานคณะกรรมการ
 กำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้ห้วงติงตามมาตรา 259 แต่อย่างใด นอกจากนี้ เมื่อ
 ๒.
 พิจารณามาตรา 258 ของพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535 แล้วเห็นว่า
 การที่จะเอาหุ้นของบุคคลอื่นมารวมกับหุ้นของตนมีอยู่ถึง 7 อนุมาตรา เช่น อนุมาตรา 1
 กุ้สมรสของบุคคลดังกล่าว อนุมาตรา 2 บุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของบุคคลดังกล่าว
 ข้อเท็จจริงในคดีนี้จะมีประเด็นเกี่ยวข้องเพียงอนุมาตรา 1 และมาตรา 2 เท่านั้น กล่าวคือ ตกเต็ม ๖๐
 หุ้นของคู่สมรสและหุ้นของบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะถืออยู่นั้นให้นับรวมเป็นหุ้นของบุคคลที่ต้อง
 แจ้งการไต่มาตามมาตรา 246 และมาตรา 247 ข้อเท็จจริงยุติตามที่ศาลวินิจฉัยแล้วว่า
 จำเลยทั้งสองมิได้ร่วมกันซื้อหุ้น บี บี ซี จำเลยที่ 1 เพียงผู้เดียวซื้อหุ้น บี บี ซี ถึงร้อยละ
 5 ของจำนวนหลักทรัพย์ที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด และครั้งที่ 2 เมื่อให้หุ้นมาเกินร้อยละ 10
 จำเลยที่ 1 ได้รายงานการไต่มาซึ่งหุ้น บี บี ซี ต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์
 และตลาดหลักทรัพย์ทั้งสองครั้ง เหตุที่จำเลยที่ 1 ไม่ได้นำหุ้นของจำเลยคนอื่นมารวมจำนวน
 หุ้นเพื่อรายงานไปยังสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ตามที่โจทก์

กล่าวอ้างในฟ้องนั้นเห็นว่าการนับจำนวนหุ้นที่ต้องรายงานตามกฎหมายว่าด้วยการเข้าถือ
 หลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการ วัตถุประสงค์ไว้ในมาตรา 258 ซึ่งไม่มีกรณีวัตถุประสงค์ให้ผู้รายงานต้องนำ
 เอาจำนวนหุ้นของบุคคลอื่นอันเป็นที่นั่งร่วมปิตามารคาที่บรรลุนิติภาวะแล้วหรือบุคคลที่มีความ
 สัมพันธ์เป็นเพื่อนมาร่วมเพื่อรายงานแต่อย่างใด การจะเอาหุ้นของบุคคลอื่นมารวมกับหุ้นของ
 จำเลยที่ 1 ใต้นั้นจะต้องเป็นหุ้นของคู่สมรสและหุ้นของบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ตามมาตรา
 258 อนุมาตรา 1 อนุมาตรา 2 พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535
 เท่านั้น การที่คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์อาศัยอำนาจตามมาตรา 14
 ออกประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เรื่องหลักเกณฑ์เงื่อนไข และ
 วิธีการในการเข้าถือหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการ (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 28 ตุลาคม 2535
 เกี่ยวกับเรื่องการนับรวมหุ้นให้ับรวมถึงญาติสนิทซึ่งหมายถึงปิตามารคา คู่สมรส บุตร ที่นั่ง
 สูง บ้า รวมทั้งคู่สมรสและบุตรของบุคคลดังกล่าว ปรากฏตามเอกสารหมายเลข 63 ซึ่งมี
 ผลบังคับใช้วันที่ 30 ตุลาคม 2535 แม้ไม่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงในคดีนี้ก็ตาม แต่ก็มีเหตุอันควร
 สงสัยเมื่อให้ความจากพันตำรวจโทสุรเชษฐ์ อธิวินิต พนักงานสอบสวน เบิกความตอบคำถาม
 กำนันนายจำเลยที่ 1 - 6 ว่า ก่อนที่หยานจะสรุปสำนวนสั่งฟ้องคดีนี้ หลักเกณฑ์ที่ให้ความจาก
 คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ว่า ที่นั่งร่วมปิตามารคาเดียวกันชื่อหุ้น
 ตัวเดียวกัน ก็ให้ับรวมด้วย และให้สั่งฟ้องไปยังข้อหาที่ได้ร้องทุกข์มาทุกประการ เมื่อ

พิเคราะห์บทบัญญัติมาตรา 258 กับประกาศเอกสารหมายเลข 63 แล้วเห็นว่าบทบัญญัติมาตรา 258 เป็นบทบัญญัติจำกัดสิทธิ โดยกำหนดคุณสมบัติของบุคคลหรือนิติบุคคล ที่ให้ถือว่านับรวมเป็นหลักทรัพย์ของบุคคลตามมาตรา 246 และมาตรา 247 จึงต้องตีความโดยเคร่งครัด บทบัญญัติตามมาตรา 258 อนุมาตรา 1 และ 2 นี้บัญญัติไว้ชัดเจนแล้วว่ามีเพียงคู่สมรสกับบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะเท่านั้นที่จะต้องนำมาับรวม หากมีคำว่าญาติสนิทบัญญัติไว้แต่อย่างใดไม่ ทั้งมิใช่เป็นการขยายข้อความที่บัญญัติไว้ในมาตรา 258 ดังที่นายประสาน ไตรรัตนวรกุล รองเลขาธิการ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เบิกความตอบคำถามที่ถามของนายจำเลยที่ 1 - 6 แต่อย่างใด ศาลเห็นว่าประกาศคณะกรรมการประกาศหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เรื่องหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการในการเข้าถือหลักทรัพย์เพื่อประกอบกิจการ (ฉบับที่ 2) ตามเอกสารหมายเลข 63 เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคำว่า "ญาติสนิท" นั้นต่อบทบัญญัติมาตรา 258 จึงไม่มีผลบังคับใช้ในส่วนนั้น เมื่อฟังข้อเท็จจริงได้ว่าจำเลยที่ 1 ได้รายงานการได้มาซึ่งหุ้น บี บี ซี ทั้งสองครั้ง ยังสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หากทางสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ มีกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีการถือหลักทรัพย์อันมีลักษณะเป็นการนับรวมเป็นหลักทรัพย์ของจำเลยที่ 1 ตามมาตรา 258 เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ต้องแจ้งให้จำเลยที่ 1 หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องชี้แจงหรือดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องตามมาตรา

ศก.เต็ม ๑

- 75 -

259 หาใช่หน้าที่ของจำเลยที่ 1 ไม่ แต่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หาได้ดำเนินการแจ้งให้จำเลยที่ 1 หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องทราบแต่อย่างใดไม่ การรายงานการได้มาซึ่งหุ้น บี บี ซี ของจำเลยที่ 1 ทั้งสองครั้งจึงชอบด้วยกฎหมายบทบัญญัติ มาตรา 246 พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535 ทุกประการ ส่วน จำเลยที่ 2 ถึงจำเลยที่ 12 นั้น ได้ความว่าได้มาซึ่งหุ้น บี บี ซี ในนามบัญชีของแต่ละคน ไม่ถึง 5% ทั้งกรณีดังกล่าวไม่อาจหวังได้ว่าร่วมกันได้มาซึ่งหุ้น บี บี ซี ดังเหตุผลที่ได้อรรถาธิบาย มาแล้วข้างต้น ทั้งไม่อาจนับรวมกันได้เพราะไม่เข้าหลักเกณฑ์ อนุมาตรา 1 และอนุมาตรา 2 ของมาตรา 258 จำเลยที่ 2 - 12 แต่ละคนจึงไม่มีหน้าที่ต้องรายงานการได้มาซึ่งหุ้น บี บี ซี ต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ตามมาตรา 246 จำเลยแต่ละคนได้มาซึ่งหุ้น บี บี ซี ไม่ถึง 5% การกระทำของจำเลยที่ 2 - 12 จึงไม่มีความผิดตามมาตรา 246 เมื่อหวังว่าจำเลยแต่ละคนไม่ได้ร่วมกระทำความผิดตามมาตรา 246 การที่จะวินิจฉัยว่าจำเลยทั้งสอง มิได้ดำเนินการตามประกาศของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ เรื่องหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการเข้าถือหลักทรัพย์เพื่อ กรอบจำกัดการ ลงวันที่ 18 พฤษภาคม 2535 ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจมาตรา 14 ประกอบ มาตรา 247 มาตรา 248 และมาตรา 256 ของพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535 หรือไม่นั้นจึงไม่จำต้องวินิจฉัย อย่างไรก็ตามศาลจำต้องวินิจฉัยประเด็นที่จำเลย

- 76 -

ใต้ให้การต่อสู้คดีในศาลปกครองของจำเลยมาวินิจฉัยเพื่อความกระจ่างแจ้ง โดยจำเลย
 และนำสืบได้
 ให้การต่อสู้ในประเด็นที่ว่า มติที่ประชุมคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
 เอกสารหมายเลข 62 ซึ่งได้พิจารณาและมีมติให้คำเินกคดีกับจำเลยทั้งสองในเรื่องข้อหุน
 บี บี ซี ข้อหากระทำการอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์และการเข้าถือหลักทรัพย์
 เพื่อครอบงำกิจการนั้น ชักข้อบทบัญญัติมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาด
 หลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 หรือไม่ มาตรา 13 บัญญัติว่า "คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาด
 หลักทรัพย์ที่รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ใดมีส่วนได้เสียใด ๆ ในเรื่องที่พิจารณา ห้ามไม่ให้เข้าร่วม
 พิจารณาในเรื่องนั้น" เมื่อพิจารณาเอกสารหมายเลข 62 ให้ความว่านายวีรพงษ์ รามางกูร
 ซึ่งเป็นกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์จากการแต่งตั้งของรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงการคลัง ได้เข้าพิจารณาและลงมติให้คำเินกคดีกับจำเลย มีปัญหว่านายวีรพงษ์
 รามางกูร มีส่วนได้เสียใด ๆ ในเรื่องที่พิจารณาและลงมติให้คำเินกคดีกับจำเลยในข้อหา
 กระทำการอันไม่เป็นธรรมในการซื้อขายหลักทรัพย์และข้อหาการเข้าถือหลักทรัพย์เพื่อเข้า
 ครอบงำกิจการหรือไม่ ให้ความจากนายเกริกเกียรติ ซาลีจันทร์ กรรมการผู้จัดการธนาคาร
 บี บี ซี เบิกความตอบนายจำเลยที่ 1 - 6 ว่าการเชิญนายวีรพงษ์ รามางกูร มาเป็น
 ประธานที่ปรึกษานั้น ทางธนาคารไม่ได้ให้คำตอบแทน โดยการโอนหุ้นบางส่วนให้เพียงแต่
 มีเงินเคื่อนเป็นคำตอบแทน และตอบนายจำเลยที่ 10 ตามค้ำว่า คณะผู้ใหญ่ที่พยานปรึกษา

ในกรณีข้อหุ้่นกินจากนายสองคือมีพลตรีหม่อมราชวงศ์กึกฤทธิ ปราโมช -นายวีรพงษ์ รามางกูร นอกจากนี่ยังให้ความจากนายประสาน ไตรรัตนวรกุล รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เบิกความตอบทนายจำเลยที่ 1 - 6 ว่า มีบุคคล 3 กลุ่มคือกลุ่มจำเลย กลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ผู้บริหาร บี บี ซี และกลุ่มธุรกิจด้านสุรา เข้ามาแย่งข้อหุ้่น บี บี ซี ให้พิจารณาทุกด้านรวมทั้งข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องว่ามีกลุ่มจำเลยเพียงกลุ่มเดียวที่กระทำการเข้าข่ายผิดกฎหมายหาใช่คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เลือกปฏิบัติไม่ แต่เห็นได้ว่านายวีรพงษ์ รามางกูร ซึ่งเป็นประธานที่ปรึกษาของธนาคาร บี บี ซี เข้าร่วมประชุม แต่ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นการดำเนินคดีลับจำเลยกับพวก ซึ่งเป็นบุคคลภายนอก ซึ่งมิได้เป็นผู้บริหาร บี บี ซี หรือธนาคาร บี บี ซี แต่ประการใด จึงถือว่านายวีรพงษ์ รามางกูร มิได้มีส่วนได้เสีย เห็นว่าคำว่า "มีส่วนได้เสียใด ๆ ในเรื่องที่พิจารณา" ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 13 นั้น มีความหมายชัดเจนอยู่ในตัวเองแล้ว ไม่จำเป็นต้องอธิบาย ข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ ให้ความว่าขณะเกิดเหตุคดีนี้ นายวีรพงษ์ รามางกูร ดำรงตำแหน่งเป็นประธานที่ปรึกษาของธนาคาร บี บี ซี ซึ่งเป็นบุคคลที่เป็นปรปักษ์คัดค้านในการตกลงระหว่างจำเลยที่ 1 กับนายเกริกเกียรติ ในเรื่องการครอบงำกิจการมาโดยตลอด นอกจากนายวีรพงษ์ รามางกูร จะเป็นฝ่ายนายเกริกเกียรติ ซาลี่จันทร์แล้ว นายวีรพงษ์ยังรับมอบอำนาจจากผู้โอนมาใช้สิทธิออกเสียงสนับสนุนผู้บริหารเดิมในที่ประชุมของธนาคารบี บี ซี

๓๑.๑ คำ
ปรากฏ

ผิดคำ
๓๑

- 78 -

ปรากฏตามเอกสารหมายเลข ๗๐ ฉบับลงวันที่ 27 ตุลาคม 2535 จำเลยอ้างส่งศาล จึงถือได้ว่านายวีรพงษ์ รามางกูร กรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่รัฐมนตรีแต่งตั้งมีส่วนได้เสียใด ๆ ทั้งวินิจฉัยมา มีปัญหาจะต้องวินิจฉัยต่อไปว่า "ในเรื่องที่พิจารณาห้ามมิให้เข้าพิจารณาในเรื่องนั้น" เป็นอย่างไร เห็นว่าเรื่องที่คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ประชุมพิจารณาและมีมติให้คำวินิจฉัยกับจำเลยทั้งสองมี 2 ข้อหาก็คือ ข้อหากระทำการอันไม่เป็นธรรมในการซื้อขายหลักทรัพย์หรือบั่นทอนกับข้อหาการเข้าถือหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการอันเห็นได้ชัดว่าเป็นคนละเรื่องและไม่สามารถเป็นการกระทำอันเดียวกันได้ สำหรับข้อหาการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์หรือบั่นทอนนั้น เห็นว่านายวีรพงษ์ รามางกูร น่าจะมีสิทธิที่จะเข้าร่วมประชุมพิจารณาลงมติให้คำวินิจฉัยกับจำเลยกับพวกได้ เพราะนายวีรพงษ์ไม่มีส่วนได้เสียใด ๆ กับข้อหาบั่นทอนตามมาตรา 243 กรณีนี้หากขัดกับมาตรา 13 ไม่ สำหรับความผิดข้อหาการเข้าถือหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการตามมาตรา 246 มาตรา 247 นั้น ถือว่านายวีรพงษ์ รามางกูร มีส่วนได้เสียในเรื่องนี้ถึงเหตุผลที่ได้วินิจฉัยมาแล้วข้างต้น เมื่อนายวีรพงษ์ รามางกูร ในฐานะประธานที่ปรึกษาธนาคาร บี บี ซี เข้าประชุมพิจารณาลงมติในข้อหาตามมาตรา 246 มาตรา 247 มติให้คำวินิจฉัยกับจำเลยกับพวกในข้อหาเข้าถือหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการจึงขัดต่อบทบัญญัติมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535

ฉค ๕

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- 79 -

อาศัยเหตุตั้งวินิจฉัยมา เห็นว่า พยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบมาฟังไม่ได้ว่า
จำเลยทั้งสองร่วมกระทำความผิดตามฟ้องโจทก์

พิพากษายกฟ้อง.

นายอร่าม เสนามนตรี

นายสันธาน ชันทนต์

ศูนย์วิทยพัทธยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(๓๑ ทวิ)

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ ๘๘๑๗/๒๕๓๗

คดีหมายเลขแดงที่ ๘๐๑๗/๒๕๓๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลอาญากรุงเทพใต้

วันที่ ๑๐ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๓๗

ความอาญา

ระหว่าง	พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด	โจทก์
	นายสุนัน แสงสุวรรณเมฆา ที่ ๑, นางวิภา สุวรรณชนะ ที่ ๒	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ศูนย์วิทยุทรัพยากร

โจทก์ฟ้อง จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จำเลย

ทั้งสองกับพวกที่ยังไม่ได้ตัวมาฟ้องได้ร่วมกันกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบทหลายกรรม

ต่างกัน กล่าวคือ

ก. เมื่อระหว่างวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๓๕ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๑๗

สิงหาคม ๒๕๓๕ เวลากลางวันต่อเนื่องกัน จำเลยทั้งสองกับพวกอีกหลายคนซึ่งยังไม่ได้

ตัวมาฟ้อง ได้ร่วมกันทำการซื้อและขายหลักทรัพย์ประเภทหุ้นเบริษัทกฤษดาบหานนคร จำกัด

- ๒ -

(มีชื่อย่อเรียกในตลาดหลักทรัพย์ว่า เค เอ็ม ซี) ซึ่งเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยซื้อและขายผ่านบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์
และบริษัทหลักทรัพย์ที่เป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
 และเป็นตัวแทนซื้อขายหลักทรัพย์ของจำเลยทั้งสองกับพวกรวม ๑๘ แห่งคือ บริษัท
 เงินทุนหลักทรัพย์ตะวันออกฟายแนนซ์ (๑๙๙๑) จำกัด, บริษัทหลักทรัพย์แอ็ดคินชั้น
 จำกัด, บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์นวมณกิจ จำกัด, บริษัทหลักทรัพย์เอเซีย จำกัด,
 บริษัทหลักทรัพย์ยูเนี่ยน จำกัด, บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์สินเอเซีย จำกัด, บริษัท
 เงินทุนหลักทรัพย์พรวราพัฒนา จำกัด, บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เอ็มซีซี จำกัด, บริษัท
 เงินทุนหลักทรัพย์มหาสมุทร จำกัด, บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ร่วมเสริมกิจ จำกัด, บริษัท
 เงินทุนหลักทรัพย์ศรีมิตร จำกัด, บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ชนสยาม จำกัด, บริษัท
 เงินทุนหลักทรัพย์นครหลวงเครดิต จำกัด, บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เอกเอเซีย จำกัด,
 บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ชนพล จำกัด, บริษัทหลักทรัพย์ยูไนเต็ด จำกัด, บริษัทหลักทรัพย์
 ไทยฟูจิ จำกัด และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ไทยรุ่งเรืองทริสต์ จำกัด โดยจำเลยทั้งสอง
กับพวกได้ร่วมกันซื้อและขายหลักทรัพย์ดังกล่าวโดยรู้เห็นและตกลงกัน อันเป็นการอำพราง
เพื่อให้บุคคลทั่วไปหลงผิดไปว่า ขณะใดขณะหนึ่งหรือช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง หลักทรัพย์นั้น

- ๓ -

ได้มีการซื้อหรือขายกันมาก หรือราคาของหลักทรัพย์นั้นได้เปลี่ยนแปลงไปหรือ
ไม่มีการเปลี่ยนแปลง อันไม่ตรงต่อสภาพปกติของตลาดและจำเลยทั้งสองกับพวกได้
ร่วมกันทำการซื้อและขายหลักทรัพย์ในลักษณะต่อเนื่องกัน อันเป็นผลทำให้การซื้อ
หรือขายหลักทรัพย์นั้นผิดไปจากสภาพปกติของตลาด และการกระทำดังกล่าวได้
กระทำไปเพื่อชักจูงให้บุคคลทั่วไปทำการซื้อหรือขายหลักทรัพย์นั้น และไม่ใช่ว่าเป็น
การกระทำ โดยสุจริตเพื่อปกป้องประโยชน์อันชอบธรรมของตน กล่าวคือจำเลย
ทั้งสองกับพวกต่างคนต่างรู้เห็นกันและทำการอำพรางบุคคลทั่วไป โดยการปกปิด
การรู้เห็นหรือข้อตกลงนั้น โดยแสดงออกเสมือนหนึ่งว่าจำเลยทั้งสองกับพวกต่าง
ทำการซื้อหุ้นและขายหุ้นบริษัทกฤษตามหานคร จำกัด โดยมีได้รู้เห็นหรือมีข้อตกลงกัน
โดยเป็นการอำพรางเพื่อให้บุคคลทั่วไปหลงผิดไปว่า หุ้นบริษัทกฤษตามหานคร จำกัด
ได้มีการซื้อหรือขายกันมาก และมีราคาเพิ่มสูงขึ้นมาก อันผิดไปจากสภาพปกติของตลาด
และโดยจำเลยทั้งสองกับพวกได้ร่วมกันซื้อและขายหุ้นบริษัทกฤษตามหานคร จำกัด
ในลักษณะต่อเนื่องกัน ในปริมาณมากเกือบทุกระดับราคาหลายวันติดต่อกันเพื่อทำให้ราคาหุ้น
ดังกล่าวเพิ่มสูงขึ้น และในบางครั้งได้เข้าทำการซื้อหุ้นดังกล่าวเมื่อราคาหุ้นนั้นมีแนวโน้ม
ต่ำลง เพื่อรักษาระดับราคาหุ้นนั้นไว้ เป็นผลให้ปริมาณการซื้อขายและราคาผิดไปจาก

- ๕ -

สภาพปกติของตลาด โดยก่อนเกิดการกระทำคามผิด คือในระหว่างวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๕ สภาพการซื้อขายหุ้นบริษัทกฤษดามหานคร จำกัด มีปริมาณการซื้อขายเฉลี่ยวันละ ๙๕๘,๘๒๑ หุ้นมีราคาปิดเฉลี่ยที่ ๘๖.๓๕ บาท มูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยวันละ ๑๕๓.๘ ล้านบาท โดยในวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๕ มีปริมาณการซื้อขาย ๒.๕ ล้านหุ้น และมีราคาปิดที่ ๖๘ บาท แต่ในระหว่างวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๓๕ ปริมาณการซื้อขายและราคาหุ้นบริษัทกฤษดามหานคร จำกัด ได้ปรับตัวขึ้นสูงอย่างมาก โดยมีปริมาณการซื้อขายเฉลี่ยวันละ ๒.๗ ล้านหุ้น เพิ่มขึ้นเท่ากับร้อยละ ๑๘๘ ของปริมาณการซื้อขายปกติก่อนเกิดการกระทำคามผิด มีราคาปิดเพิ่มขึ้นเป็น ๑๕๒ บาท ในวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๓๕ มูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยวันละ ๕๑๑.๘ ล้านบาท และในวันที่ ๒๓ และวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๓๕ มีราคาปิดสูงสุดเท่ากับ ๒๕๐ บาท อันผิดไปจากสภาพปกติของตลาดโดยในระหว่างวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๓๕ ดังกล่าวนี้อาจจะทั้งสองกับพวกได้ร่วมกันซื้อหุ้นบริษัทกฤษดามหานคร จำกัด เป็นจำนวนหุ้นรวม ๑๒๒,๐๘๙,๖๐๐ หุ้น คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๒๖ ของปริมาณการซื้อขายรวมของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย คิดเป็นมูลค่า ๒๒,๗๒๘,๙๑๙,๐๓๓.๒๕ บาท และจำเลยทั้งสองกับพวกได้ร่วมกันขายหุ้นบริษัทกฤษดามหานคร

- ๕ -

จำกัด เป็นจำนวนหุ้นรวม ๑๖๖,๘๘๑,๐๐๐ หุ้น คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๕๕ ของปริมาณ
 การซื้อขายรวมของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย คิดเป็นมูลค่า
 ๖๖,๘๓๗,๖๓๗,๕๗๕.๕๕ บาท อันเป็นผลทำให้การซื้อหรือขายหุ้นบริษัทกฤษดามหานคร
 จำกัด ผิดไปจากสภาพปกติของตลาดและจำเลยทั้งสองกับพวกได้ร่วมกันกระทำการ
 ดังกล่าวเพื่อชักจูงให้บุคคลทั่วไปเข้ามาทำการซื้อหรือขายหุ้นดังกล่าว ซึ่งมีบุคคลทั่วไป
 หลงผิดถูกชักจูงให้เข้าซื้อขายหลักทรัพย์ดังกล่าวเป็นจำนวนมาก โดยมีปริมาณการซื้อขาย
 รวม ๖๘๕,๑๖๐,๘๖๐ หุ้น และมีปริมาณการซื้อขายรวม ๖๘๐,๖๖๘,๐๖๐ หุ้น จำเลยทั้งสอง
 กับพวกมิได้กระทำไปโดยสุจริต เพื่อปกป้องประโยชน์อันชอบธรรมของตน ซึ่งผลประโยชน์
 จากการกระทำการโดยไม่สุจริตของจำเลยทั้งสองกับพวกที่ได้รับไป คิดเป็นเงินจำนวน
 ๑,๑๘๗,๖๖๐,๘๘๕.๑๗ บาท (หนึ่งพันหนึ่งร้อยเก้าสิบเจ็ดล้านหกแสนสองหมื่นเจ็ดร้อย
 เก้าสิบห้าบาทสิบเจ็ดสตางค์)

ข. เมื่อระหว่างวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๓๕ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๗
 ตุลาคม ๒๕๓๕ เวลากลางวันต่อเนื่องกัน จำเลยทั้งสองกับพวกอีกหลายคนซึ่งยังไม่ได้
 ตัวมาฟ้อง ได้ร่วมกันทำการซื้อและขายหลักทรัพย์ประเภทหุ้นบริษัทกฤษดามหานคร จำกัด
 (มีชื่อย่อเรียกในตลาดหลักทรัพย์ว่า เคเอ็มซี) ซึ่งเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาด

- ๖ -

หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยซื้อและขายผ่านบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์และบริษัท
 หลักทรัพย์ที่เป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
 และเป็นตัวแทนซื้อขายหลักทรัพย์ของจำเลยทั้งสองกับพวกรวม ๑๘ แห่ง คือบริษัท
 เงินทุนหลักทรัพย์ตะวันออกฟายแนนซ์ (๑๙๙๑) จำกัด, บริษัทหลักทรัพย์แอ็ดคินซัน
 จำกัด, บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์นาชนกิจ จำกัด, บริษัทหลักทรัพย์เอเซีย จำกัด,
 บริษัทหลักทรัพย์ยูเนี่ยน จำกัด, บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์สินเอเซีย จำกัด, บริษัท
 เงินทุนหลักทรัพย์พาราพัฒนา จำกัด, บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เอ็ม ซี ซี จำกัด,
 บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์มหาสมุทร จำกัด, บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ร่วมเสริมกิจ จำกัด,
 บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ศรีมิตร จำกัด, บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ธนสยาม จำกัด,
 บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์นครหลวงเครดิต จำกัด, บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เอกเอเซีย
 จำกัด, บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ชนพล จำกัด, บริษัทหลักทรัพย์ยูไนเต็ด จำกัด, บริษัท
 เงินทุนหลักทรัพย์ไทยฟูจิ จำกัด และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ไทยรุ่งเรืองทริสต์ จำกัด
 โดยจำเลยทั้งสองกับพวกได้ร่วมกันซื้อและขายหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยรู้เห็นและ
 ตกลงกันอันเป็นการอำพราง เพื่อให้บุคคลทั่วไปหลงผิดไปว่าขณะใดขณะหนึ่งหรือ
 ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง หลักทรัพย์นั้นได้มีการซื้อหรือขายกันมาก หรือราคาของหลักทรัพย์นั้น

ได้เปลี่ยนแปลงไป หรือไม่มีกาเปลี่ยนแปลงอันไม่ตรงต่อสภาพปกติของตลาด
และจำเลยทั้งสองกับพวกได้ร่วมกันทำการซื้อและขายหลักทรัพย์ในลักษณะต่อเนื่องกัน
อันเป็นผลทำให้การซื้อหรือขายหลักทรัพย์นั้นผิดไปจากสภาพปกติของตลาด และการ
กระทำดังกล่าวได้กระทำไปเพื่อชักจูงให้บุคคลทั่วไปทำการซื้อหรือขายหลักทรัพย์นั้น
และไม่ใช่เป็นการกระทำโดยสุจริต เพื่อปกป้องประโยชน์อันชอบธรรมของตน กล่าวคือ
จำเลยทั้งสองกับพวกต่างคนต่างรู้เห็นกันและทำการอำพรางบุคคลทั่วไปโดยการปกปิด
การรู้เห็นหรือข้อตกลงนั้น โดยแสดงออกเสมือนหนึ่งว่าจำเลยทั้งสองกับพวกต่างทำการ
ซื้อและขายหุ้นบริษัทกฤษดามหานคร จำกัด โดยมีได้รู้เห็นหรือมีข้อตกลงกัน โดยเป็น
การอำพรางเพื่อให้บุคคลทั่วไปหลงผิดไปว่าหุ้นบริษัทกฤษดามหานคร จำกัด ได้มีการซื้อ
หรือขายกันมาก และมีราคาเพิ่มสูงขึ้นมาก อันผิดไปจากสภาพปกติของตลาด โดยจำเลย
ทั้งสองกับพวกได้ร่วมกันซื้อและขายหุ้นบริษัทกฤษดามหานคร จำกัด ในลักษณะต่อเนื่องกัน
ในปริมาณมากเกือบทุกระดับราคาหลายวันติดต่อกัน เพื่อทำให้ราคาหุ้นดังกล่าวเพิ่มสูงขึ้น
และในบางครั้งได้เข้าทำการซื้อหุ้นดังกล่าวเมื่อราคาหุ้นนั้นมีแนวโน้มต่ำลง เพื่อรักษา
ระดับราคาหุ้นนั้นไว้เป็นผลให้ปริมาณการซื้อขายและราคาผิดไปจากสภาพปกติของตลาด
โดยก่อนเกิดการกระทำผิด คือในระหว่างวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๓๔ ถึงวันที่ ๓๐
ธันวาคม ๒๕๓๔ สภาพการซื้อขายหุ้นบริษัทกฤษดามหานคร จำกัด มีปริมาณการ

- ๘ -

ซื้อขายเฉลี่ยวันละ ๙๕๘,๘๒๑ หุ้น มีราคาปิดเฉลี่ยที่ ๘๖.๓๕ บาท มูลค่าการซื้อขาย
 เฉลี่ยวันละ ๑๕๓.๘ ล้านบาท โดยในวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๕ มีปริมาณการซื้อขาย
 ๒.๕ ล้านหุ้น และมีราคาปิดที่ ๖๘ บาท แต่ในระหว่างวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๓๕
 ถึงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๕ ปริมาณการซื้อขายและราคาหุ้นบริษัทกฤษตามหานคร จำกัด
 ได้ปรับตัวขึ้นสูงอย่างมาก โดยมีปริมาณการซื้อขายเฉลี่ยวันละ ๕.๙๕ ล้านหุ้น เพิ่มขึ้น
 เท่ากับร้อยละ ๕๑๖ ของปริมาณการซื้อขายในวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๕ มีราคาปิด
 เพิ่มขึ้นเป็น ๑๗๖ บาท ในวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๕ มูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยวันละ
 ๙๕๖.๕ ล้านบาท และในวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๓๕ มีราคาปิดสูงสุดเท่ากับ ๒๕๘ บาท
 อันผิดไปจากสภาพปกติของตลาด โดยในระหว่างวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๗
 ตุลาคม ๒๕๓๕ ดังกล่าวนี้อาจเกี่ยวข้องกับพวกได้ร่วมกันซื้อหุ้นบริษัทกฤษตามหานคร
 จำกัด เป็นจำนวนหุ้นรวม ๓๕,๒๙๖,๑๐๐ หุ้น คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๗๕ ของปริมาณ
 การซื้อขายรวมของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย คิดเป็นมูลค่า ๖,๘๐๓,๗๓๒,๘๑๗ บาท
 และอาจเกี่ยวข้องกับพวกได้ร่วมกันขายหุ้นบริษัทกฤษตามหานคร จำกัด เป็นจำนวนหุ้น
 รวม ๓๗,๒๓๖,๕๐๐ หุ้น คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๓๕ ของปริมาณการซื้อขายรวมของ
 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย คิดเป็นมูลค่า ๗,๒๐๙,๗๓๕,๗๗๖.๐๐ บาท อันเป็น
 ผลทำให้การซื้อขายหุ้นบริษัทกฤษตามหานคร จำกัด ผิดไปจากสภาพปกติของตลาด

และจำเลยทั้งสองกับพวกได้ร่วมกันกระทำการดังกล่าวเพื่อชักจูงให้บุคคลทั่วไป เข้ามา
 ทำการซื้อหรือขายหุ้นดังกล่าวซึ่งมีบุคคลทั่วไปหลงผิดถูกชักจูงให้เข้าซื้อขายหลักทรัพย์
 ดังกล่าวเป็นจำนวนมาก โดยมีปริมาณการซื้อขายรวม ๑๔๘,๗๒๗,๕๐๐ หุ้น และมีปริมาณ
 การขายรวม ๑๔๕,๗๘๗,๒๐๐ หุ้น จำเลยทั้งสองกับพวกมิได้กระทำไปโดยสุจริตเพื่อ
 ปกป้องประโยชน์อันชอบธรรมของตน ซึ่งจำเลยทั้งสองกับพวกขาดทุนไปคิดเป็นเงิน
 จำนวน ๑๒๐,๕๙๖,๘๘๑.๖๗ บาท (หนึ่งร้อยยี่สิบล้านสี่แสนเก้าหมื่นหกพันแปดร้อยแปด
 สิบเอ็ดบาทหกสิบเจ็ดสตางค์)

เหตุเกิดที่แขวงลุมพินี, แขวงรองเมือง, แขวงปทุมวัน, แขวงวังใหม่,
 เขตปทุมวัน, แขวงบางกะปิ, แขวงสามเสนใน, เขตพญาไท, แขวงสีลม, แขวง
 มหาพฤฒาราม, แขวงสุริยวงศ์, แขวงสี่พระยา เขตบางรัก, แขวงพระโขนง,
 แขวงคลองเตย เขตพระโขนง, แขวงยานนาวา เขตสาทร, แขวงตลิ่งชัน เขตตลิ่งชัน
 แขวงป้อมปราบศัตรูพ่าย, แขวงเทพศิรินทร์ เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย, แขวงอนุสาวรีย์
 เขตบางเขน, แขวงนครไชยศรี, แขวงวชิระ, แขวงดุสิต เขตดุสิต, แขวงถนนเพชรบุรี,
 แขวงถนนพญาไท, แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี, แขวงบางค้อแหลม เขตบางค้อแหลม,
 แขวงทุ่งสองห้อง เขตดอนเมือง, แขวงบางพลัด, แขวงบางบำหรุ เขตบางกอกน้อย,
 แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ, แขวงวัดอรุณ, แขวงวัดท่าพระ เขตบางกอกใหญ่, แขวง

- ๑๐ -

บวรนิเวศน์ เขตพระนครและแขวงจักรวรรดิ เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

เกี่ยวพันกัน ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

พ.ศ. ๒๕๑๗ มาตรา ๕๒ จ (๑) และ (๒) พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่ง

ประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๗ มาตรา ๑๕ พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และ

ตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๔๓, ๒๔๔, ๒๔๖ ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๘๓, ๘๑ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๖)

พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๕

พิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์แห่ง

ประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๗ มาตรา ๕๒ จ (๑) และ (๒) พระราชบัญญัติหลักทรัพย์

และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๔๓, ๒๔๔, ๒๔๖ ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๘๓ เรียงกระทางลงโทษ ข้อหาตามฟ้องข้อ ก. เป็นการกระทำความผิด

ผิดคาบเกี่ยวกฎหมายสองฉบับต้องลงโทษตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

พ.ศ. ๒๕๑๗ ก็เป็นกฎหมายที่เป็นคุณตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ จำคุก

จำเลยคนละ ๑ ปี ปรับคนละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ข้อหาตามฟ้องข้อ ข. ลงโทษตาม

พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ จำคุกคนละ ๒ ปี ปรับคนละ

๕๐๐,๐๐๐ บาท รวมสองกระทางจำคุกจำเลยคนละ ๓ ปี ปรับคนละ ๗๐๐,๐๐๐ บาท

/ จำเลย ...

- ๑๑ -

จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ
ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ กึ่งหนึ่ง คงจำคุกจำเลยคนละ ๑ ปี
๖ เดือน ปรับค่าและ ๓๕๐,๐๐๐ บาท พิเคราะห์รายงานสืบเสาะและพินิจจำเลยทั้งสอง
ประกอบกับคำวินิจฉัยของจำเลยทั้งสองแล้ว ลักษณะของการกระทำผิดทั้งสองครั้ง
ต้องใช้ทุนจำนวนมากและมีผู้เกี่ยวข้องหลายคน จำเลยทั้งสองมีฐานะค่อนข้างดี
เท่านั้น ไม่ถึงกับเป็นแหล่งทุนที่จะมากกระทำผิดเช่นนี้ได้ เชื่อว่าจะมีบุคคลอื่นซึ่งเป็น
เจ้าของแหล่งทุนอยู่เบื้องหลัง ซึ่งมีได้ถูกดำเนินคดีด้วย ทั้งจำเลยที่ ๑ มีภาระต้อง
ปฏิบัติตามมารดาที่ชราภาพ โดยเฉพาะมารดามีอาการป่วยเป็นโรคเบาหวาน
โรคความดันโลหิตสูง โรคตับ โรคหัวใจ และมีอาการปวดหัวเข่า และอุปการะเลี้ยงดู
บุตรผู้เยาว์ที่กำลังศึกษาอีก ๒ คน ส่วนจำเลยที่ ๒ มีภาระต้องปฏิบัติมารดาที่
ชราภาพ มีอาการป่วยเกี่ยวกับโรคตาและยังต้องอุปการะเลี้ยงดูบุตรผู้เยาว์ที่กำลัง
ศึกษาอีก ๓ คน และโทษปรับที่ศาลลงแก่จำเลยทั้งสองเป็นเงินจำนวนสูงมากอยู่แล้ว
อันเป็นมาตรการปรามมิให้จำเลยทั้งสองกระทำความผิดลักษณะนี้ซ้ำอีกได้ จำเลยทั้งสอง
ไม่เคยกระทำความผิดมาก่อน เพื่อให้โอกาสจำเลยทั้งสองกลับตนเป็นพลเมืองดีต่อไป
โทษจำคุกให้การลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวล

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๑๗ -

กฎหมายอาญา มาตรา ๗๘, ๓๐ ให้ตามประเพณีจำนวนทั้งสองไว้ โดยให้ไปรายงานตัว

ต่อพนักงานคุมประพฤติ ๓ เดือนต่อครั้ง เป็นเวลา ๑ ปี.

นายเสาวนีย์ นันทเศรษฐ์

นายเกรียง ภูมิวัฒน์

นายประติษฐ์ แกลมน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พรทิพย์ ไกรรักษ์ พิมพ์/ทาน
ทศ/๗๖
ทัศนีย์ เสียงสุนทรพงศ์ ตรวจ

คำอธิบายองค์ประกอบของความผิด เกี่ยวกับหลักทรัพย์ตามมาตรา 243

แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535

"ความหมายและ "องค์ประกอบความผิด" ตามมาตรา 243(1) และมาตรา 243 (2) โดยมีข้อแตกต่างในองค์ประกอบสำคัญ คือ มาตรา 243(1) เน้นองค์ประกอบในเรื่องการ "อำพราง" (แต่ไม่กล่าวถึงการซื้อขายในลักษณะที่ต่อเนื่อง) แต่มาตรา 243(2) เน้นองค์ประกอบในเรื่อง "การซื้อขายต่อเนื่อง" (โดยไม่กล่าวถึงการอำพราง)

ซึ่งอาจแยกอธิบายได้ ดังนี้

1. ตามมาตรา 243(1) มีองค์ประกอบการกระทำความผิด 2 ประการ

(1) อำพราง คือ มีการอำพรางการซื้อขายที่มีการรู้เห็นหรือตกลงกับบุคคลอื่น เพื่อให้บุคคลทั่วไปหลงผิด ฯลฯ

(2) สภาพผิดปกติของตลาด คือ ในเวลาหนึ่ง (ขณะใดขณะหนึ่งหรือช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง) จำนวนการซื้อขายหลักทรัพย์ หรือราคาของหลักทรัพย์ไม่ตรงต่อสภาพปกติของตลาด

องค์ประกอบฯ ที่หนึ่ง "อำพราง" อาจอธิบายได้ ดังนี้

(ก) การซื้อหรือขายโดยอำพรางนี้อาจทำการซื้อขายเพียงครั้งเดียวก็ได้ หรือกระทำติดต่อกันหลายครั้งก็ได้ เพราะมาตรา 243(1) มิได้ใช้คำว่า "ซื้อขายในลักษณะที่ต่อเนื่อง" เหมือนกับมาตรา 243(2)

(ข) กรณีการอำพรางตามมาตรา 243(1) นั้น คือ มีการรู้เห็นหรือมีข้อตกลงกับบุคคลอื่นในการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ แต่ผู้ร่วมกระทำความผิดต่างร่วมกันปกปิดการรู้เห็นหรือข้อตกลงนี้โดยแสดงออกเสมือนหนึ่งว่าผู้ร่วมกระทำความผิดแต่ละคนต่างทำการซื้อหรือขายหลักทรัพย์โดยมิได้รู้เห็นเป็นใจซึ่งกันและกัน เพื่อให้บุคคลทั่วไปหลงผิดไปว่าฯ หลักรัชนีนั้นได้มีการซื้อหรือขายกันมาก หรือราคาของหลักทรัพย์นั้นได้เปลี่ยนแปลงไป หรือไม่มีการเปลี่ยนแปลง

องค์ประกอบฯ ที่สอง "สภาพปกติของตลาด"

สภาพการกระทำความผิดตามมาตรา 243(1) เป็นความผิดทางเศรษฐกิจ ผลของการกระทำผิด ได้แก่ สภาพที่ผิดปกติของตลาด และการที่จะทราบว่ามีสภาพตลาดผิดปกติหรือไม่ จำเป็นจะต้องพิจารณาสภาพของตลาดใน 2 ด้าน คือ

1) สภาพปกติของตลาด ปริมาณการซื้อขายหรือราคาหุ้นฯ (ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์แห่งการกระทำผิด) มีแนวทางที่ควรอยู่ในระดับใด (ถ้าไม่มีการกระทำผิดของผู้กระทำผิด)

2) สภาพที่ผิดปกติของตลาด (ที่เนื่องมาจากการกระทำผิดของผู้กระทำผิด) เป็นอย่างไรได้ ทั้งนี้ อาจพิจารณาจากสภาพของตลาด เช่น

- การเคลื่อนไหวของอัตราส่วนราคาหุ้นเทียบกับกำไรต่อหุ้น (P/E Ratio)

- กำไรต่อหุ้น (Earnings per share)

- มูลค่าหุ้นตามบัญชี (Book Value)

- ปริมาณการซื้อขาย และราคาของหุ้น

- ดัชนีราคาหุ้นของตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) และของกลุ่มอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง (Industrial Index) ที่เคลื่อนไหวในช่วงระยะเวลาที่เกี่ยวข้อง

- การเปรียบเทียบ ทั้งหุ้นที่เป็นปัญหา หุ้นที่อยู่ในสภาพเดียวกับหุ้นที่เป็นปัญหา และหุ้นตัวอื่น ๆ (หลายตัว) ในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นที่เป็นหุ้นที่เคลื่อนไหวตามปกติ

ฯลฯ

2. มาตรา 243(2) เป็นบทบัญญัติที่เน้นองค์ประกอบความผิดที่มีการ "ทำการซื้อ (และ/หรือ) ขายหลักทรัพย์ในลักษณะต่อเนื่อง" ทั้งนี้ ไม่ว่าจะกระทำโดยตนเองหรือร่วมกับผู้อื่น และโดยที่มาตรา 243(2) นี้ไม่ได้กล่าวถึงการอำพราง (ปกปิด) การมีข้อตกลงหรือมีการรู้เห็นกับบุคคลอื่นในการเข้าซื้อ (และ/หรือ) ขายหลักทรัพย์ ดังนั้น การซื้อขายที่ต่อเนื่องแม้ไม่มีการอำพราง ก็เข้าเงื่อนไขที่เป็นองค์ประกอบความผิดตามมาตรานี้แล้ว

องค์ประกอบกรกระทำผิดตามมาตรา 243(2) ได้แก่

(1) มีการทำการซื้อ (และ/หรือ) ขายหลักทรัพย์ในลักษณะที่ต่อเนื่อง โดยตนเองหรือร่วมกับผู้อื่น

การร่วมกันกับ "ผู้อื่น" นั้น เพียงมีข้อตกลงร่วมกันให้ทำการซื้อขายโดยต่อเนื่อง (ตามเงื่อนไขที่ตกลงกันได้ เช่น เงื่อนไขในเรื่อง "ราคาหุ้น" หรือเงื่อนไข "เวลา" หรือเงื่อนไขอื่นที่แสดงให้เห็นถึงความต่อเนื่องในการซื้อขาย) เท่านั้นก็เข้าองค์ประกอบข้อนี้แล้ว แม้ว่า "ผู้อื่น" แต่ละคนนั้นจะกระทำการซื้อขายในนามของตนเองโดยเปิดเผยเพื่อประโยชน์ของตนเอง และใช้เงินของตนเองทำการซื้อขายก็ตาม

และโดยที่มาตรา 243(2) มิได้พูดถึงเรื่องการอำพราง (คือ การปกปิดการมีข้อตกลงหรือการรู้เห็นร่วมกัน) ดังนั้น การร่วมกันโดยเปิดเผยก็ดี หรือโดยอำพราง (ปกปิด) ก็ดี ที่จะเข้าทำการซื้อขายโดยต่อเนื่องกันไป (โดยมีผลทำให้สภาพตลาดผิดไปจากปกติ) และการกระทำนั้นกระทำไปเพื่อชักจูงให้บุคคลทั่วไปเข้าทำการซื้อขายหลักทรัพย์) การกระทำดังกล่าวย่อมเข้าองค์ประกอบนี้แล้ว

(2) สภาพปกติของตลาด คือ ผลของการซื้อ (และ/หรือ) ขายที่ต่อเนื่องกัน ทำให้สภาพของตลาดผิดไปจากปกติ การพิสูจน์สภาพที่ผิดปกติของตลาดดังกล่าวมาแล้วในมาตรา 243(1) ข้างต้น

(3) การกระทำการซื้อ (และ/หรือ) ขายนั้น ได้กระทำไปเพื่อชักจูงให้บุคคลทั่วไปทำการซื้อหรือขายหลักทรัพย์

การที่จะพิสูจน์ว่าการกระทำการซื้อ (และ/หรือ) ขายนั้น ได้กระทำไปเพื่อชักจูงให้บุคคลทั่วไปทำการซื้อหรือขายหลักทรัพย์นั้นหรือไม่ อาจกระทำได้ ดังนี้

(ก) ในกรณีที่กระทำไปเพื่อชักจูงให้บุคคลทั่วไปทำการ "ซื้อ" จะต้องพิสูจน์ว่า การซื้อ (และ/หรือ) ขายในลักษณะที่ต่อเนื่องกัน ได้ทำให้หุ้นตัวนั้นมีราคาสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงระยะเวลาหนึ่ง จนทำให้บุคคลทั่วไปเชื่อว่าหุ้นดังกล่าวจะมีราคาขึ้นไปอีก เช่นนี้ก็เป็นหลักฐานพอที่จะฟังได้ว่าการกระทำการซื้อ (และ/หรือ) ขายอย่างต่อเนื่องโดยผู้กระทำความผิด (ตนเองคนเดียวหรือร่วมกับผู้อื่น) นั้น ได้กระทำไปเพื่อชักจูงบุคคลทั่วไปให้เข้ามาซื้อหลักทรัพย์นั้น เพื่อแสวงหากำไรอันได้จากราคาหุ้นที่กำลังสูงขึ้นนั้น หรือ

(ข) ในกรณีที่กระทำไปเพื่อชักจูงให้บุคคลทั่วไปทำการ "ขาย" จะต้องพิสูจน์ว่า การขาย (และ/หรือ) ซื้อในลักษณะต่อเนื่องกัน ได้ทำให้หุ้นตัวนั้นมีราคาลดต่ำลงอย่างต่อเนื่องในช่วงระยะเวลาหนึ่ง จนทำให้บุคคลทั่วไปเชื่อว่าหุ้นดังกล่าวจะมีราคาลดลงต่อไปอีก เช่นนี้ก็เป็นหลักฐานพอที่จะฟังได้ว่าการทำการขาย (และ/หรือ) ซื้ออย่างต่อเนื่องโดยผู้กระทำความผิด (ตนเองคนเดียวหรือร่วมกับผู้อื่น) นั้น ได้กระทำไปเพื่อชักจูงบุคคลทั่วไปให้ทำการขายหลักทรัพย์นั้น เพื่อหลีกเลี่ยงการลดมูลค่า (value) ของทรัพย์สินของตน เพราะราคาหุ้นที่ตนถือไว้กำลังลดลง

"ช่วงระยะเวลา" ของการที่ราคาหุ้นสูงขึ้นหรือลดลงอย่างต่อเนื่องนั้น อาจสั้นหรือยาว ย่อมขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงในแต่ละกรณี และการขึ้น (หรือการลง) ของราคาหุ้น อาจขึ้น (หรือลง) ติดต่อกันในคราวเดียวกันก็ได้ หรืออาจขึ้น (หรือลง) เป็นช่วง ๆ เป็นขั้น

บันไดก็ได้ ความสำคัญอยู่ที่การพิสูจน์ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความต่อเนื่องของการกระทำของผู้กระทำผิด (ตนเองคนเดียวหรือร่วมกับผู้อื่น) กับการขึ้น (หรือลง) ของราคาหุ้นที่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง (อันผิดปกติของสภาวะตลาด) เพราะการกระทำของผู้กระทำผิด

การกระทำผิดที่เข้าองค์ประกอบทั้งสามประการดังกล่าว ทั้งนี้โดย "ผู้กระทำ ความผิด" มีสิทธิที่จะพิสูจน์กลับว่าการร่วมกันซื้อขายในลักษณะต่อเนื่องนั้น เป็นการกระทำโดยสุจริตเพื่อปกป้องประโยชน์อันชอบธรรม หากผู้กระทำผิดพิสูจน์ได้ก็จะพ้นความผิดตามมาตรา 243 (2)

เกณฑ์ที่จะถือว่าอะไร คือ "การกระทำโดยสุจริตเพื่อปกป้องประโยชน์อันชอบธรรม" อาจยังไม่มีบรรทัดฐาน แต่น่าจะเข้าใจได้ว่าการซื้อขายโดยต่อเนื่องที่มีเจตนาที่จะบิดเบือน "สภาพปกติของตลาด" (อันเป็นเจตนาของบทบัญญัติกฎหมายที่จะคุ้มครอง) ย่อมมิใช่เป็น "การกระทำโดยสุจริต" และนอกจากนั้น การได้รับประโยชน์เกินกว่า "ประโยชน์ที่พึงได้รับจากสภาพปกติของตลาด" ประโยชน์ส่วนที่เกินย่อมมิใช่ "ประโยชน์อันชอบธรรม"

อนึ่ง ความผิดตามมาตรา 243(1) และ (2) มิได้กำหนดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการได้รับประโยชน์ให้ เป็นองค์ประกอบความผิดแต่อย่างใด ทั้งนี้ เพราะกฎหมายมีเจตนาจะปกป้องและคุ้มครอง "สภาพปกติของตลาด" ดังนั้น กฎหมายจึงได้กำหนดให้การกระทำต่าง ๆ ที่มีเจตนาทำให้สภาพของตลาดผิดไปจากสภาพปกติเป็นการกระทำความผิดทางอาญา ทั้งนี้ โดยมีได้ค้ำประกันว่าการกระทำดังกล่าวจะเป็นไปเพื่อให้ได้รับประโยชน์หรือไม่ก็ตาม

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง เปรียบเทียบการดำเนินงานบรรณยัติธรรมทางอาญาในความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรม
ในการซื้อขายหลักทรัพย์ของประเทศไทย ประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศสิงคโปร์

ประเทศไทย	ประเทศสหรัฐอเมริกา	ประเทศสิงคโปร์
<p>1. <u>กฎหมายที่เกี่ยวข้อง</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 - พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535 - ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ - ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา 	<p>1. <u>กฎหมายที่เกี่ยวข้อง</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - The Securities Act 1933 - The Securities Exchange Act 1934 - The Public Utility Holding Company Act 1935 - The Trust Indenture Act 1939 - The Investment Company Act 1940 - The Investment Advisers Act 1940 	<p>1. <u>กฎหมายที่เกี่ยวข้อง</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Companies Act - Securities Industry Act - Trust Company Act - Finance Companies Act - Banking Act - Insurance Act <p style="text-align: center;">ฯลฯ</p>
<p>2. <u>อำนาจในการตรวจสอบ</u></p> <p>2.1 อำนาจในการตรวจสอบกรณีทั่วไป กำหนดไว้ในมาตรา 264 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เข้าไปในสถานที่ต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบการกระทำความผิด - ยึดหรืออายัดเอกสารหลักฐาน - สั่งให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำ ฯลฯ 	<p>2. <u>อำนาจในการตรวจสอบ</u></p> <p>2.1 อำนาจตรวจสอบอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Investigation) ให้ SEC ดำเนินการสอบถามข้อมูลและตรวจสอบพยานหลักฐานโดยทั่วไป</p>	<p>2. <u>อำนาจในการตรวจสอบ</u></p> <p>2.1 อำนาจตรวจสอบกรณีทั่วไป MAS ร่วมกับ SES จะทำหน้าที่ตรวจสอบดูแลความเคลื่อนไหวของปริมาณและราคาของหลักทรัพย์ หากพบความผิดก็จะรวบรวมและส่งเรื่องไปยัง CAD</p>

ประเทศไทย	ประเทศสหรัฐอเมริกา	ประเทศสิงคโปร์
<p>2.2 อำนาจในการตรวจสอบกรณีพิเศษ มี 2 กรณี ดังนี้</p> <p>(ก) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สินได้หากปรากฏว่ามีบุคคลใดกระทำความผิดอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของประชาชน ทั้งนี้ ไม่เกิน 180 วัน</p> <p>(ข) กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้กระทำความผิดจะหนีออกนอกราชอาณาจักร</p> <p>(ข.1) ให้ศาลอาญามีอำนาจสั่งห้ามบุคคลดังกล่าวออกนอกราชอาณาจักร ตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. ร้องขอได้</p> <p>(ข.2) ในกรณีฉุกเฉินให้คณะกรรมการ ก.ล.ต. มีคำสั่งห้ามบุคคลนั้นออกนอกราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวไม่เกิน 15 วัน</p>	<p>2.2 อำนาจในการตรวจสอบอย่างเป็นทางการ (Formal Investigation)</p> <p>ให้ SEC มีอำนาจออกหมายเรียก (Subpoena power) ได้ 2 ประเภท คือ</p> <p>(ก) เรียกให้ส่งหนังสือหรือเอกสารที่สำคัญ</p> <p>(ข) เรียกบุคคลมาให้การในฐานะพยาน</p>	<p>2.2 อำนาจตรวจสอบเต็มรูปแบบ CAD ซึ่งเป็นหน่วยงานพิเศษ โดยมีพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการประจำอยู่ในหน่วยงานเดียวกัน เพื่อทำหน้าที่สืบสวนสอบสวนและฟ้องคดีต่อศาลด้วยตนเอง</p>
<p>3. <u>หน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) - สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) - พนักงานสอบสวน (ตำรวจ) - พนักงานอัยการ - ศาล 	<p>3. <u>หน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ตลาดหลักทรัพย์ - คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (SEC) - กระทรวงยุติธรรม (Justice Department) - ศาล 	<p>3. <u>หน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ตลาดหลักทรัพย์แห่งสิงคโปร์ (Stock Exchange of Singapore หรือ SES) - Monetary Authority of Singapore (MAS) - Commercial Affairs Department (CAD) - ศาล

ประเทศไทย	ประเทศสหรัฐอเมริกา	ประเทศสิงคโปร์
<p>4. <u>ขั้นตอนในการดำเนินคดี</u></p> <p>เริ่มจากตลาดหลักทรัพย์ตรวจสอบการกระทำความผิดและส่งเรื่องมายังสำนักงาน ก.ล.ต. เพื่อตรวจสอบและรวบรวมข้อมูลพยานหลักฐานเพิ่มเติม หากพบว่ามีกระทำความผิดเกิดขึ้น สำนักงาน ก.ล.ต. จะดำเนินการกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน เพื่อเข้าสู่การดำเนินกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ผ่านทางพนักงานอัยการและศาลต่อไป</p> <p><u>ข้อสังเกต</u></p> <p>กฎหมายได้แบ่งแยกอำนาจและหน้าที่ในการสืบสวนสอบสวนและดำเนินคดีอาญาไว้ในหลายองค์กร เป็นผลให้เกิดข้อขัดข้องติดขัดในการดำเนินมาตรการเพื่อป้องกันและปราบปรามความผิดเกี่ยวกับหลักทรัพย์เป็นอย่างมาก</p>	<p>4. <u>ขั้นตอนในการดำเนินคดี</u></p> <p>Office of General Counsel จะเป็นผู้พิจารณาชี้ขาดว่าจะใช้มาตรการบังคับในทางแพ่งหรือทางอาญา เมื่อได้ตรวจสอบการกระทำความผิดแล้ว ซึ่งขั้นตอนในการตรวจสอบและรวบรวมพยานหลักฐานของ SEC นี้เรียกว่า "Parallel Proceeding" ให้ถือว่าพยานหลักฐานที่ได้มานี้เป็นเสมือนได้กระทำไปโดยพนักงานสอบสวนเอง ซึ่งมาตรการสอบสวนนี้ต้องอยู่ภายใต้เกณฑ์การรับฟังพยานหลักฐานของศาลในคดีอาญา เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การแจ้งสิทธิให้ผู้ต้องหาทราบก่อนการจับกุม - สิทธิในการมีทนายความในระหว่างสอบสวน - ข้อห้ามการค้นและยึดไว้ซึ่งพยานหลักฐานโดยปราศจากเหตุอันสมควร <p>มาตรการทางแพ่งมี 3 กรณี ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การขอคำสั่งศาล (SEC Injunction) ให้ศาลออกหมายห้ามบุคคลใดไม่ว่าจะเป็นการชั่วคราวหรือเป็นการถาวรก็ตาม 	<p>4. <u>ขั้นตอนในการดำเนินคดี</u></p> <p>SES จะเป็นผู้ตรวจสอบการกระทำความผิดในเบื้องต้น ก่อนจะรายงานให้ MAS ซึ่งเปรียบเสมือนสำนักงาน ก.ล.ต. ของสิงคโปร์ทราบ เพื่อร่วมกันรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ ในเบื้องต้นและนำเสนอไปยัง CAD ต่อไป</p> <p><u>ข้อสังเกต</u></p> <p>CAD ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการประจำอยู่ด้วย เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบ รวบรวมพยานหลักฐาน ค้น ยึดอายัด รวมถึงออกหมาย เรียกพยานบุคคลหรือพยานเอกสาร และทำการฟ้องคดีขึ้นสู่ศาลได้ภายใต้การทำงานขององค์กรเดียว</p>

ประเทศไทย	ประเทศสหรัฐอเมริกา	ประเทศสิงคโปร์
	<p>2. การดำเนินการด้านบริหาร (Administrative Proceeding) โดยคณะกรรมการอิสระที่เรียกว่า Administrative Law Judge จะเป็นผู้ใช้ดุลพินิจเพื่อตัดสินความผิดและลงโทษ โดยวิธีการดำเนินคดีที่ไม่มีลูกขุน (non jury trial) แล้ว SEC จะพิจารณาบทหนักอีกครั้งก่อนจะมีคำสั่งออกไป มาตรการนี้จะนำมาใช้ได้เฉพาะกับบุคคลที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ SEC</p> <p>3. การตัดสิทธิมิให้ดำเนินกิจการเกี่ยวข้องกับ SEC (SEC Disqualification) ส่วนใหญ่จะเป็นการห้ามผู้สอบบัญชีหรือทนายความ</p> <p>มาตรการทางอาญาในที่นี้ คือ การฟ้องคดีอาญาเกี่ยวกับหลักทรัพย์ (Criminal Prosecution)</p> <p>เมื่อ SEC ตรวจสอบและรวบรวมพยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิดได้ครบถ้วนแล้ว จะส่งเรื่องไปยังกระทรวงยุติธรรม (Justice Department) เพื่อให้ทำการฟ้องคดีต่อศาลในลำดับต่อไป</p>	

ประวัติผู้เขียน

นางสาววิณา พิษณุโกศล เกิดเมื่อวันที่ 25 ตุลาคม พ.ศ. 2511 ที่จังหวัดเพชรบุรี สำเร็จการศึกษานิติศาสตรบัณฑิต จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี 2533 ปัจจุบันเป็น "นิติกร" สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย